

SPØRSMÅL OG SVAR

 ... jeg hadde mye å ta, men jeg tok... Jeg tok med meg bibelordboken hit. Jeg kan overlate den til Leo her, eller noen som sitter nært, som kan hjelpe meg hvis du ønsker det, hvis vi kommer til det.

² Nå, hvis denne damen som er der oppe, hvis det er ... hvis hun ville ... Hvor er ... Hvem er mannen hennes? Ja. Vel, hvis du vil at din kone skal sitte med deg, kunne de—de, det er ingenting som blir sagt blant brødre, som ikke kan sies til en søster også. Vi bare ... du vet. Er det—er det i orden? Nå, du er mer enn velkommen til å ha henne her. Er—er hun varm der ute, Doc? Vel, det er i orden, men det er litt ensomt for henne.

³ Og det er ingenting—ingenting her inne ... noen ganger, grunnen til at jeg nevnte “menn”, for det er noen ganger menn kan stille et spørsmål blant menn som ikke kunne besvares der det er kvinner. Men det er ingenting der inne som ikke kan besvares helt lokalt i den vanlige kirken, fordi det meste gjelder forkynnere, og så videre, og hva deres—deres oppdrag er, og hva de skal gjøre.

⁴ Nå tror jeg dette blir tatt opp på lydbånd. Hvis ... Jeg er ikke sikker. Broder Goad, hvor er det, blir det tatt opp på lydbånd nå? Ja vel. Grunnen til at vi gjør dette, er for å finne ut, brødre, hva som i hovedsak, hva er den—den delen, det ... hva opptar menneskenes sinn, hva—hva er vi opptatt av.

⁵ Vi—vi må alle tale det samme. Nå, for eksempel, kommer noen inn og la oss si, kanskje de går over til broderens kirke her, (hva er fornavnet ditt, broder? Willard. Broder ... Nå, det er to Willard her, jeg må kalle deg noe annet. Hvis jeg ... Hva er etternavnet ditt nå? Crase) Broder Crase sin menighet, og broder Crase sier en bestemt ting. Så kommer de fra Sellersburg over til broder Ruddell, broder Ruddell vil si noe annet. De går over til broder Junie, der er det helt noe annet. Kommer ned til tabernaklet, og enda noe annet. Skjønner? Det forvirrer folket.

⁶ Nå, for eksempel vil noen si: “Åh, jeg tror ikke du trenger ... at du virkelig må motta Den Hellige Ånd. Jeg tror ikke det er nødvendig.” Si for eksempel at broder Crase sa det. Og så kommer du bort til—til broder Ruddell, og han sa: “Ja, det er viktig.” Og så går du ned til Junie og sier: “Vel, det spiller ingen stor rolle.” Skjønner? Hvis vi kunne komme sammen ... Jeg skulle ønske vi kunne ha alle forkynnerne i Jeffersonville (i dette samfunnet) kunne komme sammen slik at vi kunne si det samme.

⁷ Og derfor, mange ganger, må diakoner og tillitsmenn finne ut hva som er deres plikt. Og jeg ser at vi har kirkekassereren og vaktmesteren her i kveld, så vi skal finne ut hva deres plikt er.

Men i alt dette, er det stort sett (her) bare spørsmål som vil bli stilt hvor som helst og kan besvares hvor som helst. Det er bare enkle spørsmål, og som for eksempel pliktene til tillitsmenn, pliktene til . . . Nå, hvis det er om konkrete plikter, så tror jeg det står på oppslagstavlen rett her nå, om pliktene til tillitsmenn og hva de skal gjøre. Men jeg tenkte kanskje . . .

⁸ Og det kom inn ett om det, og jeg synes det er fint, jeg vil svare på det om en stund, om Herren vil at vi skal komme til det, dette:

Hva bør en diakon gjøre i en bestemt krise? Hva skal han . . . Hva er hans plikt å gjøre når en bestemt krise oppstår? Hvordan skal han opptre? Skjønner? Eller hva skal en tillitsmann gjøre, hva skal en pastor gjøre, noe sånt, når det er krise? Vi kjenner den vanlige rutinen, men hva hvis noe skjer som er utenfor rutinen, ser du, hva må de gjøre?

⁹ Og vi vet akkurat hvor vi skal begynne, det er akkurat som å trene en hær, og vi kjenner hver vår plass. Nå, som en gruppe som dette, kunne vi bli her halve natten, vi vet det, men det er . . . Jeg tror ikke det er nødvendig. Vi skal svare på det. Nå vil jeg at hver og en . . .

¹⁰ Nå er det ingen navn, noen av dem har navn på, men jeg—jeg vil ikke nevne navnene på personene. For bare—bare uansett hva spørsmålet er, vil jeg bare lese spørsmålet. Det er cirka bare to av dem der inne som har navn på seg. Og vent, jeg har kanskje funnet ett til. Jeg vet, det er gamle doktor Ingleman, jeg skulle ringe ham over på sørfløyen, på 4—426 sørfløy. Det var da den gamle legen her nede hvor vi var i dag, nede i Georgetown, ble helbredet, eller hadde våknet opp etter å ha vært bevisstløs så lenge, og—og så videre. Nå, jeg tror det var alle, nå skal vi gå inn i våre første spørsmål, som jeg studerte først.

Nå, la oss bare stå opp et øyeblikk, vær så snill.

¹¹ Vår Himmelske Far, vi er samlet her, en gruppe menn, kristne menn som elsker Deg, som tror på Deg, og som har innviet våre liv og tjenester til Din tjeneste. Det er forkynnere her, unge menn, middelaldrende menn, de har menigheter, de er ansvarlige overfor Gud. Det er diakoner her som er ansvarlige i sine embeter i disse forskjellige menighetene. Det er tillitsmenn, deres ansvar. Pastorer, evangelister, hva som helst, Herre, vi er ansvarlige overfor Deg. Og det er derfor vi kommer sammen, at vi alle må føre den samme tale, som Skriften sier at vi må gjøre. Vi må alle snakke likt.

¹² Og Far, vi tenker, i denne slags gruppe, at vi kanskje oppdager at noen av våre brødre eller noen av oss har litt uenighet om ting, og noen spurte bare for å virkelig finne ut hva som er Sannheten om det. Og vi vet at vi er utilstrekkelige, hver og en av oss. Hvis jeg skulle be noen av disse andre brødrene komme hit til disse spørsmålene, så ville de kanskje være like

så dyktige som meg, eller enda bedre, til å besvare dem. Men sammen er vi avhengige av Din åpenbaring, slik at Du kan åpenbare for oss gjennom Ordet og gjennom . . . ved Din Ånd, at det . . . at vi kan ha et svar på hvert spørsmål. At våre hjerter . . . vi kan bli fylt med svarene og vi kunne gå bort og føle at vi var bedre rustet til Din tjeneste og til å utføre vår tjeneste enn—enn vi er nå. Det er vår hensikt med å være her, Far. Gi det nå.

¹³ Og svar på spørsmålene våre, Far, mens vi venter på Deg. La det ikke være noen forvirring i noen av våre sinn, men må vi bli ved det spørsmålet til det er fullstendig besvart og vi er overbevist av Ånden, enstemmig i enighet på grunn av Hans Nærvær. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

¹⁴ Jeg vil bare sitere et Skriftsted, til å begynne med. Som Jesaja sa, profeten sa:

*Å kom . . . la oss gå i rette med hverandre, sier
HERREN. . . .*

¹⁵ Og jeg tror det er derfor vi er her i kveld, er å prøve å begrunne, få forklart tingene. Og nå ville jeg begynne . . . og har skrevet ned noen av tingene her, og nummerert dem og så videre, for jeg hadde denne, broder Wood hadde fått; jeg har denne konvolutt med svar i. Og nå vil jeg at hver enkelt av dere, mine kjære brødre, skal vite at—at disse svarene er—er gitt ut fra så langt jeg vet, ut fra min beste forståelse.

¹⁶ Og disse svarene er ikke ufeilbarlig, ser dere, skjønt Skriften er ufeilbarlig, og så langt jeg vet, er de på linje med Skriften. Jeg håper det gjør det klart. Og lydbåndet skal lagres nå, og alle som vil ha det, vel, de kan få det. Men nå vet jeg at Skriften er ufeilbarlig, men svarene mine er ikke ufeilbarlige. Så jeg er sikker på at alle forstår det. Og hvis det ikke er—hvis det ikke er ufeilbarlig, så har du rett, kanskje, til å spørre meg når som helst.

¹⁷ Hvis det er noen andres spørsmål, det trenger ikke være ditt spørsmål, men hvis det er noen andres spørsmål, kanskje du aldri hadde tenkt på det, men det er noe, vi er her for å hjelpe. Vi er her for å—å komme sammen, fordi vi er i de siste tider, og dagene er onde, og—og vi ønsker å bli opplært, undervist.

¹⁸ Broder Stricker, en soldat; broder Goad der bak, en soldat; og kanskje broder Ruddell her, han var en soldat; broder Beeler; og de forskjelligere som—som har vært i militæret; dere sitter sammen, dere—dere rådfører dere, dere—dere kjenner kampen før dere kommer ut dit, og alle fiendens taktikker som dere kan, slik at dere kan møte ham på hans grunn.

¹⁹ Da jeg bokset, analyserte de motstanderen min, hva han kom til å bli, hva slags slag han brukte, om det var et slag nedenifra og opp eller venstre hånd støt eller stoppet slag med sin høyre hånd, og om han var høyre- eller venstrehendt, og hvor sterk han var, og om han vekslet med føttene, og hvordan han brukte øynene, og hvilket hjørne han kom fra, og alle de forskjellige taktikkene

vi kunne. Og de hadde funnet ut hva . . . trenerne hadde sett den karen slåss før. Så da satte de en mann inn der med meg, for å trene meg akkurat som den mannen kjempet, for—for å vite hva han kom til å gjøre.

²⁰ Og det er det vi er her for i kveld. Vi kjenner fiendens slag. Vi vet hva taktikken hans er. Og vi er her i kveld med Skriften for å sette ham fast, slik at han ikke kan bevege seg, fordi fienden er på alle kanter.

²¹ Broder Roberson, jeg tenkte da jeg så ham bak der, han burde virkelig vite hva en soldat er. Han hadde litt av en tid! Hvor mange soldater er det her inne, la oss se, som har vært soldater i hæren? Bare se her, ser dere, en gruppe av dere soldater. Ja vel, dere vet hva det er. Og det er det dere studerer, er det ikke, broder Roy, broder Beeler, og dere veteraner og så videre? Er, studere fienden: “Hva vil han gjøre? Hva er hans trekk?” og da vet dere hvordan dere skal møte ham.

²² Og det er det vi er her for, studere fiendens trekk og—og forstå hvordan vi skal møte ham, hva som vil overvinne ham.

²³ Og husk, la meg si dette, brødre, den lille menigheten har startet her på en rekke gaver, ser dere, gaver kommer inn i menigheten. Men enten det er gaver eller ikke, hvis det aldri var en eneste gave, jeg skal si dere, gaven vil ikke alltid beseire fienden, men Ordet vil det. Ordet vil møte ham hvor som helst.

²⁴ Og Jesus, da Han var på jorden, beviste det. Han . . . Han var Gud manifestert i kjød. Men Han brukte aldri noen av Sine fine gaver til å beseire fienden. Vi finner i Matteus det . . . Jeg tror det er det andre eller tredje kapitlet i Matteus, Han sa . . . Nei, det andre kapitlet i Matteus, da Han møtte fienden, møtte Han ham på Ordets grunn: “Det er skrevet.”

Og fienden kom tilbake: “Det er skrevet.”

²⁵ Og Han sa: “Det står også skrevet”, på den måten, helt til Han beseiret fienden. Og det er det vi er her for, er å møte fienden med materialet som Gud ga oss å—å møte den med.

²⁶ Nå har jeg omtrent fire spørsmål her som er på . . . det er på ett—det er på ett stykke papir, og jeg nummererte dem: en, to, tre, fire, fem, seks . . . åtte, ti og nedover slik. Og så snart jeg er ferdig med dette, så hopper jeg inn i de der. Det står:

107. Broder Branham, hvis disse spørsmålene er upassende, så bare se bort fra dem, og jeg vil ikke ta det ille opp, for jeg vil vite at det ikke var Herrens hånd. Spørsmål nummer én: Broder Branham, jeg har hørt deg . . . at det burde—burde være tilbake i . . . Jeg—jeg—jeg har hørt deg si at jeg burde gå tilbake til tjenesten, og jeg har tenkt på det selv, men har ventet på et klart ord fra Ham om det. Til nå har det ikke kommet. Nå, siden jeg vet at enden er så nær, bør jeg fortsatt vente på at Herren Jesus skal tale til meg? Eller,

ønsker Han å fortelle deg hva du skal si til meg, siden jeg vet at du er Hans talsmann for denne tid?

²⁷ Vel, nå, broder, jeg har . . . Jeg har skrevet ned svaret mitt på det her. Gud kaller denne broderen, et kall i livet, nå, det er en stor ting, vi kunne bare ta det som en tekst og tale hele kvelden om det, ser dere, den ene tingen, “et kall”. “Gjør deres kall og utvelgelse fast”, ser dere. Vi vil ikke bare lure på om vi er kalt. Du må være kalt ellers vil du bli beseiret, vi kjemper i en kamp. Skjønner? Og hvis du er helt sikker, broder, at kallet ditt er fra Gud, og du er kalt av Gud til å gjøre en gjerning . . .

²⁸ Nå, fienden kan spille deg et stort puss her. Han kan få deg til å tro at du ikke er kalt, når du er kalt, så kan han gjøre helomvending og få deg til å tro at du ikke er kalt; eller få deg til å tro at du er—du er kalt, når du ikke er kalt; og omvendt, begge veier. Så du må være forsiktig.

²⁹ Nå, her er måten å gjøre det på. Finn først ut . . . Vel, nå, dette er råd, det eneste jeg kan gi om dette, er råd. Skjønner? Men vær sikker på at kallet ditt kommer fra Gud, og undersøk deretter dine motiver og mål. Skjønner? Nå vet du hva jeg mener med det. Hva er motivet ditt for å forkynne? Var det bare . . . Synes du det var en enklere jobb enn den du har? Da bør du glemme det, det var ikke et kall.

³⁰ Et kall fra Gud brenner så i hjertet ditt, så du ikke kan hvile dag og natt på grunn av det. Du kan bare ikke komme vekk fra det, det bare gnager i deg hele tiden.

³¹ Og—og hvis du måtte forkynne . . . Du sier, vel, nå, et annet formål: “Jeg tror, i jobben jeg har, hvis jeg kunne være en vellykket evangelist eller pastor, ha en god, fast lønn, ha et hjem som jeg kunne være i og så videre, og bo, så tror jeg—jeg det ville vært en god ting, mye enklere enn det jeg gjør nå. Og egentlig tror jeg det ville være . . .” Nå, ser du, motivet ditt er feil til å begynne med. Ser du, det er ikke riktig. Skjønner? Du—du tar feil der, i det.

³² Så hvis du ville si: “Vel, kanskje fordi jeg er en . . . tror kanskje at jeg ville blitt mer populær blant folket.” Ser du, du vil oppdage at du bare er på nippet til en stor fiasko. Virkelig, ser du!

³³ Men nå, hvis motivet ditt er at “Jeg bryr meg ikke om jeg må spise salte kjeks og drikke vann fra bekken, jeg vil forkynne Evangeliet uansett.” Noe som bare river i deg: “Jeg vil enten forkynne Evangeliet eller dø!” Skjønner? Da vil du—vil du ha fremgang, fordi det er Gud som handler med deg. Gud gjør Seg Selv kjent for deg, fordi det er Gud som ikke vil la deg hvile. Og vanligvis vil ikke en Gud-kalt mann gjøre det. Har du noen gang tenkt på det? Enhver mann . . .

³⁴ Helt nylig ble jeg spurt av noen veldig kjære brødre, som sa: “Nå som vi har kommet inn på Veien, broder Branham, nå som vi

har funnet Herren og mottatt Den Hellige Ånd, skal vi søke gaver for vår tjeneste som vi bør gjøre.”

³⁵ Jeg sa: “Gjør aldri det.” Skjønner? Råd aldri folk til å gjøre noe slikt, for vanligvis er en kar som vil gjøre det, en kar som—som ikke kan gjøre det.

³⁶ Det er karen som prøver å flykte fra det, er den som Gud bruker. Skjønner? Hvis han prøver å komme seg bort fra det: “Åh, broder, jeg sier deg, jeg . . . kallet er i meg, men jeg . . . Puh! Du verden, det frister meg lite å prøve på det.” Vel, slik er det, ser du. Det—det er å prøve å flykte.

³⁷ Hvis han—hvis han ønsker å gjøre det så sterkt, før du vet ordet av det, har han blitt en “viktigper”. Som at du sier: “Gud, gi meg kraft til å flytte fjell, jeg skal si Deg, jeg vil gjøre noe for Deg hvis Du lar meg flytte fjell.” Nei, han ville ikke det, han kan ikke engang flytte seg selv til den rette innstillingen, ser du, så han ville aldri flytte fjell for Gud.

³⁸ Bare ta for eksempel, som Paulus. Tror du Paulus kunne ha sluppet unna kallet sitt? Åh, broder! Han kunne ikke gjøre det. Det bare gnagde i ham dag og natt inntil han forlot menigheten sin, han forlot alt og—og gikk ned til . . . Jeg tror det var Asia, var det ikke? Og ble tre år der nede, og studerte Skriften, for å finne ut om Den var rett eller ikke, ser du, for å finne ut om Gud virkelig hadde kalt ham.

³⁹ Så hvis Gud kaller deg, broder, og det fortsetter å jobbe i hjertet ditt, da vil jeg si: “Legg til side alt som tynger, og synden som så lett henger fast ved deg.” Ser du? Hvis . . . Men hvis det ikke jobber i deg, og da ville jeg—jeg—jeg ikke tenkt så mye på det. Bare la det komme når det skal.

Nå, sa han, denne broderen sa her:

Broder Branham, burde . . . Tror du at Gud ville tale . . .
(til meg for å fortelle ham.)

⁴⁰ Jeg tror Gud ville tale direkte til ham. For du vet, Gud . . . Vi er ikke for store, at Han ikke kan tale til oss. Og Han—Han—Han vil tale til oss, uten tvil. Ser dere, Han bare . . . Han vil tale til oss.

⁴¹ Og jeg sier dere, hvis Han fortalte meg det, så kunne broderen si: “Vel, Han fortalte broder Branham det, pris skje Gud!”

⁴² Men du skjønner, det er ikke broder Branham som gir deg kallet, det er Herren Jesus som gir deg kallet. Skjønner? Og hvis det er Herren Jesus som gir deg kallet, vil Han tale. Skjønner? Jeg kunne snakke til deg, til dine ører, men når Kristus kaller deg til tjenesten, er det i ditt hjerte. Skjønner? Det er der det må forankres, og du kan ikke komme vekk fra det.

Nå, jeg tror på det andre spørsmålet . . .

43 Nå, hvis det er noen spørsmål om det, noen spørsmål til det, ser dere, at en manns kall må være i hans hjerte, og komme fra Gud. Og—og en annen broder . . . Åh, jeg vet hvem dette er som har skrevet dette. Ser dere, jeg vet hvem som skrev det, en dyrebare, kjær, vennlig broder som jeg virkelig tror har et kall fra Gud. Men jeg bare . . . Jeg ville ikke at han skulle gjøre det utfra min (det er grunnen til at jeg svarte på det slik jeg gjorde), ser dere, utfra at jeg sier; “Vel, ja, broder *Så-og-så* burde gå inn i tjenesten.” Skjønner?

44 Nå sier du: “Broder Branham sa til meg at jeg burde gjøre det.” Ser du, og kanskje hva om noe skjedde med broder Branham, jeg blir drept, eller dør, eller—eller går bort? Da, ser du, kallet ditt er over da. Men hvis Jesus kaller deg, broder, så vil det forbli i all Evighet. Forstår du? Og da vet du hvor du står.

Nå på det andre . . .

45 Eller noe slikt som dette: “Da jeg vet at det er den siste tid.” Det setter jeg virkelig pris på, fra den broderen. Jeg setter virkelig pris på det, fra den broderen, som innser at vi er i den siste tid, og hans hjertes oppriktighet, som ønsker å gjøre noe for Kristus.

Det neste er:

108. Nå, hvis vår dyrebare Herre skulle la meg gjøre en liten ting for Ham, bør jeg gå tilbake til samfunnene der jeg har tjent delvis . . . ved en feiltagelse (som jeg angrer på) . . . han har dette i parentes . . . og prøve å fortelle dem Sannheten? De har ligget så—de har ligget så på mitt hjerte.

46 Nei, broder, jeg ville ikke tro det var nødvendig for deg å gå tilbake til det samme samfunnet. Og jeg tror, kjære broder, når Herren kaller deg, lar Han deg kanskje aldri gå inn i det samfunnet du en gang var i, og kanskje du lærte ting eller hadde ting som ikke var . . . som du faktisk ser annerledes på nå, ser du, at du kanskje ser annerledes enn det du gjorde da. Nå, og Herren, da Han kalte deg, kan Han . . . hvis Han gjør det virkelig for deg, kan Han sende deg hvor som helst. Skjønner? Du trenger ikke å dra til et bestemt samfunn eller noe.

47 Da du var der, var du oppriktig. Jeg kjenner broderen, som jeg sa, som har skrevet disse spørsmålene. Med den dypeste oppriktighet og som en sann, ekte kristen, gjorde du det beste du kunne gjøre og så langt du visste, og det er alt Gud krever. Skjønner? Nå, hvis Gud skulle kalle deg tilbake til det samfunnet, ville jeg dratt rett tilbake igjen. Men hvis Han ikke gjorde det, tror jeg—jeg bare at jeg ville ha dratt dit Han sendte meg til. Er det et spørsmål?

Nummer tre:

109. Hvordan kjenner man sin rettmessige posisjon i Kristi Legeme?

48 Det er et godt spørsmål, veldig godt: “Hvordan . . .” Det er den slags spørsmål som mange av oss har her i kveld: “Hvordan vet man rettmessig?” Nå antar jeg at denne broderen vil vite “Hvilken posisjon, *hva* i Kristus, hvilken del av Kristus fyller jeg?”

49 Nå, for eksempel, vil jeg si som dette, broder, for å gi deg det beste svaret jeg vet. Din posisjon er . . . i Kristus er åpenbart for deg av Den Hellige Ånd. Og så hvis du vil vite om det er Den Hellige Ånd eller ikke, finn ut om Han velsigner det du gjør, eller ikke. Og hvis Han velsigner det, så er det Ham. Hvis Han ikke velsigner . . .

50 Som noen sa til meg for ikke lenge siden, sa: “Herren kalte meg til å forkynne.”

Jeg sa: “Vel, forkynn da.” Skjønner? Og så han—han . . .

51 Jeg tror virkelig det er så . . . satan, hvis han bare kan få noen til—til å oppføre seg slik og deretter lure dem, så er det akkurat det han ønsker å gjøre. Da vil hele verden peke finger rett der. Noen tror at de har en gave til å tale i tunger og tyde; noen har Guddommelig helbredelse; noen har slike ting som . . . Noen ganger tar de feil i disse tingene. Og noen ganger tror de at de ikke har det, når de har det. Så det er veldig innviklet.

52 Så gjør alltid dette, brødre, hver gang du føler at du skal gjøre noe, finn først ut om det er bibelsk for deg å gjøre det (om det står i Bibelen). Ikke bare skrevet på ett sted, men jeg mener fullstendig bibelsk gjennom Bibelen for deg å gjøre det, din posisjon, si at du skulle være en evangelist, pastor, lærer, profet, hva enn Gud kan ha kalt deg til å være. Ser du? Eller hvis du har tungemålgaven, tydningsgaven, gaven til hvilken—hvilken som helst av de ni åndelige gavene i menigheten, og de fire åndelige tjenestene i menigheten, hvilken som helst stilling, se først om Gud kalte.

53 Så, vanligvis, slik jeg observerer det for meg selv, bare . . . dette er meg, jeg observerer naturen til personen og ser hva slags gave de hevder at de har. Ser dere, Gud vil arbeide med Sin skapning, på den måten Han har skapt ham. Skjønner? Han vil skape en skapning . . .

54 Hvis du ser ham virkelig ustabil og urolig, du . . . og han sier: “Herren har kalt meg til *slik-og-slik*, til å være en pastor.” Nå, en pastor kan ikke være en ustabil person. En pastor er stødig, solid. Skjønner?

55 “Gud kalte meg til å være en lærer.” Og følg med på hvordan han tolker Ordet. Skjønner? Han feilplasserer Det og alt mulig, da kan du avgjøre det. Skjønner?

56 Men, det man må gjøre, posisjonen din kjennes vanligvis igjen på om du kan gjøre det eller ikke.

⁵⁷ Nå, da Gud kalte meg til å være en evangelist, ønsket jeg å være en pastor. Og jeg tenkte det ville være helt fint å være hjemme her. Og Herren kalte meg. Og til slutt kom alle menneskene sammen . . . Det er ikke en eneste igjen av dem her inne i kveld, da de gråt og gikk ut dit på 1717 Spring Street. Og damen, fru Hawkins her borte, møtte meg og sa (gråtende, under depresjonstiden, når en i nabolaget kokte en bønnegryte og vi alle kom inn og spiste av den), og hun sa: “Jeg vil spare inn på maten til barna hvis du bare bygger et tabernakel.” Skjønner?

⁵⁸ Og mitt kall var en evangelist. Morgenen . . . Ligger rett her ved denne hjørnesteinen, hvis vi kunne bryte inn der i kveld, ville du se et flyveblad fra Bibelen min der Han fortalte at jeg skulle være en evangelist. Skjønner? Og jeg var ikke en vellykket pastor, ville aldri bli det, for jeg har ikke tålmodigheten og det som kreves for å være en pastor. Ser du? Så derfor hvis jeg prøvde å være pastor, ville jeg vært like på villspor som en pastor som prøver å være en evangelist.

⁵⁹ Ser du hva jeg mener? Du kan se hvordan Herren kaller deg, hva din posisjon er i Legemet. Er det et spørsmål?

110. Taler alle Hellig-Ånds-fylte mennesker i tunger før eller siden?

⁶⁰ Det er det første spørsmålet: “Taler alle Hellig-Ånds . . .” Så, alt er i ett spørsmål, jeg har merket det her som spørsmål nummer fire. Men jeg—jeg vil først si dette, ser du:

Taler alle Hellig Ånds mennesker med tunger før eller senere? Jeg så et sted hvor Paulus sa han “talte mer i tunger enn dem alle.”

Ja vel, spørsmål nummer fire: **Taler alle i tunger når de mottar . . .** Eller, nei, det står: **Taler alle i tunger . . .** Nei: **Taler alle Hellig-Ånds-fylte mennesker i tunger før eller senere?**

⁶¹ Nå, broder, jeg . . . Dette er et dypt spørsmål. Nå, der, du sannsynligvis . . . Jeg vil nok få noen svar tilbake på dette.

⁶² Den Hellige Ånd, en del av Den Hellige Ånd er rettferdiggjørelse. Det er da du først . . . Gud må kalle deg, ellers blir du aldri kalt. Ser du, det er ingenting du kan gjøre i deg selv. “Ingen kan komme til Meg uten at Min Far har dratt ham først.” Er det riktig? Så en del av rettferdiggjørelsen er Den Hellige Ånd.

⁶³ Hørte dere hva jeg forklarte til den lutherske prost den gangen, om kornåkeren? Ser dere: “Kornet, en mann gikk ut og plantet to . . . plantet kornåkeren sin. Neste morgen gikk han ut og ‘ingenting’. Etter en stund fant han to små blader som stakk opp, han sa: ‘Priset være Gud for kornåkeren min!’” Og jeg sa: “Hadde han en kornåker?”

Og den lutherske prost sa: “Potensielt.”

64 Jeg sa: “Det stemmer, potensielt hadde han det.” Men jeg sa: “Ved . . .” Jeg sa: “Det var dere lutheranere.”

65 “Etter hvert vokste skuddene opp og det utviklet seg til en kvast. Det var metodistene. Den andre fasen av kornet, det er en kvast.” (Jeg tror det stemmer, dere brødre fra gården.) “Og så ser kvasten tilbake til bladet og sier: ‘Hmh! Jeg er en kvast, du er bare et blad! Ser du, jeg trenger deg ikke lenger.’ Og så kvasten . . . Faller pollenet fra kvasten, tilbake til bladet igjen; må ha bladet.”

66 “Og så fra det, kommer akset fram. Det var pinsen, restaurasjonen av gavene, slik de var gitt i begynnelsen, tilbake til det opprinnelige. Så da akset kom ut, sa det: ‘Jeg trenger ikke deg, kvast. Og jeg trenger heller ikke deg, blad.’”

67 Men, tross alt, var det det samme livet som var i kornbladet som dannet kvasten. Og det som var i bladet og kvasten, dannet hvetekornet. Så hva er Den Hellige Ånd som taler i tunger? Det er en fremskreden rettferdiggjørelse. Skjønner? Hva er pinsemenigheten? En fremskreden luthersk. Skjønner?

68 Men nå når fremskrittet har kommet, vil spørsmålet være dette: “Skal jeg da bare bli værende?” Nei! Nei, hvetekornet er modnet. Skjønner? Du begynner med hvetekornet. Begynn med Ordet, hvetekornet, det vil frembringe rettferdiggjørelse. Og forbli i rettferdiggjørelsen til Det frembringer helliggjørelse. Hold deg i helliggjørelsen til du mottar Den Hellige Ånd.

69 Nå når du mottar Den Hellige Ånd, hva vil Den gjøre? Hva er . . . Har fortsatt et spørsmål, har du ikke? Ja vel:

111. Hva er “tungetale”?

70 Tungetale er ikke annet enn en dåp av Den Hellige Ånd, som rettferdiggjorde deg og helliggjorde deg. Det er så fylt! Nå, jeg har ønsket . . . Jeg ville ha dette spørsmålet. Gud vet at jeg ikke visste at mannen kom til å spørre, svare . . . eller spørre om det.

71 Nå, det er for . . . hvis det blir for varmt her inne, så åpne døren hvis dere blir søvnige eller noe. Jeg vil at dere skal forstå dette klart og tydelig. For det—det er virkelig litt varmt, kan gjøre dere litt søvnige.

72 Merk dere nå, merk dere dette: rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd.

73 Se nå her, her er det. La meg illustrere det. Nå, jeg er her nede, jeg er en synder, jeg går *denne* veien. En gang, etter en stund, taler Noe til meg. Og ingenting kan få meg til å snu utenom Gud. Er det riktig? Jeg er vendt *denne* veien. Nå, når jeg vender meg om, er det min rettferdiggjørelse. Er det riktig? Vel, dette bildet er objektet jeg er på vei imot, ser dere, bildet av Kristus.

74 Nå, jeg vil være et sted hvor jeg kan føle meg komfortabel rundt Ham. Ser dere, jeg er rettferdiggjort. Nå kommer jeg til dette stadiet *her* hvor jeg kan snakke med Ham, fordi . . . Jeg

skammer meg fortsatt over meg selv. Jeg røyker fremdeles, jeg løy fremdeles, gjorde små ting i smug, som jeg ikke burde gjøre, og hele tiden går det *opp* og *ned*, *opp* og *ned*, men jeg vil at Han skal rense meg fra alle disse tingene, slik at jeg virkelig kan gå bort til Ham og snakke med Ham. Skjønner? Ja vel, her er det, det er hellig- . . . stadiet av helliggjørelse. Nå, hva gjorde det? Rettet meg opp. Skjønner?

⁷⁵ Nå går jeg videre til Den Hellige Ånd. Skjønner? Og når jeg kommer inn *her*, er jeg i Den Hellige Ånd ved en dåp. Er det riktig? Hva gjør Den Hellige Ånd? Den gir meg kraft. Kraft til å være en predikant, kraft til å være en sanger, kraft til å tale i tunger, kraft til å tyde tunger. Den er full av kraft, for Den Hellige Ånd er Guds kraft. Og det var Guds kraft som fikk meg til å vende om. Det var Guds kraft som helliggjorde meg. Nå er det Guds kraft som har fylt meg.

⁷⁶ Nå, ved en bestemt anledning, står jeg her, og jeg prøver å si noe, og Guds Kraft kommer over meg på en så sterk måte at jeg ganske enkelt ikke klarer å snakke mer. Skjønner? Og jeg begynte å stamme. Som jeg skulle si: “Brødre”, som å stå slik.

⁷⁷ Her er det, jeg skal illustrere det på denne måten. Jeg vil snakke med dere brødre, slik at dere kan være sikre på å få tak i det. “Hvordan—hvordan—hvordan har du det, broder?” Ser du, jeg er fremdeles skyldbevisst. “Eh, jeg—jeg er virkelig glad for at jeg—at jeg fremdeles er en av dere. Jeg—jeg—jeg er så glad, ser dere.” Ja vel. Nå, etter en stund, hva? Jeg vet at dere ser rett på meg og vet at jeg fortsatt gjør ting, fortsatt gjør ting som har verdens skitt på seg.

⁷⁸ Etter en stund skjer det en renselse i meg. Nå har det skjedd noe, jeg er helliggjort. Jeg kan se deg rett i ansiktet, jeg er en av dere. Skjønner? “Ja vel, broder. Priset være Gud! Jeg er glad for å være i denne Hellige Ånd-gruppen. Jeg er glad for å være blant dere hellige brødre.” Hvorfor? Kan ikke sette en finger på meg, jeg er blitt rensset. Men nå skal Gud sette meg i tjeneste. Nå, ja, sir!

⁷⁹ “Broder Branham, ble du rettferdiggjort?”

⁸⁰ “Ja! Jeg husker da jeg nesten ikke klarte å se på deg. Broder, jeg kan se deg i ansiktet nå.”

⁸¹ Ser du, her er vi. Nå, hva er dette andre? Nå skal jeg . . . *Denne* er rensset og satt til side *for* tjeneste, og *denne* kommer *inn* i tjeneste. Nå vet vi alle at ordet *helliggjøre* er et gresk ord, et sammensatt, gresk ord som betyr “renset og satt til side for tjeneste”. Karene ble rensset og ved alteret, og helliget ved alteret og satt til side *for* tjeneste. Men å være *i* tjeneste er å bli fylt og satt i tjeneste.

⁸² Nå går jeg over hit, og nå kommer jeg *inn* i tjeneste. Nå, det var Gud som fikk meg til å snu og sa: “Hør på Meg. Hør på Meg! Hør på Meg!” Og Han sa . . .

⁸³ Skjønner dere hva jeg mener? Skjønner? Og her, [Broder Branham illustrerer noen som taler i tunger—Red.] . . .? . . . Ser dere, her, du er bare så full at du . . . Slik er det. Der har du det, det er å tale i tunger.

⁸⁴ Og jeg tror dette nå: Jeg tror ikke at det å tale i tunger er noe bevis på Den Hellige Ånd. Det er det ikke! For jeg har sett hekser, trollmenn, slangetemmere, djevler, alt annet tale i tunger, og det er ikke en ufeilbarlig handling fra Gud (når du taler i tunger) på at du har Den Hellige Ånd. Men husk at Den Hellige Ånd taler i tunger, og djevelen kan etterligne det.

⁸⁵ Beviset på at du har fått Den Hellige Ånd, er livet du lever, ser du: "På fruktene deres skal dere kjenne dem." Og Åndens frukt er ikke (finnes ikke noe sted i Skriften) å tale i tunger. Åndens frukt er kjærlighet, glede, tro, langmodighet, godhet, saktmodighet, mildhet, tålmodighet. Ser dere, nå, det er frukten. Det er det du finner på treet, som forteller hva slags tre det er. Skjønner?

⁸⁶ Det er det mennesker ser etter i dere predikanter og i dere diakoner og dere tillitsmenn og dere evangelister. Dere kunne tale i tunger her ute på denne gaten hele dagen lang, de ville aldri tro deg. Men lev det du snakker om, vis vennlighet og få alle bitterhetens røtter ut av deg, da vil menneskene forstå at det er noe.

⁸⁷ "Tungetale." Nå, jeg tror dette, at før eller senere, at en Åndsfylt person som ligger under Guds alter, vil tale i tunger. Men jeg har sett mange tale i tunger, som aldri visste noe om Gud. Skjønner? De visste ingenting om Ham i det hele tatt, og de taler fortsatt i tunger. Enhver av disse gavene kan etterlignes. Skjønner?

⁸⁸ Men Åndens frukt beviser hva Ånden er på innsiden, du bærer vitnesbyrd om Jesu Kristi Liv. For hvis det er ferskentrevseveje i epletreet, vil det bære fersken så sikkert som bare det. Det er riktig. Ser dere, fordi det er livet som er på innsiden av det.

⁸⁹ Nå, det er det samme som det er her. Men nå, slik at jeg kunne formidle dette til dere alle, slik at vi alle kunne forstå det samme. Jeg tror at en Åndsfylt person som . . . Nå kommer han inn i Kristus ved en dåp, og bare . . . det er ikke . . . Å tale i tunger er ikke bevis på en dåp. Skjønner?

⁹⁰ En dåp, du kunne bli døpt inn i djevelens kraft, og tale i tunger med dåpen i djevelens forføreriske ånd. Hvor mange ganger har vi sett det skje? Hvor mange ganger har jeg sett det skje?

⁹¹ Jeg vet til og med om de som har drukket blod fra en menneskehjerne og talt i tunger.

⁹² Jeg har sett slangedanserne i ørkenen, da de viklet denne store slangen rundt seg og gikk rundt og talte. Trollmannen kom ut slik, og de talte i tunger og tydet det.

⁹³ Jeg har vært i hekseleirene deres, der de la ned en blyant slik som det og la ned en bok slik som dette, og en blyant for opp og ned ovnsrøret og sa: "*Barber der og klipp håret, to mynter*", og skrev i ukjente tunger, og trollmannen tydet det og fortalte nøyaktig hva som skjedde. Jeg—jeg vet det selv. Skjønner? Så jeg . . . Ser du, du kan ikke . . .

⁹⁴ Paulus sa: "Der det er tunger, skal de opphøre. Der det er profetier, vil det svikte. Alle disse gavene, de vil snart være borte." (Vi har spørsmålet litt senere.) "Men når det fullkomne kommer, da skal det som er stykkevis få en ende." Skjønner? Så vi vil ha det fullkomne, brødre. Skjønner? Vi har sett for mye av det falske og vi feiltolket det.

⁹⁵ Og se aldri på en person og—og tro at de har Den Hellige Ånd fordi de taler i tunger. Ser du? Men du tror de har Den Hellige Ånd på grunn av fruktene de bærer, for Jesus sa: "Ved deres frukter skal dere kjenne dem." Skjønner? Det er riktig: "Ved deres frukt."

⁹⁶ Nå, men nå, la meg bare ikke komme bort fra det nå, for jeg ønsker ikke å vanære en stor gave som Gud har gitt. Skjønner? Og jeg tror at en Åndsfylt mann eller kvinne, eller et barn, som bor under Guds alter, ikke vil bo der lenge før de taler i tunger. Skjønner? Jeg tror at han vil gjøre det, eller hun.

⁹⁷ Nå, du kan motta Den Hellige Ånd og kanskje talte du ikke i tunger da du fikk Den. Skjønner? Men hvis du hele tiden ligger der foran Gud, mens dåp etter dåp treffer deg, kommer noe til å skje. Skjønner? Du vil bli så full en dag at du ikke kan tale noe annet; ser du, du—du—du prøver å si noe, du kan bare ikke si det lenger, og du kan bare ikke si det. Og mange ganger, hvis folk innså at det var Den Hellige Ånd, ville de gå videre og bare åpne hjertet sitt og la Gud tale til dem.

⁹⁸ Bibelen sier: "Med stammende lepper og med andre tunger vil Jeg tale til dette folket." Jesaja 28, ser dere, 28,18. Nå: "Med stammende lepper og med andre tunger vil Jeg tale."

⁹⁹ Hva er en "stamming"? Noen som ikke kan snakke klart, sier: "Øh, eh, eh, øh, eh, øh, eh, øh." Du bare . . . du stammer, bare prøver: "Øh, eh, øh." Ser dere, bare så full av Ånden! Han prøver å si . . . Som jeg skulle si: "Broder Ja-Jack-. . . Ja-. . . Broder Jack-. . . Broder Ja-Ja-Jack-Jack-Jackson." Ser dere, det er slik, du prøver å si, du kan ikke si det. Ser dere, det er, så fylt av Ånden! Den . . .

¹⁰⁰ Jeg vil spørre dere brødre, har du noen gang kjent Den Hellige Ånd ryste deg så sterkt at du nesten ikke kunne si noe, ville bare sitte stille en stund, bare sitte der og gråte? Har du gjort det? Vel, det er Den Hellige Ånd. Hvis du ville . . . Grunnen til at

folk ikke taler i tunger mange ganger, er at de ikke vet hvordan de skal overgi seg til Ånden, og de ser etter noe langt unna når Den er rett på dem. Skjønner? Det er grunnen til at de ikke . . .

¹⁰¹ Og så er det noen mennesker som bare blir revet med av følelsene sine og sier masse ord som ikke har noen betydning, og likevel har de ikke Den Hellige Ånd, og prøver å si at de har, fordi de talte i tunger. “På fruktene deres skal dere kjenne dem”, ser dere.

¹⁰² Nå, er det noen spørsmål? [Broder Junior Jackson sier: “Broder Branham?”—Red.] Ja, broder. [“Jeg er glad for at spørsmålet ble stilt, fordi noen uten tvil kan ha lurt på hva jeg kanskje har trodd og undervist i lang tid. Men jeg tror det akkurat som du underviste det.”] Takk, broder Jackson. [“Uavhengig av hvor mange ganger jeg kan tale i tunger, eller noe, hvis livet mitt ikke vitner om hva Bibelen sier, så er jeg ikke bedre enn en simpel løshund som går på gaten.”] Det er riktig. [“Og jeg talte ikke på et ukjent språk før seks måneder etter at jeg hadde mottatt min dåp.”] Det er omtrent slik jeg gjorde det også, broder Jackson.

¹⁰³ Jeg mottok Den Hellige Ånds dåp nede i skuret mitt, ser du. Og omtrent ett år senere, eller noe sånt, var jeg—var jeg . . . talte jeg i tunger.

¹⁰⁴ Og omtrent ett år eller to etter det, forkynte jeg igjen i en menighet, og jeg—jeg sto oppe på plattformen slik, og jeg . . . Da jeg var ung og ikke var stiv og gammel som jeg er nå, kunne jeg bevege meg litt bedre, og jeg var veldig emosjonell i forkynnelsen. Jeg sto der og forkynte, og jeg bare hoppet opp på et bord. Det var i en baptistkirke, Milltown baptistkirke, og gikk rett ned i midtgangen, og forkynte av all min makt, slik som det. Og akkurat da jeg sluttet å forkynne, var det Noe som gjorde at jeg ble helt revet med og talte flere ord, fire eller fem, eller seks ord, i ukjente tunger. Og før jeg visste hva jeg gjorde, hørte jeg meg selv rope ut “Klippen i et tørt land, Skjulestedet i stormens tid”. Skjønner?

¹⁰⁵ Og så en dag langs et jernbanespor, jeg gikk nedover jernbanesporet, på denne siden av Scottsburg, jeg kom nedover jernbanesporet, på inspeksjonsrunde. Vinden blåste hardt, åh, du, og is over hele sporet, og jeg krysset over, slik at jeg kunne gå nedover mine trettitre tusen; sekstiseks gikk oppover den andre veien, gikk liksom parallelt med banen. Og jeg kom nedover banen, og plutselig . . . Jeg gikk langs der, jeg sang. Jeg sang alltid. Jeg hadde forskjellige steder jeg gikk for å be. Og jeg gikk langs der og sang, og helt plutselig oppdaget jeg at jeg talte i tunger, ser du, uten å vite hva jeg gjorde.

¹⁰⁶ Tungetale kommer i en slik antenning at personen nesten ikke vet hva de gjør, eller, de vet ikke hva de sier. Og tydning er på samme måte. De vet ikke hva de skal si. De aner ikke lenger at

de kommer til å si det, fordi det er overnaturlig. Ser du, så lenge du er i det naturlige, så gjør du ikke . . . blir du—du—du i det naturlige, skjønner du. Men hvis noe bare griper deg og tar tak i deg, og du gjør det. Skjønner?

¹⁰⁷ [Broder Neville sier: “Broder Branham, kan jeg si noe rett her?”—Red.] Jada, det kan du, broder Neville. [“Nå, når du sier det på den måten, mener du ikke da å si, at—at tungetalene må skje etter orden i møtet hvis en mann ikke kan kontrollere det? Fordi han er . . . En mann som har en gave, skal ha kontroll over den.”] Han kan kontrollere seg selv. Ja. Akkurat som . . . [“Du skal være bevisst nok til å vite at man er i ferd med å tale i tunger”] ja, det er riktig [“eller så er han ute av orden til å begynne med.”] Det stemmer, han føler det. Skjønner? Nå, som Bibelen sier: “Hvis—hvis det er en som taler i tunger og det ikke er noen som kan tyde, så la ham tie.” Nå, selvfølgelig.

¹⁰⁸ Si for eksempel at jeg står her, hvem som helst, når du er i ferd med å rope, det samme. Har du noen gang følt Guds kraft komme over deg når du begynte å rope? Hvor mange har noen gang gjort det? Vel, det har vi alle. Skjønner? Du bare sitter der, du kjenner det kommer. Nå, det er tider da du kan undertrykke det, ser du. Du kan holde det tilbake, ser du, det er ikke riktig.

¹⁰⁹ Hva om du sto og snakket med presidenten i USA, eller du sto her ute og snakket med borgermesteren i byen, og du snakket om ett eller annet, rett ute på gaten her, snakket med en gruppe mennesker, og med ett føler du bare at du kan hoppe opp og ned, og skrike og rope “Glory! Halleluja!” og sparke mot alt og løpe opp og ned gaten på den måten. De ville sagt at du var gal. Skjønner? De ville sagt: “Den mannen er gal.” Skjønner?

¹¹⁰ Vel, ser du, du vet bedre enn å gjøre det da. Du holder tilbake, selv om det bare gjærer nede i deg og du nesten ikke kan holde det inne. Du sier: “Ja, sir. Ja, sir. Hm-hmh. Hm-hmh. Ja. Ja, sir. Hm-hmh.” Du og du, det bare river deg i filler, men du klarer å være stille akkurat da. Skjønner?

¹¹¹ Som i et tinghus her for ikke lenge siden, de hadde noen pinsevenner der, for—for å ha gjort et eller annet, hadde ropt for høyt eller noe, som de hadde—de hadde fullstendig rett til, ser dere, det er riktig. Men hver gang dommeren begynte å snakke eller begynte å si noe til dem, så talte de i tunger. Skjønner? Dommeren sa: “Ta de gale menneskene bort herfra.” Skjønner?

¹¹² Nå, hvis det hadde kommet en tydning av de tungene og fortalt dommeren “SÅ SIER HERREN”, en *slik og slik* ting som hadde vært sant: “SÅ SIER HERREN! Dommer, hva står du her og dømmer meg for da du i går kveld var hos en prostituert? Hun het Sally Jones, hun bodde nede på 44 *Det-og-det* stedet, på den måten. Hvorfor dømmer du meg? Det er SÅ SIER HERREN! Nekter du for det, og du vil falle død om.” Nå, åh, broder! Det er noe annet der.

113 Men når du bare står og taler, og han sa: “Da er du en barbar for dem.” Ser du? Nå vet du når du skal tie og når du ikke skal gjøre det. Skjønner? Nå, det er . . . Ser du. Jeg er . . . Dere forstår meg riktig nå, dere skjønner hva jeg mener. Skjønner? Det er. Ja visst . . .

114 Vi har det spørsmålet litt lenger ned her. Grunnen til at jeg holdt det slik, vi har det samme: “Skal de være stille?” Ser dere? Det er grunnen til at jeg ikke svarte mer på det, enn det du sa. Men det er tiden, svarer på det nå, ser dere, akkurat nå. Og vi får det også på dette spørsmålet her nede, og jeg vil bare referere tilbake til det. Forstår alle det spørsmålet klart?

[Broder Fred spør: **“Broder Branham?”**—Red.] Ja, broder Fred. [**“Taler en person i—i Ånden, og gir ytringen (la oss si at han er en engelskmann, og han kunne snakke engelsk) og ville Ånden gi ytringen?”**]

115 Ja visst. Ja, sir. Ser dere, fordi Den Hellige Ånd taler på alle språk. Skjønner? På Pinsedagen var hvert språk under Himmelen samlet sammen, ser dere. Snakket på engelsk . . . Nå, jeg har alltid visst dette, broder Freddie, selv, at jeg . . . hvis jeg noen gang holder en preken som det er noe salvelse i, så er det Ånden som gir ytringen, ser du. Det er . . . Skjønner? Så det ville være en ukjent tunge for en mann som ikke forsto engelsk. Men likevel . . .

116 Og akkurat som den ukjente tungen ikke er en “ukjent” tunge, det er . . . det er noen der . . . Som på Pinsedagen, de sa, alle disse synderne, de sa: “Hvordan kan det ha seg at vi hører, enhver av oss på vårt eget språk? Hvordan kan det ha seg at vi hører disse galileerne på vårt eget språk?” Det var ikke noe “ukjent” ved det i det hele tatt. Det var ikke noe slikt som “ukjente” tunger på Pinsedagen. Nå, ser dere, det er ikke bibelsk i det hele tatt. Skjønner? Det var ikke ukjente . . . det var ikke ukjente tunger, det var et språk. “Hvordan kan det ha seg at vi hører, enhver av oss på vårt eget språk, det som vi ble født inn i?” Ikke noe ukjent ved det. Skjønner? Det . . . noen spørsmål om det nå, rett nå før vi forlater det? “Hvordan kan det ha seg at vi at vi hører, enhver av oss på vårt eget språk?” Skjønner?

117 [En broder sier: “Det er—det er der det er en liten feil på grunn av menneskelig svakhet, og når mennesker nekter å akseptere noe, bare sier: ‘Jeg vil ikke tro det på noen måte, bare i henhold til Apostlenes gjerninger 2,4.’”—Red.] Vel, hvis de hadde det i henhold til Apostlenes gjerninger 2,4, ville de absolutt ikke talt i en ukjent tunge. [“Nei, på et språk.”] Hm-hmh. De måtte tale på—på språket som folket hørte deg, ser dere, fordi “enhver hørte på sitt eget språk”.

118 Nå, hvis jeg mottok Den Hellige Ånd akkurat nå, ifølge . . . jeg sier . . . Jeg tror det er én broder her som søker Den Hellige Ånd, som er—er broder Wood. Stemmer det, broder Wood? Jeg

mener ikke å kalle deg ut, men alle . . . vi er bare brødre her, og vi ønsker å si dette. Og han søker Den Hellige Ånds dåp. Nå, hvis broder Banks mottok Den Hellige Ånd der, på den riktige måten, hvis han mottok Den i henhold til Bibelen, ville han reist seg der, talt det, han ville talt det på engelsk, og sagt: “Jesus Kristus, Guds Sønn er oppstått”, han talte det med en brennende profeti som forteller det. “Jeg vet at Han er det, fordi Han kom nettopp inn i hjertet mitt. Han er Guds Sønn! Mine synder er borte, det har skjedd noe med meg.” Skjønner? Der har du det. Det er å tale i . . .

“Hvordan kan de ha seg at vi hører, enhver av oss på vårt eget språk?”

¹¹⁹ Si meg, hva om vi Indiana-folk snakket et annet språk enn Kentucky-folket, og broder Banks er fra Kentucky? Og de snakket et annet språk da, og her vet vi at han ikke kunne snakke Indiana-språk. Og så reiste han seg der og snakket på—på Indiana-språk, og vet at han ikke kan det. Skjønner? Og vi hører ham på Indiana-språk, han tror han snakker Kentucky-språk. Han bare vitner: “Priset være Gud! Jesus har stått opp fra de døde. Halleluja!” men vi hører ham på Indiana-språk.

¹²⁰ Det var slik det var på Pinsedagen. Skjønner? “Hvordan kan det ha seg at enhver av oss hører”, ser dere, “se, er ikke alle disse som taler galileere”, ser dere, fra Kentucky? “Og hvordan kan det ha seg at vi fra Indiana, Ohio og Illinois og Maine og Massachusetts og California, hører ham på det språket vi ble født inn i?” Forstår dere? Ser dere, det er inspirasjon. Ser dere, det er inspirasjon for dem å høre, det er inspirasjon for dem.

¹²¹ Ser dere, budskapet . . . det er hva det er, er et vitnesbyrd om Jesu Kristi oppstandelse. Ser dere, det stemmer. Nå, hvis Gud ikke lever det Livet i deg, uansett hvor mye du vitner om Det, har du fremdeles ikke fått Det. Skjønner? Det er riktig. Hvor bra du . . .

¹²² Er det et spørsmål til nå? [Broder Roy Roberson sier: “Vel, broder Branham, jeg tror at vi så det skje i bønnekøen, den spanske jenta.”—Red.] Ja. Veldig bra, broder Roy. Det var i—i, akkurat dit hvor jeg skal nå, i Beaumont—Beaumont. Var det Beaumont? Ja, sir.

¹²³ Nå, bønnekøen var avsluttet. Det var en liten, spansk jente som kom opp på plattformen. Vel, i grunnen, jeg tror jeg var i ferd med å gå, gjorde jeg ikke? Howard fulgte meg ut, og—og dette . . . Jeg—jeg—jeg hørte noen gråte, det var en liten, spansk jente der, åh, omtrent femten, seksten år gammel, rett . . . bare et barn. Og—og jeg kikket, og hun ville vært det neste bønnekortet hvis jeg hadde fortsatt videre. Jeg hadde en bunke der oppe, hun ville ha vært det neste bønnekortet. Jeg sa: “Kom med henne.” Så førte de henne opp. Jeg skulle over til et annet møte, og jeg sa: “Kom opp med henne.”

124 Så, jeg oppdaget, jeg sa til henne noe slikt som dette: “Nå, vil du tro? Hvis Jesus vil hjelpe meg å fortelle deg hva som feiler deg, vil du tro at—at Han vil helbrede deg?” Og hun holdt bare hodet bøyd. Jeg tenkte at hun måtte være døv og stum. Skjønner?

125 Så da jeg så igjen, sa jeg: “Nei, hun kan bare ikke engelsk.” Så de fikk en tolk til å komme dit, og jeg sa: “Vil du tro?” Og hun signaliserte tilbake til . . . Da kunne hun forstå gjennom tolken, selvfølgelig. Skjønner?

126 Vel, så sa jeg . . . Og jeg kikket, og jeg så en visjon. Jeg sa: “Jeg ser deg sitte ved en gammeldags peis og en stor kjele som henger der, full av aks fra gul mais. Du o- . . .” Husker du det, broder Roy? Jeg sa: “Du overspiste den maisen. Og da du gjorde det, ble du voldsomt syk og moren din la deg på sengen og du begynte å få epileptiske anfall.” Og jeg sa: “Du har hatt dem helt siden da.”

127 Og så snur hun seg til tolken og sa til ham på sitt eget språk: “Jeg trodde han ikke kunne engelsk . . . eller snakke spansk!”

128 Og han snudde seg mot meg og sa: “Du snakket ikke spansk, gjorde du?”

129 Jeg sa: “Nei.” Så vi sjekket båndopptakeren, stoppet båndopptakerne, det var absolutt engelsk.

130 Men da sa tolken: “Fortell meg hva han sa da.” Ser dere, han måtte få tydingen. Sa: “Fortell meg hva han sa.” Og hun sa de samme ordene tilbake til ham, og han gjentok det.

131 Nå, hun hørte meg på sitt eget språk, som hun var født inn i, og jeg snakket engelsk. Hun hørte det på spansk. “Hvordan kan vi høre, enhver av oss på vårt eget språk, det som vi ble født inn i?” Og barnet ble helbredet. Ser dere, slik er det, det er Guds underfulle gjerninger.

[En broder spør: “**Da vil ikke karet som Den Hellige Ånd er i være . . . bare et kar, men Den som fyller det kan fylle det med hva enn Han . . . ?**”—Red.]

132 Hva enn Han ønsker, det er riktig. Helt riktig. Og følg så med på hva det er fylt med, da vet du om du har Den Hellige Ånd eller ikke, da. Skjønner? Bare følg med på hva det er fylt med. Hvis—hvis karet er fylt med urenheter, så er det ikke Guds kar. Men er det fylt med renhet, så er det Guds kar. Ser dere hva jeg mener? [Broderen sier: “Og karet, det er tider da karet vil bli brukt uten å vite det, uten å vite det på det tidspunktet hva, at det ble brukt?”—Red.] Åh, ja visst. [Broderen gir et vitnesbyrd.] Hm-hmh. Hm-hmh. Det er helt riktig, ja visst. Åh, vi alle, vi ser det. Det har jeg sett mange ganger. Ja, sir. Ja, sir. Vi alle . . . Vi vet, vi er kjent med disse tingene.

Jeg tror det var nummer fire: **Taler alle—taler alle mennesker som er fylt med Den Hellige Ånd i tunger før**

eller siden? Jeg sikter til der Paulus sa: “Jeg taler mer i tunger enn—enn dem alle.”

Nå, hva jeg tenker nå, for å avslutte broderens spørsmål:

Paulus talte mer i tunger enn alle andre.

¹³³ Paulus var en smart mann, han kunne mange språk, selv. Ser dere, han kunne tale med . . . han . . . Husk da han måtte stå for retten, kunne han tale med denne slags tunge eller den slags tunge, eller hva det nå var. Og det var ukjente tunger for folket, men det var ikke inspirert. Det var å snakke språk, ser dere. Men . . . og . . .

¹³⁴ Men jeg tror at en Åndsfylt person som lever under Guds alter, uten tvil, før eller senere, vil få en opplevelse av å tale i tunger, for det er noe av det laveste og minste som finnes ifølge Paulus' beskrivelse. Hvis du hadde satt dem i rekkefølge, er det den siste tingen i rekken med gaver, ser du, er å tale i tunger.

¹³⁵ Men nå, først blir du døpt . . . Her, hver og en av dere er gaver. Jeg er på utsiden. Nå: “Ved én Dør, én Ånd”, en dør går inn i *dette* rommet. Er det riktig? Nå kan jeg ikke komme inn på *den* måten, kan ikke komme inn på *denne* måten og tilbake på *den* måten. Skjønner? Hvordan kommer jeg meg inn *her*? Ved broder Roberson? Nei, sir. Ved, vel, si, broder Leo? At han ville være en gave til tungetale, ser du, kommer jeg inn ved Leo? Nei, sir. Hm-hmh. Vel, hvordan kommer jeg inn? “Ved én Dør, ved én Ånd.” Ånden er ikke bare tunger. Nei. Ser du? Ser du: “Ved én Ånd er jeg døpt inn i dette Legemet.”

¹³⁶ Nå, *dette* er Ånden, *dere* er gaver. Du sier: “Vel, priset være Gud!” Jeg går over, og la oss si, der er—der er broder Wood, han er mirakler. Skjønner? “Åh, jeg utførte et mirakel. Jeg vet at jeg har Den Hellige Ånd, fordi jeg utførte et mirakel.” Ikke ved ett “mirakel” er vi alle døpt inn i Legemet.

¹³⁷ Gå til broder Junie da, han er kunnskap: “Vel, vel, jeg har kunnskapen om Bibelen! Du, jeg sier deg, jeg vet at jeg har Den Hellige Ånd på grunn av det.” Nei, det er fremdeles ikke veien inn.

¹³⁸ Ja vel. Ikke ved broder Leo, ikke ved broder Wood, ikke—ikke ved broder Junie. Skjønner? Nei. Men ved én hva? [Forsamlingen sier: “Ånd!”—Red.] Ja vel. Jeg er døpt inn i dette Legemet, nå er jeg inni det, hvor skal Far bruke meg nå? Skjønner? Det var tilfeldigvis Leo som satt like ved døren; uten tvil ville dette være noe av det første som ville skje. Men det kan være at det ikke er det. Jeg kan være så mye rikere i Ånden, at jeg kunne gå rett over hit til broder Wood, gå forbi resten av det. Du kan ikke fortelle meg at jeg ikke har Den Hellige Ånd nå, for jeg er i Legemet ved dåp. Men Gud førte meg aldri inn hit for å si: “Vel, priset være Gud, jeg tror jeg setter meg nå, tar det med ro, jeg skal til Himmelen.” Hmh! Ser dere hva jeg mener?

¹³⁹ Men jeg kunne gå rett tilbake fra dette her, rett tilbake dit. Ser dere hva jeg mener? Jeg kunne gå fra den ene ytterligheten til den andre, eller jeg kan gå i midten, eller hvor som helst. Men noe vil skje, noe må skje. Og hva er det? Det er ved Åndens dåp som viser meg at jeg er i Legemet: “Ved en Ånd.” Skjønner du det, broder, her? Greit! Stemmer det? Ja vel.

112. I hvilken rekkefølge skal tungetale og profetier brukes under møtet (Det skal ikke brukes i det hele tatt under møtet! Ser du?) **for å ære Gud** (Ikke i det hele tatt!), **og oppbygge menigheten? Jeg vet at folk sier at profetenes ånd—Jeg vet—Jeg vet . . .** (p- . . . Jeg antar det . . . Nei, jeg beklager, det var “Bibelen”, B-i-b-e-l. Jeg begynte p-e-p-l-e eller noe sånt. Nei.) **Bibelen sier at: “Profetenes ånd er underordnet profeten.”** (Helt riktig.)

¹⁴⁰ Åndelig tungetale og profetering er for å oppbygge menigheten, men det har sin egen tjeneste. Skjønner? Det skal ikke forstyrre så lenge profeten i menigheten . . . møtet er i orden. Skjønner? Det skal aldri avbryte møtet.

¹⁴¹ Nå, ser dere, “profetenes ånder.” Vi—vi har et annet spørsmål nå, la oss se på dette bare et øyeblikk. Se, virkelig den rette måten for disse . . . å bruke disse gavene på . . . Dette forklarer mye av gavene, skjønner dere. Når vi kommer til dem, vil vi si at vi svarte på det i dette første, fra personen som spurte om det her. Skjønner? Dette er nummer fem:

Skal tungetalen og profetiene brukes under møtene for å ære Gud?

¹⁴² Du skjønner, nå, forkynneren . . . hvis forkynneren er salvet av Gud, og menigheten er satt i orden, nå, den riktige måten . . . Mange av dere vet hvordan jeg—jeg har talt til dere om å “sette den i orden”. Disse gavene er ment . . . Nå, her er hva vi skal gjøre i tabernaklet, om Herren vil. Nå, jeg følger med, jeg ser noe, og etterlater broder Neville og disse andre brødrene her med en orden. Nå er dere . . . Og når mange av disse brødrene er unge brødre.

¹⁴³ Nå, jeg er—jeg er en gammel veteran for—for dere alle på denne Veien. Jeg har vært trettien år i Dette. Det var omtrent tretti år siden jeg la den steinen der. Jeg har måttet møte alt man kan møte, og du bør vite hva du snakker om også, når du står overfor det. Du bør ikke bare vite det, det bør være Gud som støtter deg i det, når du går—når du går gjennom det.

¹⁴⁴ Nå, den mest vellykkede måten å—å gjøre dette, nå kan du ha et spesielt møte. Jeg tror det var det de gjorde i Første Korinterbrev 14 der: “Om noe blir åpenbart for en annen som sitter der, da skal den første være stille.” Jeg tror det var “et spesielt møte for gaver”, som ville være helt i orden. Hvis de ønsket å ha et spesielt møte hvor alle de begavede møttes en gang i uken, de med gaver, og kom inn i kirken, så ville det være fint.

La dem ha det møtet, det er ingen . . . er ingen forkynnelse, det er for Åndens gaver.

145 Det er ikke for utenforstående og de vantro. De ville komme inn, sette seg ned, si . . . En reiser seg og sier, “ah-ah”, taler i tunger; den andre sier, “hva-ah.” “Hva i all verden!” De ville komme inn og si: “Hvor er sangen? Hvor er resten?” Skjønner?

146 Men nå, disse som taler i tunger, mange av dem (og tyder, og så videre) er babyer i Evangeliet. Skjønner? Ikke—ikke fornærm dem, la dem—la dem vokse til den gaven . . . Noe av det, du kan se hvordan satan prøver å snike seg inn i noen. Selvfølgelig, veteraner, vi—vi—vi ser det. Ser dere, vi kan oppfatte det, og du vil se det.

147 Her for ikke lenge siden, kom en viss forkynner som sitter rett her nå, til meg og fortalte meg, og hadde meg hjemme hos seg, en veldig dyrebare broder.

148 Jeg sier det ikke fordi han sitter her, men dere er alle *dyrebare* brødre. Hvis jeg ikke mente det, ville jeg sagt deg: “La oss, du og jeg oppklare denne tingen mellom oss først.” Skjønner? Det er riktig. Skjønner? Jeg elsker dere alle, og jeg er bare her i en ånd av bibelsk toleranse, ser dere, for—for å hjelpe. Skjønner?

149 Denne broderen hadde meg i hjemmet sitt for å . . . en viss kvinne, og den kvinnen tok feil. Og denne . . . Jeg har aldri sett kvinnen, men jeg hørte det på lydbånd, hun ga en tydning av tunger, og fortalte noe. Du kunne oppdage det med det samme.

150 En dag, til en annen forkynner, og jeg, om samme person, vi satt på en stubbe, jaktet på ekorn og snakket om det. Og begge forkynnerne, som er tilstede nå, vet hvordan det endte opp. Ser dere, bare følg med.

151 Når dere forkynnere korrigerer noen i en gave, når dere korrigerer dem, korrigerer dem på en bibelsk måte, og de blir fornærmet, husk, da var det ikke Guds Ånd, fordi Guds Ånd kan ikke bli fornærmet av Sitt Ord. Han kommer til Sitt Ord. Ser dere, han er alltid villig. En ekte Guds troende ønsker å rette seg etter reglene. Ja, sir.

152 Jeg ønsker å bli korrigert. Jeg vil at Den Hellige Ånd skal korrigere meg i ting jeg gjør som er galt. Jeg vil ikke ha noen erstatning. Jeg—jeg vil ha den ekte varen eller ingenting, bare la meg være i fred, la meg ikke—ikke ha noe i det hele tatt. Skjønner? For jeg ville heller gjøre det, enn å føre vanære over Kristus.

153 Og jeg ville ikke lære noe, og jeg ville ikke si noe uten at Skriften . . .

154 Og hvis en broder, en kristen broder ville se meg lære noe galt, ville jeg sette pris på om han ville kalle meg til side etter møtet, og si: “Broder Branham, jeg vil gjerne komme til rommet ditt og snakke med deg, du tar feil i noe.” Skjønner? Jeg ville—

jeg ville virkelig sette pris på det, broder, for jeg ønsker å ha rett. Jeg vil ha det.

¹⁵⁵ Nå, alle sammen ønsker vi å ha rett, det er derfor vi ønsker å—vi ønsker å snakke om disse tingene. Og det må komme fra Skriften, ser du, for at Skriften skal knyttes sammen.

¹⁵⁶ Nå, tungetalen skulle være . . . Nå, litt senere . . . Nå, la det bare være nå, en stund. Ser dere, jeg råder dere til å bare gi slipp på det og la det være. Til dere forkynnere nå, dere pastorer, bare la det være inntil disse babyene blir bare litt eldre. Nå, kanskje før eller siden, hvis det er fienden som prøver å forføre den personen, vil det vise seg. Vi er ikke helt sikre.

¹⁵⁷ Nå, etter dette, før du starter dette, få litt visdomsånd der inne, litt av det å skjelne ånder, ser du, for å finne ut. Først, vet du, begynner du å merke deg at noen begynner å, ser at noe er litt galt, det er å skjelne. Så, og ta hånd om det en liten stund. Skjønner? Så når du ser at skjelningen blir feil, så korrigerer det. Og hvis den tingen . . . hvis det er av Gud, vil han tåle korrigerer med Ordet. Skjønner?

¹⁵⁸ Si, for eksempel, jeg sier at vi talte i tunger, noen, vi er . . . dette er en—en begavet gruppe menn. Og Leo reiste seg og talte i tunger; så, og en broder her, Willard, gir tydingen. Ja vel. Nå, jeg vil si at broder Neville og broder Junie og broder Willard Collins var de med skjelnegave, ser dere. Nå, fordi Leo talte . . . Nå er vi bare her i et lite møte for troende, et gavemøte, og Leo talte og Willard ga tydingen her, og han sa: “SÅ SIER HERREN! ‘Onsdag kveld kommer det en kvinne inn hit og hun kommer til—hun kommer til å være voldelig. Fortelle broder Branham at han ikke må irettesette henne, fordi hun er sinnssyk. Men be ham om å ta henne over til hjørnet, for det var i et hjørne hun gjorde en ond ting en gang og en bestemt ting fant sted.’” Skjønner? Det høres veldig bra ut, ikke sant? Skjønner? Ja vel.

¹⁵⁹ Nå, men det første, vet dere, i den Gamle Skrift, uansett hva profeten sa eller hva noen andre sa, ble det først testet av Urim Tummim. Ser dere, det gikk til Ordet. Og hvis lysene ikke blinket, lot de det være. Skjønner?

¹⁶⁰ Og det første, nå, la oss ta det tilbake til Ordet. Nå, *denne* mannen talte i tunger, hørt helt fint ut. *Denne* tydet, hørt helt fint ut. Men Ordet sa: “La det først bedømmes av to eller tre dommere.” Ta det til Urim Tummim.

¹⁶¹ Nå, først sier Willard Collins: “Det var av Herren.” Junie sier: “Det er av Herren—Herren.” Det er to av tre. Ja vel, det blir skrevet ned på et stykke papir, det er talt her i denne kirken. Så når folk som ser det, leser det før det noen gang skjer, og så ser det skje, sier de: “Broder, det er Gud! Ser du, det er Gud!”

¹⁶² Men hva om det ikke skjer, hva skjer da? Skjønner? (Nå skal vi komme til en annen ting, som jeg kan berøre akkurat her: “Er alle profetier fullt ut . . . alle tydinger og budskap

profetier?") Nå, bare et øyeblikk. Nå, hva om det ikke skjer? Da har *Leo* talt i en falsk ånd; *han* ga en falsk tydning; og *du* avsa en falsk dom. Så få den tingen ut av deg. Du vil ikke ha det. Det er feil. La det være. Det er djevelen. Skjønner? [Tomt område på lydbandet—Red.] "*Jeg* er ikke en predikant, men jeg er en—jeg er en tyder. Ser dere, jeg er en tyder, Herre, jeg—jeg er ikke en predikant. Jeg . . ." Bror *Leo* sier: "Herre, jeg er ikke en predikant, men jeg—jeg har tungetalens gave og djevelen forvirret meg i det. Gud, ta den tingen bort fra meg." *Du* sier: "Herre, Du har gitt meg skjelnegavens ånd, og jeg har sett Deg gjøre det så mange ganger, hvordan skjedde det? Far, rens meg! Hva skjedde?" Ser du, slik er det, da har du det ekte.

¹⁶³ Ser dere, det er et vanlig møte for de hellige. Jeg tror det var slik i Bibelen, for Paulus sa: "Hvis en profeterer og noe blir profetert, noe blir . . . og noe blir åpenbart for en annen som sitter der; så la ham tie, slik at denne kan tale først, så kan han tale. Og dere kan *alle* profetere, etter tur." Nå, det kunne ikke vært i et vanlig møte, dere vet det, alle sammen kunne ikke ha gjort det.

¹⁶⁴ Nå, for å være sikker på at det er fra Gud, ser du, for hvis det bare er dårskap, er det ikke fra Gud. Hvis det ikke skjer, er det ikke av Gud. Skjønner? Det må skje. Og—og derfor i menighetene våre, ser du, broder, vi har en stødig menighet da, ser dere, hvor ingen kan si at noe noen gang blir sagt eller gjort . . .

¹⁶⁵ Se hvilken situasjon det setter meg i, når jeg er der oppe foran publikum. Se på det! Hva med en feil i det? Skjønner? Fordi jeg stoler på Ham. Skjønner? Jeg stoler på Ham. Noen sier: "Er du redd for å gjøre feil, broder Branham?" Nei, nei, hm-hmh, er ikke redd for feil. Jeg tror på Ham. Han er min Beskyttelse. Jeg er ordinert til å gjøre dette, så jeg holder meg rett der.

¹⁶⁶ Hvis Gud har ordinert deg til å gjøre noe, så er Han din Beskyttelse. Ser du, Han vil beskytte deg. Hvis Han sendte deg, vil Han stå bak ditt ord. Du er en ambassadør da. *Du er ambassadør med tungetalens gave; du er ambassadør med tydningsgaven; du er ambassadør med skjelnegaven; dere tre.* Ser du hva jeg mener? Hva har du da? Du har en solid menighet. Du er ikke redd. Stående, ja, slik som i går . . .

¹⁶⁷ Her, jeg var i et møte her nede. En ung, engelsk gutt fra England kom hit, prøvde å begå selvmord. Broder Banks kom opp dit og sa: "Han hadde vært der nede fire eller fem dager." Jeg hadde mange ting å gjøre, men han sa: "Gutten kommer til å begå selvmord." Waterview Hotel der nede fortalte meg om tilstanden til den gutten.

¹⁶⁸ Og jeg gikk inn i rommet for å be for ham. Jeg kom ut igjen og sa: "Nå, broder Banks, jeg har aldri sett mannen eller vet ingenting om ham, men jeg skal fortelle deg hva som er galt med ham før jeg kommer dit." Stemmer det, broder Banks? Og da vi

kom dit, kom Den Hellige Ånd rett ned og fortalte ham hva som var årsaken til det og alt om ham, og hvor han hadde vært og alt om livet hans. Han falt nesten bakover.

169 “Er du redd for å gjøre feil, broder Branham, når du forteller en mann noe sånt?” Hva med å fortelle en mann på plattformen at han lever utro mot sin kone, har en baby med en annen kvinne? Han vil kaste deg i fengsel. Du bør ha rett! Skjønner? Skjønner? Ikke vær redd, hvis det er Gud. Men hvis du ikke er redd . . . Hvis—hvis du ikke vet at det er Gud, så vær stille til du vet at det er Gud. Er det riktig? Vær sikker på at du har rett og sett så i gang.

170 Nå, dette er vanskelig å lære, broder, men dere er mine brødre. Dere er—dere er—dere er unge forkynnere som vil ta over, og jeg er en gammel mann, som kommer til å reise en av disse dagene. Skjønner? Så vær sikker på at det er—det er riktig.

171 Kom ut av rommet . . . Kanskje jeg vil ta opp dette her litt senere. En gutt . . . Vel, jeg vil fortelle deler av det nå. I går var broder Banks og jeg, veldig travle, vært (åh, du) av all min kraft, og jeg skal—jeg skal fortelle deg hva jeg skulle gjøre på dette møtet. Leo og Gene og en gjeng av oss, skulle dra over der, og brødre, og si at vi skulle på grisejakt, villsvinjakt. De har fem dager med jakt på javelina-svin, i Arizona, etter at møtet er over, møtet vårt avsluttes. Vi drar til Phoenix for en dag, og må vente fem dager før vi har et nytt, fire dager før de har et nytt møte noe sted. Vi må være rett der i Arizona. Vel, det var tilfeldigvis akkurat da jaktseongen startet for javelinasvin.

172 Så jeg ønsket å dra for å skyte inn den lille rifla mi, for å se om den var riktig innstilt. Banks ble med meg. Vi var på vei ut porten, på vei ut porten. Her kom en mann gående rett inn, uten å ta hensyn til skiltet (ser dere, det står: “Vær så snill, ikke spør etter broder Branham”).

173 Ser dere, de gjør de fordi . . . det gjelder ikke for folk som er syke. Du store, og hjemme, spør Banks, han bor ved siden av meg. Folk kommer, dag og natt og alt annet, med syke barn, alt mulig. Vi avviser aldri en slik person. Men . . .

174 Og de ringte meg, Leo og dem, der ute fra husvognen, og Jim og dem: “Det er noen her med en syk baby. Og en mann er her med kreft.” Vi legger alt til side og går til ham.

175 I går kveld ble jeg kalt inn på et sykehusrom hvor noen ringte etter meg, og mannen ville ikke engang la meg komme inn etter at jeg kom dit. Ser dere, det var noen andre som tok initiativet. Men det er helt i orden, jeg går uansett. Skjønner? For det er min plikt å gå, ser dere, og prøve å hjelpe noen.

176 Vel, det er ikke det skiltet er for. Men denne mannen, akkurat da vi satt oss i bilen, og broder Banks vet at jeg måtte . . . Jeg ventet litt i huset. Det var noen som kom inn til broder Banks,

som oppholdt ham. Og ikke før det skjedde, ble jeg oppholdt. Så idet vi tok rifla og begynte å sette oss i bilen, kom det en mann gående rett inn. Han gikk opp dit.

177 Og jeg var på nippet til å si at han skulle gå ut og ringe det nummeret der ute (ved BUtler 2-1519) over det skiltet. [Telefonnummer er blitt endret.—Red.] Jeg sa: “Vi har det travelt.”

Sa: “Jeg antar at du har det travelt, sir.”

Jeg sa: “Mitt navn . . .”

178 Først gikk jeg opp, han sa: “Hvordan går det?” Og jeg så at han ikke visste hvem jeg var.

Jeg sa: “Mitt navn er Branham.”

Han sa: “Er du broder Branham?”

Jeg sa: “Det er jeg.”

179 Og han sa: “Jeg—Jeg er . . . Jeg ønsket å møte deg, broder Branham.” Sa: “Jeg ser at du er i ferd med å dra.”

Jeg sa: “Ja, sir, det er jeg.”

Han sa: “Jeg vet du har det travelt.”

Jeg sa: “Det har jeg akkurat nå, sir.”

180 Og han sa: “Vel, jeg ville bare snakke med deg noen minutter.”

181 Og jeg skulle til å fortelle ham; og Den Hellige Ånd sa: “Ta ham inn i rommet, du kan hjelpe ham.” Nå, der, det forandrer alt. Geværet ble lagt til side og alt slikt, Guds gjerning er først. Skjønner? Og han sa . . .

182 Jeg sa: “Kom, bli med meg.” Jeg sa: “Jeg kommer tilbake etterpå, broder Banks.”

Han sa: “Det handler om min sjel, broder Branham.”

Jeg sa: “Ja vel, kom inn.”

Gikk gjennom huset, Meda sa: “Har du ikke dratt ennå?”

183 Jeg sa: “Nei, nei, nei, det er noen her ute.” Jeg sa: “Hold barna tilbake i det andre rommet.” Jeg tok ham med inn i det lille arbeidsrommet, satte oss ned. Vi hadde knapt satt oss ned før . . .

184 Den mannen var i kirken i går kveld. Eller kom han, Banks? Gjorde du . . . Ja, vel, han skulle komme i går kveld. Han var bare . . .

185 Først begynte Den Hellige Ånd å fortelle ham hvem han var, hva han hadde gjort, hva som hadde skjedd ned gjennom livet hans, alt om det, ser dere, bare rett på, fortalte ham alt. Banks er et vitne. Åpnet ikke munnen og sa ikke mer enn knapt to ord til meg; og der kom Den og fortalte ham, sa: “Du har vært en landstryker, du bor egentlig i Madison. Du kom nylig fra Evansville, Indiana. Du har vært der nede på denne Bibelskolen,

en kult, som gjorde deg helt forvirret. Du kom nettopp til Louisville for noen minutter siden. Det var en mann, og en mann fortalte deg (som du satte deg og spiste med), ba deg om å gå hit og treffe meg og 'han ville få deg ut av vanskelighetene dine.'" Jeg sa: "Det er SÅ SIER HERREN!"

¹⁸⁶ Mannen bare satt der og blunket med øynene, kikket på meg og sa: "Ja, sir!"

Jeg sa: "Det sjokkerte deg, ikke sant?"

Han sa: "Det gjorde det."

Jeg sa: "Tror du på Den Hellige Ånd?"

Han sa: "Jeg ønsker å gjøre det, sir."

¹⁸⁷ Og jeg sa: "Vil du at jeg skal fortelle deg hva du tenker på?"

¹⁸⁸ Han sa: "Ja, sir." Og jeg fortalte ham det. Han sa: "Og broder, det er sannheten."

Og jeg sa: "Tenk på noe annet."

Han sa: "Ja vel, jeg gjør det."

Jeg sa: "*Dette* er det du tenker på."

Han sa: "Det er riktig! Det er riktig!"

¹⁸⁹ Jeg sa: "Nå, du trenger ikke en visjon, du trenger bare å komme på rett kjøp." Og jeg fortalte ham noe der, som du ikke ville ha ønsket at jeg skulle fortelle. Hvis det var om deg, ville du ikke det. Det var noe ille, som var fryktelig, så du ville ikke at jeg skulle fortalt det hvis det var om deg. Og jeg forteller ikke hva Herren viser meg om mennesker. Så jeg sa bare: "Ja vel, vil du gjøre det?"

Han sa: "Det vil jeg."

Jeg sa: "Gå videre."

¹⁹⁰ Vi var der inne omtrent, ikke over ti minutter, var det ikke, broder Banks? Omtrent mellom sju og ti minutter. Gikk ut igjen, kom tilbake på veien, og kjørte nedover veien, han og jeg og Banks og min lille gutt, Joe, tror jeg det var, kjørte sammen, kjørte nedover veien. Han snudde seg mot meg, han sa: "Mister, jeg vil stille deg et spørsmål."

Jeg sa: "Ja vel."

¹⁹¹ Han sa: "Jeg er litt forvirret." Han sa: "Hvordan visste du alt det der om meg?" Skjønner? Banks satt der.

¹⁹² Og jeg sa: "Mister, har du noen gang hørt om mine visjoner og min tjeneste?"

¹⁹³ Han sa: "Jeg kjente ikke til navnet ditt før for en time siden. Noen fortalte meg, sa det nettopp der borte i Louisville, sa at jeg skulle komme bort hit, og jeg gikk over broen." Stemmer det, Banks? Han sa: "Jeg visste ikke engang navnet ditt, visste hvem du var."

194 Jeg sa: “I min tjeneste, er det en gave fra Gud, som Han sendte.”

195 Han sa: “Så hvis det er—det er sånn det er”, sa, “nå er jeg . . .” Sa: “Jeg er bare helt . . . jeg har det helt fint nå”, sa han, “alt er borte”. Skjønner? Han sa: “Hva det er, det var Gud som talte til meg gjennom deg.”

Jeg sa: “Helt riktig.”

196 Han sa: “Nå, jeg forstår ut fra Bibelen . . . En gang leste jeg i Bibelen og sa: Jesus talte til disiplene Sine”, han mente egentlig “folket”, ser du. Sa: “Han talte til disiplene Sine og fortalte dem det de tenkte på.” Ser dere, “oppfattet tankene deres” var det han siktet til. Han sa: “Og Han sa at det var Hans Far som talte gjennom Ham.”

Jeg sa: “Det er riktig.”

197 Han sa: “Nå, nå, da brukte bare Faderen deg til å snakke gjennom deg til meg, for å fortelle meg disse tingene, for å få meg til å tro at det du fortalte meg var sannheten.”

Jeg sa: “Var det sannheten?”

Han sa: “Ja.” Sa: “Da må det være Gud.”

198 Og jeg sa: “Broder, du vet mer om det nå” (jeg og Banks bemerket det) “enn noen som har vært i møtene i ti år og fortsatt ikke gjør det.” Bare den—den mannen! Nå, det er hva det er. Skjønner?

Og Ånden (med orden) i tunger som er profeti, brukes under møtet?

199 Nei. Det skal brukes på *denne* måten, og deretter *fortelles* i møtet. Men for dette øyeblikket, for dette nåværende øyeblikket, la dem tale. Nå, hvis det begynner å komme ut av kontroll, så er det ikke, du må passe på det. Nå, noen ganger kunne det være Gud. Og disse små, akkurat som små barn som prøver å gå, nå, hvis han faller ned fire eller fem ganger . . . Nå, jeg har sett dette i tiden jeg har vært her i menigheten, og—og, vel, jeg vil—jeg vil bare la det være på den måten. Skjønner? Og, men, du skjønner, men hva med det, du vil da si: “Broder Branham, hvorfor korrigerer du ikke dette?” Nei, nei.

200 Da Billy Paul der bak tok sine første skritt, var han oppe og nede, og nede mer enn han var oppe. Men han visste ikke hvordan han skulle gå. Men jeg tror han hadde en gave til å gå. Skjønner? Jeg lot ham gå en liten stund. Og så da han begynte å snuble med de store føttene sine, så lar jeg ham høre om det nå. Ser du hva jeg mener? Skjønner? Går i vei og ser på noe annet og dunker inn i noe, da sier jeg: “Løft føttene, gutt. Hvor er du?” Skjønner? Nå, det er—det er forskjellen, skjønner du.

201 Nå, la dem—la dem snuble og la dem vakle i vei en liten stund. Nå, når du må korrigerer dem, hvis de avviser det, så vet du selv at

det ikke var Gud. Fordi Guds Ånd er underordnet. Som du skrev litt om her: “Profetiens ånd er underordnet profeten.” Skjønner? Det er riktig.

[Broder Stricker sier: **“Broder Branham, jeg vil ha litt korreksjon.”**—Red.] Ja vel, broder. [**“Mange ganger har jeg sittet i møter og jeg har hørt tungetale og tydning, og de fleste gangene har jeg ikke følt noe godt ved det. Og jeg går hjem, og det føles som at jeg må omvende meg hele veien. Var det fordi jeg følte at det ikke var av Gud, eller var det fordi det var ute av orden?”**]

²⁰² Det kunne ha vært det, broder, det kunne ha vært begge deler. Skjønner? Jeg vil si . . . Nå, dette er—dette er William Branham, ser du; inntil jeg går inn i Skriften, ja, er det fremdeles meg, ser du. Nå, dette vil jeg si, broder Stricker, at det kan være begge deler. Det kan være at det var ute av orden; det kan være at det var noe galt med deg; det kan være at det var noe galt med personen; noe galt med budskapet; eller noe som ville få deg til å *føle* deg dårlig.

²⁰³ Nå, nå, la meg bare hjelpe deg litt, broder Stricker, her. Skjønner? Alltid . . . Døm aldri noe etter følelsene, ser du. Døm det etter dets egenskaper, ser du; hva slags frukt det bærer, skjønner du. For noen ganger . . .

²⁰⁴ Selvsagt, vi innser at det er ting som du føler, den dystre følelsen. Jeg får den selv, og du, jeg begynner å bevege meg bort veldig—veldig forsiktig, vet du. Men jeg sier ingenting. Bare lar det være, for jeg vet ikke hva det kan være, ser du, før jeg *vet* hva det er.

²⁰⁵ Nå, som mange sier: “Puh! Broder, jeg vet at jeg har Den Hellige Ånd! Halleluja! Priset være Gud!” Og likevel har de ikke Den Hellige Ånd. De kunne tale i tunger og alt mulig, og rope og danse i Ånden, og fremdeles ikke ha Den Hellige Ånd. Fordi regnet faller over rettferdige og urettferdige. Det er ikke ved følelser, det er ved deres *frukt*.

²⁰⁶ Si at det er en . . . Husker dere visjonen min om det? Hvordan det . . . Hebreerne 6, ser du, “regnet som ofte kommer over jorden, er for å vanne den, for det som dyrkes der, men bærer den torner og tistler, da er den forbannelsen nær, og det ender med at den brennes.”

²⁰⁷ Beklager, jeg skal slippe inn litt luft, jeg vet at dere begynner å bli søvnige og slitne. Så nå, vent, jeg må skynde meg gjennom disse litt raskere, ellers får jeg ikke tatt dem. Dette har . . . Vi er rett i kjernen av—av det hele, bare i denne håndfullen her. Men de vil . . . Ser dere, det . . .

²⁰⁸ Her er en—en åker full av hvete. Og i den åkeren blir det sådd piggepler, tistler eller den slags, ugress. Vel, tørken er i gang. Nå, blir ikke piggeple-planten og tistelen like tørste som hveten? Og

hva slags regn er . . . et spesielt regn faller på hveten og så faller det et spesielt regn på tistelen? Er det riktig? Nei, det samme regnet faller på den. Er det riktig? Den samme Ånden faller på hykleren som faller på den kristne, det samme. Men ved deres “frukt”! Synker det inn, brødre?

209 Beviset på Den Hellige Ånd er frukten av Den, Åndens frukt. Vel, det . . . Vel, nå sier du: “Jeg er en stilk, jeg er en tistel. Jeg er en stilk på samme måte som hveten er en stilk.” Men hva slags liv er det i deg? Livet som er i den bærer tistler, alltid krangler og lager bråk, og, “skrålende”, slem og simpel, og alt mulig. Ser du hva jeg mener? Arrogant, ser du, det er ikke Åndens frukt. Åndens frukt er saktmodighet, tålmodighet, mildhet, ser du, alt det der. Skjønner?

210 Han kan si: “Vel, jeg kan rope så høyt som du kan. Lovet være Gud, Den Hellige Ånd faller over meg!” Det kan være fullstendig sant, men livet han lever, stadfester ikke det han snakker om. Skjønner? Han var et ugress, han var et ugress til å begynne med.

211 Nå, vi kommer til et stort spørsmål nå, ser du, om *utvelgelse*, ser du. Så det er . . . Du må være det. Du forstår det.

212 *De* var en tistel til å begynne med; *han* var en hvete til å begynne med. Så tørken var i gang; regnet falt over de rettfærdige og urettferdige. Ok, fikk dere tak i det?

[En broder spør: “**Hva med fruktene til en predikant, ville det . . . som forkytter Ordet?**”—Red.]

213 Det, predikanten, om han enn sto der oppe og forkynte Ordet som en Erkeengel, ser dere, forsto Bibelens mysterier og var en veldig god pastor, gikk og besøkte folket og slikt, han kunne fortsatt gå fortapt. Skjønner? Det er frukten hans som forteller det hver gang, broder. Skjønner? Han, uansett hvor god han er eller hva han er, må han ha Den Hellige Ånd i livet sitt. Skjønner?

214 Nå, sa ikke Jesus: “Mange vil komme til Meg på den dagen og si: ‘Herre, har jeg ikke profetert (forkynt) i Ditt Navn, og utført mirakler i Ditt Navn?’” Han hadde talt i tunger, han hadde gjort mirakler, gitt tydning, Guds mysterier, og alle de tingene der; Han sa: “Gå bort fra Meg, dere som gjør urett, Jeg har aldri kjent dere.” Ser du hva jeg mener?

[Broder Taylor spør: “**Hva med mannen som gir feil budskap? Jeg mener, han—han tror han har rett, men han forkytter feil.**”—Red.]

215 Vel, jeg tror at den mannen er oppriktig, som at broderen som sitter her ønsket å gå tilbake over hans . . . spore disse tingene tilbake på den måten. Hvis den mannen er utvalgt av Gud, og han noen gang blir stilt overfor Sannheten, vil han—vil han gjenkjenne det. Ser dere: “Mine får kjenner Min Røst.” For- . . . Ser du hva jeg mener, broder Taylor? Var det det du snakket om? Skjønner?

216 Nå, for eksempel, si broder Crase—Crase—Crase, si at han var en baptistpredikant, og han visste ikke noe om dåpen i Den Hellige Ånd, heller ikke kjente han til noen av disse tingene, Åndens gaver, og han var en god, trofast baptistpredikant. Skjønner? Men på et gitt tidspunkt, ble Dette presentert for ham. Og jeg tror at hvert Guds barn vil bli . . . hver tidsalder vil kaste ut nettet helt til Han får tak i ham. Riket kan ikke komme før Guds Vilje er utført. Det er riktig. Og ikke én skal gå til grunne, ser du. Nå, ser du, det er måten.

217 Og Himmelriket er som en mann som kaster et garn i havet og trakk det inn. Da han gjorde det, fikk han alle slag. Han beholdt fisken, og skilpaddene og sumpskilpaddene gikk tilbake i vannet. Han kastet det igjen, fikk litt mer, kanskje en fisk. Men Han fortsatte å kaste ut garnet inntil det var utfisket. Ser dere hva jeg mener nå?

218 Men den fisken var en fisk i begynnelsen. Men den ble bare tatt i bruk av Mesteren, det var alt, satte ham over i en annen dam hvor det var bedre, klarere. Men Han kastet fremdeles ut garnet i denne froskedammen inntil Han får all havabboren ut av den. Ser dere hva jeg mener? Du skjønner hva jeg mener, broder Taylor. Du burde vite det, ut fra deres der oppe.

Ja vel, nå:

113. Har han . . . Har han til enhver tid kontroll over Ånden med hensyn til når og hvordan han skal handle?

219 Ja, sir. Ja, sir, Den Hellige Ånd kontrollerer. Ja, sir. Den har kontroll over deg, og du har kontroll over Den, og Den vil aldri få deg til å gjøre noe i strid med Skriften. Den vil gjøre . . . “Ånden oppfører seg ikke upassende.” Det er riktig. Ja vel.

220 “Fra en som elsker deg . . .” Ja, det er—det er på dette stedet. Ja vel, nå hopper vi til et annet her og ser hvor vi er.

221 Nå, jeg tror vi har gitt et grunnlag. Nå—nå, når jeg nevner disse nå, hvis det er et spørsmål . . . Var det flere spørsmål om dette? Forstår vi det alle sammen? Forstår vi hvordan vi tror Det nå?

222 [En broder sier: “Jeg har ett spørsmål.”—Red.] Kom igjen. Om også dette her? Greit. [“Ja, om det der. Jeg nølte litt, men . . .”] Ikke nøl, dette er—dette er . . . [“Du snakket om mannen som forkynner, og hvis han ikke forkynner Budskapet som Kristus brakte frem, og uavhengig av hva som skjer i hans tjeneste. Når han kommer i kontakt med Sannheten og han forkaster Den, hva så?”] Han er fortapt. Unnskyld meg bare et øyeblikk . . . [“Jeg refererte til forutbestemmelse eller bestemt før verdens grunnleggelse.”] Det er riktig. Det er riktig. Skjønner? [“Så, hvis dette er slik, er det ikke gitt ham å være slik?”] Det ble ikke gitt ham å være slik fra begynnelsen, ser du. “De gikk ut fra oss fordi de ikke var av oss.”

223 For eksempel, som dette, det er det samme i Hebreerbrevet 6. Skjønner? Folk feiltolker det Skriftstedet så mye, at de tror det er “umulig”. Han sa: “Det er umulig for de som en gang har blitt opplyst og fått del i Den Hellige Ånd, hvis de faller i fra.” Ser dere, de forstår det bare ikke. Han sier: “Det er umulig for de som en gang har blitt opplyst og fått del i Den Hellige Ånd, for dem er det umulig å bli fornyet til omvendelse igjen, hvis de faller fra, for de korsfester Guds Sønn for seg selv på ny og stiller Ham åpenlyst til skamme. De har regnet Paktsblodet, som Han ble korsfestet ved, for noe ‘vanhellig’, og spottet nådens gjerninger.”

224 Vel, for meg er det en åpenbaring. Ja visst. Det er akkurat som Apostlenes gjerninger 2,38 og Apostlenes gjerninger . . . og Matteus 28,19. Du må bare få tak i Den, ser du.

225 Se nå, her er det, det samme. Vel, nå, han snakker til hebreerne. Skjønner? Les videre ned gjennom kapitlet nå, så langt de går videre og der det står: “For det er en fryktelig ting å falle i—falle i den levende Guds hender.” Nå, her er en mann, akkurat som den grenseland-troende. Her, her er en . . . Her, det samme var her, jeg ser et perfekt forbilde i tankene mine.

226 Gud kalte Israel ut av Egypt. Alle disse menneskene kom ut, hver og en av dem ble utfridd, gikk over Rødehavet og inn i ørkenen. Er det riktig? Rødehavet . . . Da de gjorde seg klare, lyttet til Moses’ budskap, begynte de å marsjere, (rettferdiggjørelse) de vendte om, begynte her.

227 De kom til Rødehavet, (Blodet), og gikk gjennom Rødehavet, og bak dem lå alle slavedriverne døde. De var omtrent tre dager fra det lovede land akkurat da. Skjønner? Det var alt de var, mindre enn førti miles, ser du. Så der er de, de kunne ha vært der bare etter to dager.

228 Det er det jeg tar sikte på å forkynne i Phoenix om noen dager fra nå, på Business Men’s møte, *Vær på dette Fjellet*. Men Han holdt dem der i førti år fordi de . . . Hm-hmh! Skjønner?

229 Så de kom til dette, og de så seg tilbake, (helliggjort): “Åh, halleluja! Priset være Gud! Ære være Gud. Halleluja! Der ligger den gamle tingen som en gang plaget meg, er død. De gamle sigarettene jeg en gang røykte, er borte. Det gamle brennevinen jeg pleide å drikke, er helt i Jesu Kristi Blods røde hav. Å ære være Gud! Halleluja!”

230 Alle sammen kom opp hit, de står overfor Kanaan nå, krysset Jordan. Vel, han tok en representant fra hver stamme. Er det riktig? Og han sendte dem over. Vel, noen av dem sa: “Åh, åh, åh, vi kan ikke gjøre det. Nei det—det . . . Vi ser ut som gresshopper ved siden av dem!” Skjønner?

231 “Nå, hva slags menighet ville jeg forkynt for, hvis jeg lærte om Den Hellige Ånd og alle de greiene? Vel, jeg ville fått tomme seter. Metodistene mine ville ha gått ut, baptistene mine, presbyterianerne mine.” La dem gå ut. De var geiter til å begynne

med! Du vil ha sauer. Skjønner? Du er ikke pastor for geiter. Pastor for sauer! Hva er vitsen med å være pastor for geiter når . . .? . . . og det er sauer som trenger pastor? Skjønner? Og her—her er du over her, ser du. Jeg har alltid sagt at jeg ville forkynne for fire stolper og forkynne Sannheten, i Menigheten. Ja, sir, kom over hit.

²³² Men se nå, hva gjorde han? De kom tilbake, og Josva og Kaleb, to prosent, eller er det en slags prosentandel . . . to av . . . to tolvtedeler av dem, to tolvtedeler. Vel, det var tolv av dem, det blir to av tolv, to tolvtedeler av dem trodde Det. De gikk rett over til det lovede land, sa: “Du verden, dette er et bra sted å være.” Josva og Kaleb, ja, de stolte på Ordet; Gud hadde gitt det til dem, sa “det er deres”. De går over, de hogde av en stor gren med druer, og her kommer de og trekker den tilbake *slik*. “Kom igjen, karer! Dette er et fantastisk sted! Ta en smakebit”, ser dere, druer omtrent så store.

²³³ Og, åh, du og du, de så dem, sa: “Åh, vi kan ikke gjøre det.” Da de gikk tilbake, sa de: “Nei, broder, denne Moses har ført oss hit ut i ørkenen”, denne Hellige Ånd, ser du, som han representerte, “førte oss ut hit i ørkenen. Og her er vi, tjenesten vår er ødelagt, og vi kunne ikke gjøre noe slikt.”

²³⁴ “Går tilbake”, ser dere, “de som en gang var opplyst, rettferdiggjort ved tro, helliggjort.” Ser dere, de kom forbi dette andre alteret og så over til det lovede land. “Vi som en gang var opplyst og har blitt . . . har smakt de Himmelske gaver.” Ser dere, “smakt” på Det. De brakte det tilbake. “Vi ser at Det er riktig. Vi ser Det faktisk.” “Smakt de Himmelske gavene, fått del i denne Tingen, ser du, denne Hellige Ånd, fikk del i Den.”

²³⁵ “Det er bra, du verden, se på den—den mannen. Ja, jeg vet at han var blind, nå kan han se. Se på den gamle . . . Du verden, hva skjedde med den karen? Hvem skulle tro at den gutten der ute, uten noe utdanning . . . han står der borte med verdens Ild.” Ser du? Skjønner? Skjønner?

²³⁶ Og så falle fra, ser dere, og har . . . å bli fornyet til omvendelse igjen, gå tilbake for å forkynne omvendelse i stedet for det som Han sa den første, og legge . . . la oss . . . Du vet, om igjen å legge grunnvollen med omvendelse fra døde gjerninger, og så videre. Det vil vi gjøre, om Gud vil, ser du. Ser du, vi vil gjøre det. Vi vil gå tilbake og legge denne grunnvollen igjen da, men selv gå tilbake til omvendelse, for å angre at de i det hele tatt var der oppe. “Jeg beklager at jeg i det hele tatt var der oppe”, og regner Paktsblodet, som de ble helliget med, som Det var noe “vanhellig”, og spottet nådens gjerninger. Han er fortapt, broder! Det er alt. Han er ferdig. Skjønner?

²³⁷ Vel, nå ser dere, det er umulig for et utvalgt barn å gjøre det. Han kommer ikke til å gjøre det. “Mine sauer kjenner Min

Røst.” Hvis den er kalt i Kanaan eller hvor enn den er, så går de. Skjøenner? “Mine sauer kjenner Min Røst.”

[En broder spør: **“Og de trenger å tro på Apostlenes gjerninger 2,38 også, ikke sant?”**—Red.]

²³⁸ Inkludert dette, enhver del av Skriften, de vil ta imot Det hele. Det er helt riktig, broder.

114. Er det to, er—er det to forskjellige typer bibelske tungetale? Er det forskjell på tunger som tales i privat bønn, og i menigheten hvor det kreves tydning? På Pinsedagen ble tungetalene forstått av mennesker fra forskjellige nasjoner; men i Første Korinterbrev 14,2, ble ukjente tunger talt til Gud, ikke mennesker. Første Korinterbrev 13,1 sikter til at det ene er menneskers . . . (K-o-r, jeg antar at det er Korinterne 13, hva er . . .) . . . at det ene er menneskers og det andre er englers.

²³⁹ Å ja. Skjøenner? Vel, det . . . Nå, broder, uansett hvem du er, du—du har svart deg selv her. Skjøenner? Ser du:

Er det to forskjellige tunger? (Det er mange forskjellige tunger. Ser du?) Er det to forskjellige tunger i Bibelen, to forskjellige tunger?

²⁴⁰ På Pinsedagen var hver nasjon under Himmelen der med tunger. Skjøenner? Ja vel.

Og er det forskjell på tungene som tales i privat bønn og i menighetene hvor det kreves tydning? Ja.

²⁴¹ Paulus talte også over her i Korinterne, som du spurte om her, og han sa: “Det er englers tunger og det er menneskers tunger.” Nå, englers tunger er når en mann ber til ham—til ham og Gud, alene. Men når han snakker et—et språk, skal det tydes i menigheten, for menighetens oppbygging. “Den som taler i ukjente tunger, oppbygger seg selv; men den som taler . . . den som profeterer, oppbygger menigheten.” Så sa han: “Jeg vil heller tale fem ord som kan forstås, enn ti tusen i ukjente tunger, med mindre det er en tydning.” Da er det—da er det talt ved profeti, som er til oppbygging. Ser dere hva jeg mener?

²⁴² Nå, det . . . Nå er det to forskjellige tunger, mennesker og engler. Skjøenner? Og Paulus sa: “Om jeg taler med menneskers og englers tunger”, ser dere, både mennesker og engler, begge disse tungene, den som ikke kan . . .

²⁴³ Nå, det er der pinsevennene, de som tror at tunger er beviset, som sier, sa til meg: han sa: “Nå, broder Branham, dere blander det sammen.”

²⁴⁴ Sa, jeg sa: “Vel, hvis dere får det i henhold til Apostlenes gjerninger 2,4, da hørte alle dere tale på det språket de var født inn i.”

“Åh!” sa han. Og “Nei! Nei!” sa han.

Jeg sa: "Jo visst. Ja, sir."

245 Sa: "Nå, broder Branham, du blander det sammen." Sa: "Du snakker om . . ." Sa: "Det finnes 'englers' tunger. Det er Den Hellige Ånds engel som kommer ned og taler gjennom deg."

246 Nå, det høres bra ut, ser du, det høres ut som det kan være mye sannhet, men det er ikke hele Sannheten. Da satan sa til Eva, "du skal slett ikke dø", så var det en . . . han fortalte henne mye sannhet, men det var ikke Sannheten. Skjønner?

247 Nå, sa: "'Mennesker og engler', og engelen han snakket om var . . ."

248 Nå, la oss se hvordan dette ikke passer med Skriften. Skjønner? Nå, dette vil ikke "samsvare", mente jeg å si. Unnskyld meg, jeg mente ikke å si "passe" med Skriftene. Jeg mener "samsvare" med Skriftene, eller "følge, samkjøre" med Skriftene er det beste ordet.

249 "Nå, den som taler med englers tunger", sier han, "det er tunger fra Den Hellige Ånd som" sa han, "nå, da du, vi, de mottok Den Hellige Ånd."

Jeg sa: "Gjorde . . . Når, hvor mottok du Den?"

250 Vel, han fortalte meg nøyaktig stedet, minuttet og timen. Jeg tviler ikke på at han gjorde det. Skjønner? Jeg har ingen . . . Jeg er ikke hans dommer. Skjønner? Han sa: "Det var der jeg talte det." Han visste nøyaktig stedet. Sa: "Noe skjedde med meg."

251 Jeg sa: "Jeg tror det. Ser du? Men det var likevel ikke beviset på Den Hellige Ånd for deg, gutten min."

"Åh, jo!" Sa: "Det, det var det!"

Og: "Nei."

Han sa: "Hør nå her, jeg skal fortelle deg noe, broder."

252 Jeg sa: "Hørte folket i forsamlingen, i menigheten der i Indianapolis der du sa du mottok Den, hørte disse menneskene at du fortalte dem på engelsk om oppstandelsen og Guds kraft og den slags?"

Han sa: "Åh, nei! Jeg talte i—i ukjente tunger."

253 Jeg sa: "Du fikk det ikke i henhold til Apostlenes gjerninger 2,4, fordi hver . . . var ikke ett ukjent ord. 'Vi hører hver og en på vårt eget språk.'"

254 "Åh", sa han, "Broder Branham, jeg ser hvor du er forvirret." Han sa: "Du skjønner", sa han, "det er tunger som er englers tunger, når du mottar Den Hellige Ånd", sa, "da taler du i tunger og ingen trenger å tyde det, det er—det er Den Hellige Ånd som taler. Ser du? Men så har du en gave til å tale i tunger, og det skal tydes."

255 Jeg sa: "Da setter du vogna foran hesten. På Pinsedagen satte de vogna foran hesten. Før de fikk Den Hellige Ånd,

ukjente tunger, så talte de i tunger som ble forstått.” Ser du? Så egentlig . . .

256 Det er to forskjellige tunger. Englers tunger, det er personen som er i privat bønn der ute et sted, som snakker til Gud, snakker til Gud med englers tunger. Jeg kunne bare ha nevnt et tilfelle for dere akkurat nå, men jeg har ikke tid. Dere husker da kvinnen kom til auditoriet der, hvor doktor Alexander Dowie kommer fra, Zion. Husker dere at jeg var der nede? Og Billy kom etter meg dit ned, for å få meg til å gå på møtet, og jeg sa: “Billy, gå tilbake.” Og jeg . . .

Han sa: “Hva gråter du for? Har noen vært her?”

257 Jeg sa: “Nei, sir. Gå tilbake, be broder Baxter om å forkynne i kveld.”

258 Og jeg knelte ned på gulvet og sa: “Herre, hva er i veien med meg?”

259 Og plutselig hørte jeg noen ved døren som snakket på andre språk. Jeg tenkte . . . Det var tysk. Jeg tenkte: “Vel, den karen har kommet opp for å få seg et . . .” Jeg sluttet, vet du, å be, jeg hørte på ham som sto der slik. Og jeg tenkte: “Vel, hvordan i all verden skal den karen forstå det?” For jeg kjente mannen som drev motellet, omtrent fem miles utenfor byen, vet du. Jeg måtte ut dit (så mange mennesker rundt), en liten by. Jeg sa: “Vel, det er merkelig. Hm.” Og jeg sa: “Der . . . Vel, gutt, hørte du noen gang hørt en . . . hva . . . Den karen får knapt trukket pusten.” Ser dere, jeg tenkte det, så raskt som han snakket! Vel, jeg sa: “Vel, det, men, det var jo meg!” Så jeg holdt meg helt stille, ser du, sa ingenting . . . bare holdt meg helt stille. Etter en stund, da Han var ferdig med å snakke, og, da Den var det, kjentes det ut som jeg kunne løpe ut gjennom en hær og hoppe over en mur.

260 Og jeg gikk ut, og Billy var på vei ut porten, og jeg ropte til ham: “Vent litt!”

261 Han kom tilbake, han hadde drukket en brus. Og han sa: “Pappa, hva er i veien?”

262 Jeg sa: “Vent et øyeblikk, bare et øyeblikk, jeg går sammen med deg.”

263 Jeg begynte å vaske ansiktet mitt ganske raskt. Han sa: “Hva er i veien?” Han vet bedre enn å snakke med meg, på vei til møtet. Han sa: “Hva er i veien?”

264 Jeg sa: “Ingenting, ingenting, ingenting, ikke i det hele tatt. Bare gå videre til møtet.”

265 Vi gikk videre til møtet, broder Baxter satt der og spilte: “*Ingenting mellom min sjel og Frelseren.*” Han kom inn, han sa: “Puh! Trodde ikke du kom!”

Jeg sa: “Sh.” Gikk opp og bare begynte å forkynne.

266 Da jeg var ferdig, omtrent da jeg var ferdig med å forkynne, vel, du store, det virket som om noen hadde stormet baksiden av bygningen, bak der i det store auditoriet. De la en bærbar mikrofon bak der, og det var en kvinne bak der som bare gikk opp og ned midtgangen, som ropte av full hals.

267 Fikk vite at hun hadde tuberkulose, og hadde reist fra Twin Cities, Saint Paul, ambulansen ville ikke ta henne med, fordi de var redd for at lungene skulle bryte. Legen sa: "Hva som helst, lungene hennes var som vokskaker", sa, "hvis de noen gang bryte, ville hun dø. Det er alt." Og noen troende tok en gammel '38 Chevrolet-bil, og tok baksetet og gjorde det i stand, la henne der inne og var på vei bort. Og de traff en liten hump eller noe annet der nede, og hun fikk blodstyrning, og blodet begynte bare å sprute ut av henne, og hun . . . det kom gjennom nesen hennes og alt sånt. Hun ble svakere og svakere, og til slutt . . . Hun ville ikke dø i bilen, hun ba dem stoppe og legge henne på en gressflekk.

268 De hjalp henne ut. Og de sto alle sammen over henne og ba, og plutselig sa hun at noe traff henne, og hun reiste seg opp. Og av sted gikk hun, og ropte nedover veien, så høyt hun bare kunne. Her var hun i kirken, bare gikk opp og ned midtgangen.

269 Jeg sa: "Søster, når skjedde det?" Akkurat på samme tid som Den Hellige Ånd talte gjennom meg. Hva var det? Gaver.

270 Hvorfor ligger den—den gamle pungrotta der oppe ved porten for å bli bedt for? Et uvitende dyr, ikke engang en sjel, vet ikke rett fra galt; ser du, har ingen sjel, (har en ånd), men ingen sjel.

271 Hva var det? Den Hellige Ånd går i forbønn. Gud sendte en gave til jorden, og Den Hellige Ånd kunne bare ikke vente lenger, så Han bare tok meg under Sin kontroll og begynte å tale Selv på den måten, tilbake til Seg Selv, gikk i forbønn Selv. Og da vi sjekket tidspunktet, i nøyaktig samme øyeblikk som hun . . . de la henne ut på en gressflekk, de ønsket å se . . . Fordi de visste at hun var døende, måtte de fortelle hvilket tidspunkt hun døde. Det var i nøyaktig samme øyeblikk som Den Hellige Ånd falt over meg der oppe og begynte å gå i forbønn, ytringer, ord, kan ikke forstå dem, ser dere, på den måten, gir ytringer. Det er Den Hellige Ånd som taler.

272 Jeg trengte ikke å vite det. Ser dere, det gjorde jeg ikke. Det var hennes . . . kanskje engelen hennes. Vi skal komme til det om noen minutter, ser du, som kom dit og ga det budskapet, ser du.

273 Nå—nå, det er—det er riktig. Det er to forskjellige tunger, en av dem skal være . . .

274 Er det noen spørsmål? Ja vel, prøver å forstå hva Gud sier, ser du. Nå, jeg vil—jeg vil si, broder Stricker, om det, i forhold til det, prøv å ikke tenke på det, ser du. Bare la Ånden tale Selv. Ikke prøv å forstå det, ser du, bare overgi deg enda mer til Ånden. Skjønner? For du prøver å—å—å si: "Hei, hva sier du?"

Skjønner? “Hei, snakker du til meg? Hmh?” Ser du, han . . . ser du, han prøver.

115. Nå. Er det i orden at en person taler i tunger når han ber for andre ved alteret [Tomt område på lydbandet—Red.] **uten tyding?** [Tomt område på lydbandet.]

²⁷⁵ La meg se hva jeg skrev ned om det, jeg må se. Hvis det ikke er noen som kan tyde, la dem være stille. I Første Korinterbrev, det 1. kapittel . . . det 14. kapitlet og det 28. verset. Hvem har en Bibel? [En broder leser Første Korinterbrev 14,28—Red.]

[. . . *hvis det ikke er noen til å tyde, må han være stille i menigheten; . . .*]

²⁷⁶ Ja vel. Nå, hvis det ikke er noen som kan tyde, når som helst i kirken, hvor som helst i kirken, vær stille, hvis det ikke er noen som kan tyde.

²⁷⁷ Ved alteret, det eneste som noen . . . Mange ganger hører du om folk som går til alteret. Jeg hørte en kjær broder nylig ved alteret, bare gikk ned og ristet noen i skuldrene, og deretter talte i tunger selv, talte det som om de prøvde å vise dem hva de skulle gjøre. Ser dere, det er å bringe Den Hellige Ånd på en kunstig måte (prøve på) til folket. Ikke gjør det. Ser du? Det du må gjøre, er å la den personen være i fred. La dem løfte hendene til Den Hellige Ånd kommer inn, ser du. Skjønner? Så det—det er—det er feil. Nei, de burde være stille i kirken, ser du.

²⁷⁸ [En broder spør: “Broder Branham?”—Red.] Ja, broder. [“Si at en person var i et møte og—og ved slutten av møtet, vanligvis når et budskap kommer gjennom, personen som har gaven, vil de være i stand til å skille, vil de være i stand til å skille mellom englers . . . englers tunger eller budskapet som kommer gjennom det?”]

²⁷⁹ Nå, la oss se. Nå . . . [Tomt område på lydbandet—Red.] . . . så lenge de kommer inn, og de skriver det ned, legger det på skrivebordet mitt. Ser du? Og jeg ville lest det rett ut slik. Men da jeg gikk inn i det rommet der, broder, var det over. Ser du?

²⁸⁰ Og før de kom inn hit, sto de bak her og alle var så stille som bare det. Og søsteren var der, søster Irene, der ved—ved alteret, spilte der, spilte *Nede ved Korset*. Vi ville ikke . . . Møtevertene bare gikk frem og tilbake. Så de noen som snakket, sa de: “Sh, sh, sh.” Ser du? Og hvis barna ble . . . Satte de seg veldig vennlig og sa: “Herrens hus, kjære. Du burde ikke. Du bør oppføre deg nå i Herrens hus.”

²⁸¹ Og mannen og kona, og alle sammen, de lot dem henge opp frakkene sine og slike ting. Noen her ved døren for å ønske dem velkommen så snart døren ble åpnet. Det . . . og alt var klart, vet du, satte menigheten i orden. Alle fikk seg en plass og så at de satte seg ned.

282 Og jeg var i rommet og ba, hadde vært der inne sannsynligvis siden klokken to eller tre den ettermiddagen. Ingen forstyrret meg. Jeg dro ned dit med budskapet mitt.

283 Og så, så snart det var på tide å begynne, begynte sanglederen med en sang: “La oss gå til sang nummer *så* og *så*,” som, *Nede ved Korset der min Frelser døde*, og så videre slik, vet du, og det var i gang på den måten. Så når man hadde sunget to spesielle sanger . . . Vi legger aldri for stor vekt på sang; det er Ordet. Hvis de har et sangmøte, det er derfor de har disse sangmøtene regelmessig. Vi er—vi er . . . Ordet er det viktigste folk kommer dit for, det er huset for korrigerings.

284 Og så reiser kanskje medarbeideren, som broder George, broder George DeArk, seg opp og ber. Og så har vi ha en spesiell sang, som en solo eller noe sånt. Og så var tiden inne, noen fortalte meg at det var på tide å komme ut. Hvis det var det, ja vel, da ville jeg kommet forfrisket ut under salvelsen. Skjønner?

285 Vel, kanskje de den uken hadde hatt et møte et sted her i kirken, hatt sitt eget møte. Kanskje de før møtet i det hele tatt begynte den kvelden, hadde hatt et møte. Og her var det . . . Jeg fikk det her, og sier: “Det står her på dette papiret at det vil komme en viss storm gjennom dette landet neste uke”, eller noe, ting, du vet, noe sånt vil finne sted. “Det ble skrevet, talt i tunger og tydet av to troende i menigheten her, broder *Så-og-så* og broder *Så-og-så*. To vitner attesterte her, de har skrevet signaturen sin på her, at det ble registrert at ‘det er av Gud’, det er *så* og *så* og *så* og *så*.” Det er min første del.

286 Da sier jeg: “Ja vel, vi vil forberede oss på dette, alle er i bønn. Skjønner? Nå, er det et spesielt bønnebegjær, alle sammen?” Du vet. “La oss be.” Sto og ba. Rett til Ordet, rett til Ordet.

287 Så rett etter at møtet var over, ble alterkallet gitt. Skjønner? Det var alterkallet vi la stor vekt på, alterkallet, få folk til alteret. Og så etter at alterkallet var over, ville jeg kanskje be for de syke, ser dere, eller noe sånt.

288 Møtet var riktig gjennomført, fordi profetenes ånder er underlagt profeten.

289 Det var det jeg tenkte på . . . Husker dere natten da jeg så visjonen da engelen kom gående til meg? Jeg satt der i rommet og tenkte. Omtrent, åh, langt på natt, sa: “‘Profetenes ånd er . . .’ Hvordan kan det ha seg?” Jeg så på det Lyset som blinket, og her kom Han gående rett ned der til der jeg var. Skjønner? Det var da Han ga meg oppdraget rett der, ser dere, til disse møtene.

290 Nå, nei, det er personen som gir budskapet. Det var spørsmålet ditt, tror jeg: “Personen som gir budskapet, ville han . . . er—er personen som gir budskapet, vil han vite om det var Herrens engel eller ikke?”

291 [En broder sier: “Nå, spørsmålet var, du sier at det er englers tunger . . .” Tomt område på lydbåndet—Red.] Jeg tror ikke han kunne. Det er slik vi har det nå. Men, ser du, når vi begynner å gjøre det vi burde gjøre, at de har et regelmessig møte for det, la . . .

292 Ser dere, hver og en av dem er en tjeneste. La oss si, *du* taler i tunger, *han* tyder, og *han* taler i tunger, *han* profeterer; dere er bare lekfolk her, menigheten, men likevel har du en tjeneste og du har noe. Du prøver å hjelpe til for Guds rike, gjøre noe for det, ser du, og så møtes dere brødre. Det er grunnen til at pastorer, som dette, vi kommer sammen, vi har noe til felles. Dere brødre møtes, studerer Skriftene og taler i tunger og tyder, og gir budskapene, ser dere.

293 Men, nå, hvis denne mannen, da, hvis han innser . . . Han har vært på møtet, han har en tungetalegave. Vel, han kommer til møtet, han taler i tunger, men ingen tydning blir gitt, han som tyder forstår det ikke.

[En broder spør: “**Vil du si at disse menneskene oppbygger Legemet, men tjenestene som pastorer, lærere og det, fullkommengjør Legemet?**”—Red.]

294 Ja, det er hva det er for, fullkommengjøring. Skjønner? Disse er gitt for fullkommengjøring, ser dere. Jeg tror, Åndene er gitt for å fullkommengjøre, fullkommengjøring av menigheten.

295 Nå, de, disse menneskene som taler, de er Åndsfulle, det er ingen tvil om det. Nå, her er en mann, kanskje han taler her inne i møtet, og han gir . . . Nå, han er rett foran de som tyder, ser du, og likevel får ingen tydningen, det er bare noe galt. Den som tyder kan ikke noe for det, ser du. Han—han må tyde ved inspirasjon, på samme måte som den som taler det. Og han kan ha en ekte gave til å tale i tunger, men han har ikke tungetalens gave, et språk. Ser dere, han . . .

296 Og så er tingen for ham å gjøre, når han bruker denne tungetalen, da ser han . . . Nå, hva han—han prøver ikke . . . Hvis han prøver å vise seg fram, er han høy på pæra. Han er ikke . . . Han—han tar feil til å begynne med, ser du, han vil aldri komme noe sted. Ser du, du tenker: “Vel, priset være Gud, den karen vil bare ikke tyde tungetalen min. Det er alt.” Nå, ser du, han tar feil til å begynne med. Akkurat der har han—har han feil motiv, feil mål. Ser du?

297 Men hvis han er vennlig og ydmyk, sier han: “Vel, kanskje Herren ikke ønsket å bruke meg i Sin tjeneste. Men likevel jeg . . . Han bare velsigner min sjel. Han ønsker å oppbygge meg, lar meg kjenne at jeg er nær Ham, når jeg taler i tunger. Så jeg vil gå ut i eplehagen: ‘Å Gud!’ Og kraften begynner å falle på meg, og jeg begynner å tale i tunger. Jeg kommer inn forfrisket, ser du.” “Åh, Du ser, Du taler til meg, Herre, Du holder meg bare på linje ved å tale i tunger.” Ser du? “Og, Herre, i dag burde jeg ha snakket

til den mannen. Tilgi meg for det, Herre. Jeg—jeg—jeg trådte feil der jeg ikke burde. Far, vær så snill å tilgi meg.” Og, straks går det bort, mens jeg taler i tunger. “Åh, puh, føler det bedre med det nå!”

²⁹⁸ Du ser, det er helt i orden. Ser du, din—din gave skal ikke brukes i menigheten, men den er for å bygge opp deg. “Den som taler i ukjente (ukjente) tunger, oppbygger seg selv.” Ser du? Nå, hvis det ikke er noen som kan tyde, da . . . Ser du hva jeg mener? Ser du, slik er det. Så han vet ikke det selv. Han bare . . . Men han vil vite det etter hvert.

Nå, du må bare la det operere sammen, ser du, det er det eneste du kan gjøre, til du får det atskilt. Det er grunnen til at jeg tror det . . .

116. Forklar Første Korinterbrev 14,5.

²⁹⁹ Hvem har det ganske raskt? Har en av dere det? [Tomt område på lydbandet. En broder leser Første Korinterbrev 14,5—Red.]

[. . . alle talte i tunger, men enda mer at dere talte profetisk. For den som taler profetisk, er større enn den som taler i tunger, hvis han da ikke tyder det, så menigheten kan få oppbyggelse.]

³⁰⁰ Ja vel. “Jeg ville enda mer . . . Jeg skulle ønske at dere alle talte i tunger.” Paulus prøvde å si . . . Som menigheten, dere—dere er min menighet. Noen av Paulus’ menigheter hadde ikke så mange medlemmer som det jeg har her. Det stemmer, noen ganger ti eller tolv. Skjønner? Skjønner? Nå, nå, han sa: “Jeg skulle ønske at dere alle talte i tunger.” Overrasket det deg?

³⁰¹ Ser du, da menigheten som . . . i Apostlenes gjerninger 19, tror jeg at den hadde omtrent et dusin medlemmer. Ser du? Bare veldig små, misjonsmenigheter, ser du. Så den har alltid vært i mindretall, ser du. Og jeg tror det står at det var omtrent så mange, et dusin menn og kvinner, ser du, i den.

³⁰² Nå, hvis du—du ser her, sa han: “Jeg skulle ønske at dere alle talte i tunger. Jeg—jeg skulle ønske at dere alle taler, alle talte i tunger, bare ble så fulle av Den Hellige Ånd at dere talte i tunger. Men” sa “jeg ønsker enda mer at dere taler profetisk; hvis han da ikke tyder det, det kommer en tydning.”

³⁰³ Hvordan står det der? Hvem . . . Har du det der, rett . . .? . . . La oss lese det igjen. Hør nå:

³⁰⁴ [En broder leser Første Korinterbrev 14,5—Red.]

[Jeg skulle ønske at dere alle talte i tunger, . . .]

Hold på det et øyeblikk: “Jeg skulle ønske at dere alle talte i tunger.”

[. . . men enda mer at dere talte profetisk . . .]

“Jeg vil heller at dere taler profetisk.”

[. . . for den som taler profetisk, er større enn den som taler i tunger, . . .]

Hold på det et øyeblikk nå.

³⁰⁵ Nå, hva er: “Større enn den som taler profetisk”? Var det det du ville at jeg skulle stoppe ved? [En broder sier: “Jeg sa bare at: ‘Det var en forskjellig . . . ? . . . ’”—Red.] Ja. Ser du? Ja. Ser du? Nå, det er her . . .

³⁰⁶ Nå, si for eksempel, nå, at vi har to uerfarne menn iblant oss i kveld. De vet ingenting om dette, og jeg kommer inn og dere alle . . . vi begynner her i dette møtet, og—og dere bare begynner å tale i tunger, hver og en av dere taler bare i tunger, taler i tunger, og taler i tunger, og taler i tunger. Og vel, hva er det? Ser du, den uerfarne mannen sier: “Åh! De er alle gale!” Ser du? Men hvis en profeterer, ser du, da sier han noe han kan forstå.

³⁰⁷ Nå, fortsett og les resten av det nå. [Broderen fortsetter—Red.]

[. . . hvis han da ikke tyder det, . . .]

Slik er det. Nå, “hvis” ser du. Jeg—jeg skulle . . . De som—de som profeterer er større enn den som taler i tunger *hvis* han da ikke tyder det. Nå, gå videre, ser du.

[. . . for at menigheten kan få oppbyggelse.]

Der har du det, ser du, menigheten blir oppbygd.

³⁰⁸ Nå, med andre ord, ja, menigheten, denne fyren. Her er—her er, så mange her er uerfarne, dere bare sitter iblant oss i kveld; vi har dette møtet. Alle her inne søker vår . . . ønsker å vite mer om Herren, dere alle begynte bare å tale i tunger. Ingen sa noe, begynte bare å tale i tunger. “Jeg vil at dere . . . jeg ville . . . Det ville vært fint”, sa Paulus. “Alle dere talte i tunger, det ville være fint.” Men hva om noen av dere profeterer, reiser seg og sier: “SÅ SIER HERREN: ‘Det sitter en mann her og han er en fremmed blant oss. Han heter *John Doe*. Han kommer fra et visst sted. Han etterlot seg kone og fire barn der. Han er her i kveld fordi han søker hjelp. Han var hos en lege i Memphis, Tennessee i dag. Og han sa . . . Legen fortalte ham at han hadde kreft i lungene. Han er døende’”?

³⁰⁹ Han sa: “Hvis alle taler i tunger og en uerfaren kommer iblant dere, ville han sagt . . . da vil han si: ‘Er dere ikke alle sprø eller gale?’ Men hvis en profeterer og åpenbarer hjertets hemmelighet, så vil de falle ned, si: ‘Sannelig, Gud er med dere!’” Ser du det?

³¹⁰ Vel, nå, her. Nå taler du i tunger, men en gir tydingen, sier: “SÅ SIER HERREN”, under tydingen: “‘Det er en mann som sitter iblant oss, forlot sin kone, var i Nashville i dag,’” eller Memphis, eller hva det nå var, “og han har lungekreft. Kom inn her, og han heter *John Doe*,” *Så-og-så* på den måten. Ser du?

311 “Hvis han da ikke tyder det”, eller, ser du, da gir det oppbyggelse. Ser du? Da vil de si . . . Da vil den karen gå ut, og si: “La meg fortelle deg noe, ikke fortell meg at Gud ikke er med dem der oppe. Helt sikkert! De kjente meg ikke i det hele tatt.” Ser du?

312 Så vi vil ha gavene til å profetere *pluss* gavene til å tale i tunger. Men, når det gjelder tungetale, ser du, så må det ha tydning. Og da, når det er tydet, er det profeti. Ser du? Det er profeti. Nå har jeg det spørsmålet her om et øyeblikk, så jeg skal—jeg skal komme til det så fort som mulig. [Tomt område på lydbåndet—Red.]

117. Matteus 18,10.

[En broder leser Matteus 18,10—Red.]

[. . . *at dere ikke forakter en av disse små! For Jeg sier dere, I Himmelen ser englene—englene deres alltid ansiktet til Min Far som er i Himmelen.*]

313 Ja vel. Nå, broderen, uansett hvem du er, selvfølgelig er det ingen navn, bare små lapper, ser du, hvem sa dette. Jeg er sikker på at jeg . . .

314 Nå, du kan ta dette på to måter, ser du. Men jeg tror tolkningen, hvis du bare spurte meg: “Forklar dette”, måten jeg tolker dette på er dette.

315 Nå, slå opp til Andre Korinterbrev, noen, 5,1, det står dette: “Hvis dette jordiske huset brytes ned . . .” Dere vet hva det er, ser du. “Hvis dette jordiske hus brytes ned, har vi allerede ett”, vet dere, “som venter”. Ja vel.

316 Nå, nå ville Han . . . Hvis du la merke til det, i Matteus 18,10, snakket Han om å ta imot små “barn”. De var små barn, småroller, tre eller fire år gamle, tok dem opp. “De førte barna til Ham, barn.” *Barna* kommer fra ordet “barn”. Et barn er bare en liten—liten kar, ikke et spedbarn, men bare mellom det og en tenåring. Skjønner? Det er ennå ikke ansvarlig for seg selv.

317 Nå, Han sa: “Se til at dere ikke *forakter*.” Hvis du tar for deg den virkelige betydningen av det, er det “behandle dårlig.” Ser dere: “Å behandle en av de dårlig.” Å behandle et barn dårlig, du skulle aldri gjøre det. De er barn, de skjønner ikke. Ser du?

318 Og legg merke til nå, sa: “Fordi de . . . englene deres ser alltid ansiktet til Min Far som er i Himmelen,” ser du. Med andre ord: “Deres engler, deres—deres budbringere, deres kropp, englekropper som de vil gå til hvis de dør, er alltid foran Min Fars ansikt i Himmelen.” Skjønner?

319 Nå: “Hvis dette jordiske hus brytes ned, har vi allerede ett som venter.” Er det riktig? Det er en kropp.

320 Se her. Hvis jeg bare hadde tid til å gå gjennom disse! Selvfølgelig, vet jeg at jeg—jeg ikke vil få det. Men her, la meg bare gi det til dere så det er på lydbåndet, og du vil få det likevel.

321 Hør her, en natt satt Peter i fengsel. De hadde et bønnemøte nede ved Johannes Markus' hus, ser dere. Og så kom Herrens Engel inn, Ildstøtten, et Lys kom ned, og Peter trodde han drømte da han så dette Lyset komme til seg. Bibelen sier at: "Det var et Lys." Skjønner? Og jeg tror Det er Det samme med oss, ser du, Han kom ned. Og vi kommer i samme vanskeligheter, kanskje det samme ville skje. Ser du? Og kom inn dit, og så sa Han: "Kom, gå med Meg."

322 Så Peter tenkte: "Jeg drømmer nå, så jeg får bare se hva denne drømmen betyr." Så han gikk rett forbi vaktene og tenkte: "Hm-hmh. Nå går vi forbi, døren bare åpnet seg av seg selv." Gikk ut gjennom neste dør, åpnet seg av seg selv. Gikk gjennom byportene, og den åpnet seg av seg selv. Og han trodde fortsatt at han drømte. Så da han sto der ute, og sa: "Vel, jeg er fri, så jeg vil bare gå ned til Johannes Markus' hus og ha litt fellesskap."

323 De var avsides der: "Å Herre, send Din Engel og utfri Peter."

324 Og omtrent på det tidspunktet var det noe som lød [broder Branham banker på—Red.]. Den unge jenta gikk til døren og sa: "Hvem er der?" Løftet opp det lille gitteret, sa: "Men, det er jo Peter!" Så han gikk tilbake og sa: "Hei, dere—dere kan slutte å be nå, Peter er der."

Han sa: "Åh, du! Gi deg nå", sa, "du er—du er—du er . . ." Skjønner?

325 [Broder Branham banker på igjen—Red.] Sa: "Åpne opp! Jeg kommer inn." Skjønner? Og så sa han . . .

Så gikk han tilbake og sa: "Nei, det—det er Peter ved døren."

326 "Åh", sa de, "de har hogd hodet av ham allerede, det er engelen hans ved døren. Ser dere, hans Himmelske bolig, han hadde mottatt den, siden denne jordiske var brutt ned, fordi det ventet på ham i Himmelen."

327 Det jeg så her om dagen i den visjonen, vet dere, gikk over. "Hvis dette jordiske huset blir brutt ned, har vi ett."

328 Og disse småbarna som ikke har gjort noen synd ennå, ser du . . . Skjønner?

329 Når en baby blir—en baby blir dannet i en mors liv, så snart det er lagt der . . . Skjønner? Skjønner? Men først er det en ånd. Og når den ånden begynner å ikle seg kjøtt, en liten livsspire begynner å ikle seg kjøtt, og så snart den kommer ut fra det . . . Nå, i livmoren, er det små dirrende, rykkende muskler. Vi vet det. Det er celler. Akkurat som når du tar et hestehår og legger det i vann, bøyer det seg og beveger seg, og berører du det, rykker det til. Det er slik med en baby.

330 Men så snart den er født inn i denne verden og tar sitt første åndedrag, blir den en levende sjel. Ser du? For så snart den jordiske kroppen er født inn i verden, er det en himmelsk kropp, eller en åndelig kropp, som tar tak i den. Og så snart denne

naturlige kroppen dør, er det en Himmelsk bolig som venter på den. “Om dette jordiske hus brytes ned, er det en Himmelsk bolig som venter på det.” Akkurat så snart som—som babyen kommer ned på jorden i kjøtt, er det en åndelig kropp som venter på å motta den. Og så snart den åndelige kroppen . . . den naturlige kroppen brytes ned, er det en åndelig kropp som venter der borte. Skjønner? Et “teofani” kaller vi det, ser dere, et teofani.

[En broder spør: **“Vel, nå, denne kroppen er den en . . . er den midlertidig, i påvente av oppstandelsen av denne kroppen?”**—Red.] Ja. Skjønner? Ja. Åh, ja. [**“Er det tilstanden som vi skal leve i, inntil oppstandelsen?”**] Det er riktig. Ser du? Ser du?

³³¹ Det er ikke åpenbart for menneskene ennå. Jeg tror . . . Jeg—jeg vet at jeg så det. Skjønner? Men jeg vet ikke hva slags kropp det er, men jeg kunne føle dem, akkurat som jeg kan kjenne hendene dine eller noe annet. Selvfølgelig, dette er på lydbånd, og kanskje dere spiller det mange år etter at jeg er borte. Skjønner? Men . . . Og det, uansett hva det var, ser dere, jeg—jeg holdt i de menneskene og tok tak dem, og det var like ekte som—som du er ekte, og likevel var det ikke . . . De verken spiste eller drakk. Det var ingen gårdsdag eller morgendag. Ser dere, det var Evigheten.

³³² Og nå da det tabernaklet . . . de reiste derfra i den kroppen, de kom tilbake til jorden, og den slags kropp som de hadde, ikledde seg udødelighet. Jordens støv samlet seg inn i det teofaniet på en eller annen måte, og de blir mennesker igjen, måtte spise som de gjorde i Edens hage. Skjønner? “Men om dette jordiske huset brytes ned, har vi allerede ett som venter.”

³³³ Så disse små barna, som ikke hadde noen synd, ser dere, ingen synd ennå, deres *engler*, deres “kropper” (den som Peter hadde kommet tilbake i . . .) ser du, ventet. “Ser Faderens ansikt, i Himmelen”, det er alltid foran Ham; “de vet det.” Slik er det.

³³⁴ [En broder sier: “Men det var litt vanskelig der Jesus sa, i den første delen av Sin oppstandelse sa Han: ‘Ikke rør ved Meg,’ Han hadde ennå ikke steget opp. Og så da Han kom inn i rommet der Tomas var, sier Han: ‘Kom hit og stikk hånden din i Min side; sett fingeren.’”—Red.] Det stemmer, Han hadde ikke steget opp ennå. [“Og forskjellen på de to, på det ene stedet ba Han—Han dem å ikke røre ved Ham, og der borte ba Han Tomas om å komme og røre ved Ham.”] Han hadde ikke steget opp ennå, ser du. Han . . . [“For Jeg har ennå ikke steget opp til Min Far.”]

³³⁵ Det er riktig, ser dere, Han skulle ikke berøres før Han . . . etter Sin oppstandelse. Han hadde kommet ut fra jorden, ser du. Han kom ut fra jorden og vandret blant menneskene, men Han hadde ennå ikke steget opp. Han sa . . . Han fortalte Maria, Han sa: “Ikke rør ved Meg.”

Hun sa: “Rabbuni.”

³³⁶ Han sa: “Rør . . . Ikke rør ved Meg, for Jeg har ennå ikke steget opp til Faderen. Men Jeg stiger opp til Min Gud og deres Gud, til Min Gud og deres Far.”

³³⁷ Og så den kvelden, etter at Han hadde steget opp til Gud og hadde stått opp fra de døde, steget opp til Gud. Da Han kom tilbake, inviterte Han Tomas til å komme og røre ved Hans side. Ser du, Han hadde steget opp til Gud. Det er riktig. Greit.

118. Nå. I Første Korinterbrev 14: “Jag—jag etter kjærligheten og søk med iver de åndelige gaver, slik at dere i større grad kan tale profetisk.” Webster sier: “profetere: å forutsi fremtidige hendelser, spesielt ved guddommelig inspirasjon.” Kan et budskap . . . Nå de . . . det—det er hva Webster sa og hva broderen spurte om. Kan et budskap kalles “profeti” som ikke forutsier fremtidige hendelser?

Nei, sir. *Profetere* er å “forutsi”. Skjønner? Ja vel.

119. Nå. Første Korinterbrev 14,27, jeg tror at alle budskap bør tydes og at det ikke skal gis mer enn tre budskap i tunger i et møte.

³³⁸ Det er Skriften. Jeg har det skrevet ned her. Selvfølgelig er vi ikke . . . Vi er kjent med det og vet det, ser du. Det er . . . Ja, sir, det er . . . bør bare være tre etter tur. Det står også i Første Korinterbrev 14. Skjønner? Det er riktig, “tre etter tur”. Følg nå med på det i møtene deres, brødre. Nå, dere vil—dere vil se at det skjer nå, dere vil se at mange mennesker lar seg rive med. Og sier ikke at de ikke har Den Hellige Ånd nå. Men du skjønner, Paulus dro ned for å sette Korintermenigheten i orden. Det vet vi alle, ikke sant? Han måtte sette den i orden. Og han sa: “La alt skje sømmelig og med orden.”

³³⁹ Nå, hvis dere la merke til det, Paulus, da han dro ned, hadde han alltid problemer med den Korintiske menigheten. Du fant ham aldri på den måten . . . Han sa aldri noe om det til Efesermenigheten, han kunne lære dem om Evig sikkerhet. Det er ingenting om Evig sikkerhet i—i Korintermenigheten. De var alltid babyer, som prøvde: “En har en tungetale, en har en salme.” Er ikke det riktig? Ser du? Og hvis du lar menigheten din begynne med det . . .

³⁴⁰ Slik som Martin Luther, han ble så fylt av Ånden at han talte i tunger. Han sa i dagboken sin, han sa: “Jeg talte i tunger”, han sa, “men hvis jeg lærer folket mitt det” sa “vil de søke gaven i stedet for Giveren.” Det var riktig, ser du, de vil søke gaven i stedet for Giveren.

³⁴¹ Og det er hva folk får, og så blir de helt oppstemte og oppblåste når de lar dem tale i tunger eller noe lignende. Og hvis det ikke er av Gud, så vil det ikke . . . vil det bli til intet. Men vi . . .

342 Nå, de moderne menighetene avviser alt sammen, men det gjør ikke vi. Vi tror at det er Guds gave og kan plasseres der inne ved Guds Ånd. Hva med det, broder Roy? Det er riktig. Ja, sir. Plassert i menigheten! Det hører hjemme i menigheten. Gaven til å tale i tunger, hører hjemme der, ser dere, i Guds Menighet.

343 La oss nå se nøyaktig hva spørsmålet hans var her. Sa, at:

Jeg tror at alle budskap . . . (det er riktig) . . . skal tydes, og tre, hver etter tur.

344 Det er riktig, ser dere, for hvis du lar . . . La oss for eksempel si, at dere hadde et møte, og vi sitter her og—og . . . Nå, hva hjelper det å la *ham* tale i tunger, *ham* tale i tunger, *ham* tale i tunger, *ham*? Ja, vi ville alle være så forvirret at vi ikke en gang visste hva vi gjorde. Skjønner? Tre, etter tur, la . . . som, Hollin, han taler i tunger, hvis han taler i tunger . . .

345 Og det må også være en som kan tyde. Nå, det kan være én som tyder, med mindre du tyder din egen tungetale. Nå du . . . “La den som taler i ukjente tunger også be om at han må tyde.” Han kan tyde sine egne tunger, som er like—like tillatt som det er for en annen som kan tyde. Men det må være én som kan tyde før tunger kan bli . . . Hvis du har en masse folk som taler i tunger og det ikke er noen som kan tyde, så be selv om at du kan få tyde det du—det du sier.

346 Nå, ikke gjør det bare for å bli oppblåst, for da oppbygger du bare deg selv, ser du. Ikke gjør det. Men tal i tunger for at du kan oppbygge Gud, kan oppbygge menigheten. Ser du, alt er for én stor sak, broder. Disse gavene er for å oppbygge Gud, for å oppbygge menigheten, for å føre mennesker inn til Gud, for å la dem vite at Gud er med oss. Han er ikke en død Gud, Han er en levende Gud som arbeider iblant oss. Skjønner?

347 Og vi må virkelig følge nøye med på det, for, åh, djevelen hater det mer enn alt i verden, ser dere, å se ekte, sanne gaver. Fordi gaver er svake, og han kan virkelig begynne å arbeide med de gavene. Du store, åh, ja, han kan virkelig etterligne alle sammen. Så det er derfor . . .

348 Se nå, forskjellen på en profetisk gave og en profet, det er bare milevis forskjell. Før en profeti . . . En mann med en profetisk gave kan til og med bli fortalt foran menigheten, at to eller tre må skjelve det og si “det er sant”. Det er riktig. Men ikke en profet. Skjønner? En profet er et embete. Profetiets gave er en gave. En profet er født, har SÅ SIER HERREN, broder, helt uavbrutt. Det er ingenting i det, ser du. Det er en profet. Men en profetisk gave, det er en gave, ser du. Den ene er et Guds embete, det andre er en Guds gave. Ser du? Og det er forskjellen.

349 Nå, budskapene, si, nå, for eksempel, her er slik det ville vært. Nå, vi vil si, som broder Junie, i kveld, han tyder. Vi vet at han tyder. Broder Neville tyder, ser dere, tyder tunger. Vi vet det. Nå, hva om vi sitter her i kveld, åh, og det er like før Guds

Ånd bryter ut for å tale. Du godeste! Og vi er ikke . . . vi må . . . vi fikk . . . Vent, møtet begynner om noen få minutter. Ser dere, vi—vi møtes rett før møtet. Jeg setter det i orden som vi ville gjort her.

³⁵⁰ Vel, da, før du vet ordet av det, reiser broder Ruddell seg og taler i tunger. Vent bare et øyeblikk. Ser du? Junie hopper opp: “SÅ SIER HERREN: ‘En *bestemt* ting.’” Ja vel, noen her borte, skribentene skriver det ned her inne, ser dere, hva enn som ble sagt; hm—hnh, la oss bare ta det raskt, for det . . . få det ferskt, nøyaktig hva han sa. Ja vel, de . . . Hvis—hvis det blir avslått, så bør du—bør du bare la det gå, ser dere, riv det i stykker. Men hvis det ikke blir avslått, det blir godkjent av to personer, så blir det skrevet ned her, de signerer med navnet sitt på det. Ser du? Det—det—det er for menigheten din. Det er . . . Jeg sier dere dette til gode for dere, ser dere, jeg vet ikke om de gjorde det i begynnelsen eller ikke.

³⁵¹ Og før du vet ordet av det, hopper Hollin opp, taler i tunger. Nå, han som tyder, kan komme med det samme budskapet, ser du, det kan være det samme, en bestemt ting som skal skje, en profeti; ser dere, noe som er i ferd med å skje, eller noe du må gjøre. Opp hopper broder Roberson, bak, taler i tunger. Ja vel. Det kan fortsatt være det samme budskapet, gi den samme tydningen, ser dere, eller det kan være tre budskap.

³⁵² Nå, Gud kommer ikke til å sende ut femti budskap på en kveld. Vi vet det, for dere—dere kunne ikke få tak i dem. Ser du? Men uansett hva som undertrykker menigheten, som . . . eller noe den gjør, det er for oppbyggelsen av menigheten. Ser du? Da ville jeg—jeg—jeg ikke tillatt mer enn det, ser du, fordi Den sa: “La det være tre, etter tur.” Skjønner?

³⁵³ Bare tre, etter tur, da—da ville jeg sagt: “Gå og skriv dem ned, og legg dem her oppe på talerstolen.” Skjønner? Så i morgen kveld, møtes vi igjen. Skjønner? Og hvis det er noe som er i ferd med å skje mellom nå og i morgen kveld, vil Gud si det i ett av de budskapene. Ser dere hva jeg mener? La det det komme ved tre, etter tur. Og jeg tror nå, Webster sier, profetier kan . . .

Kan et spørs- . . . et budskap kalles profeti som ikke forutsier fremtiden?

³⁵⁴ Nei. Hvis det er profeti, er det å profetere, forutsi noe som kommer til å skje. Det er også sant.

³⁵⁵ Ja vel, og jeg tror . . . Nå, dette er den siste, før vi kommer til disse her.

120. Broder Branham, kan—kan noen av disse . . . Broder Branham, noen av disse spørsmålene . . . Det er skrevet med skrivemaskin, og det er nesten visket ut. **Kan noen av disse spørs- . . . Broder Branham, noen av disse spørsmålene som du ikke føler deg ledet til å svare på eller**

forplikte deg . . . eller kommentere (ja), kommentere, bare legg det til side, jeg vil ikke ta det ille opp i det hele tatt. Hva er diakonens fulle plikter i henhold til Skriften?

³⁵⁶ Vel, jeg—jeg tror de har det der ute. Hvis det er . . . Jeg vet at det er en av diakonene i menigheten vår. Så jeg tror de har en oversikt over det der. Vi burde kopiere opp flere av dem og gi til hver enkelt av diakonene våre, hvis vi ikke har det. Lurer på om vi kunne få en kopi av det, Gene, en . . . eller, du eller broder Leo, eller noen av dem, om . . . lag rundt seks eller åtte av dem og gi dem til våre diakoner. Det presenterer pliktene, ut fra Skriften, hva en diakon skal gjøre.

121. I tilfelle vi skulle få en profeti eller et budskap i tunger ute av orden, hvordan skal vi korrigere det?

³⁵⁷ Nå, det er et godt eksempel på et tilfelle som krever oppmerksomhet, ser du. Skjønner? Velsigne deg, diakon, som nevnte dette, for dette er en god ting. Du må håndtere det med varsomhet. Nå, hvis du gir en . . . Hvis noen kommer inn i menigheten vår her og kommer med et budskap eller en profeti som er ute av orden, så er det knapt noe dere kan gjøre med det, hvis de er ute på gulvet. Skjønner? Du bare . . . De vet at de er ute av orden, og det vil—det vil . . . kan ødelegge møtet. Skjønner? Men hvis det skjer, er det beste å gjøre for diakonene, bare å være stille. Skjønner? Fordi profeten på plattformen er den som faktisk er det . . . Dere er—dere er hans beskyttelse, dere er hans politimenn, ser dere, dere er vaktene rundt oss. Skjønner?

³⁵⁸ Nå, hvis det er noen i vår men-. . . Hvis det er utenfor menigheten vår, så er personen uten opplæring, ser dere, de er ikke opplært. Det er det vi prøver å få inn her, ser du, så vi—vi vet hva vi skal gjøre. Vi vet hvordan vi skal lære opp våre folk. Men hvis det er—hvis det er utenfor forsamlingen vår, vel, så vi vet ikke hvordan den stakkars personen er opplært.

³⁵⁹ For eksempel som . . . Billy husker dette, Costa Mesa, California. Hver gang jeg var klar til å foreta et alterkall, så hoppet det opp en kvinne som løp opp og ned midtgangene, og talte i tunger, og hun bare ødela hele alterkallet. Og jeg måtte bare gå ut. Du kunne se at det hadde—hadde bedrøvet Ånden, ser du. Ingenting vil bedrøve Guds Ånd hvis det er i orden. Skjønner? [Tomt område på lydbandet—Red.] . . . rett før hun gjorde seg klar til å begynne, hvordan hun gjorde seg klar, for jeg holdt øye med henne. Enhver forkynner vil gjøre det, når han ser noe som er ute av orden. Så var denne kvinnen bak der, og hun fortalte det til Billy, og Billy sa det til meg da jeg kom inn den kvelden, sa: "Pappa, du vet den kvinnen som har ødelagt alterkallene, to kvelder?"

"Ja."

³⁶⁰ Sa: "Hun satt der ute", sa, "hun sa: 'Ære være Gud, Billy, jeg fikk et nytt budskap i kveld!'"

³⁶¹ Vel, nå, ser du, jeg så henne nede i forsamlingen. Det var tusenvis av mennesker der; det var da *Reader's Digest* skrev det om helbredelsen av Donny Morton, vet dere, *Mirakelet med Donny Morton*. Så jeg holdt øye med den kvinnen, og omtrent da jeg begynte å gi alterkallet mitt, hun . . . Nå var hun bare uten opplæring; uten tvil, en god kvinne. Men hun så seg rundt, hun begynte å fikse håret. Hun hadde bobbet hår, ser du. Så, du skjønner, hun tilhørte Assemblies eller noen av de menighetene som—som tillot det. Hun holdt på å ordne håret sitt. Hun strakk seg ned og dro opp strømpene, gjorde seg klar på den måten. Og akkurat på det tidspunktet jeg begynte å gi alter . . . Jeg sa: “Nå, hvor mange her inne . . . hvor mange er det tilstede nå som ønsker å komme frem og—og gi sine hjerter til Herren Jesus?”

³⁶² Hun spratt opp. Jeg sa: “Sett deg ned.” Hun fortsatte videre. Jeg sa: “Sett deg ned!” Skjønner? Og, du store, alle sammen . . . Jeg bare stoppet. Hun oppførte seg som om hun ikke hørte meg, og jeg skrek det ut igjen. Hun hørte meg den gangen, for jeg rystet omtrent bygningen med den store mikrofonen som står der. Og hun satte seg ned.

³⁶³ Jeg sa: “Nå, som jeg sa, hvor mange ønsker å komme til alteret og gi sine hjerter til Gud?” Og jeg fortsatte videre med møtet, ser dere.

³⁶⁴ Og den kvelden, da jeg skulle til bilen, ble jeg omringet. Og her sto den gruppen med kvinner, som en flokk med kyllinger, vet dere: “Du spottet Den Hellige Ånd.”

³⁶⁵ Jeg sa: “Gjorde jeg det?” Jeg sa: “Hvordan kan jeg spotte Den Hellige Ånd ved å følge ins- . . . Skriftens anvisning?” Skjønner?

³⁶⁶ Og denne kvinnen sa: “Jeg hadde et budskap rett fra Gud.”

³⁶⁷ Jeg sa: “Men du ga det til feil tid, søster.” Jeg sa: “Jeg er ikke . . .”

“Sier du at det ikke var—det ikke var fra Gud?”

³⁶⁸ Jeg sa: “Jeg kunne ikke fortelle deg det, dame.” Jeg sa: “Jeg—jeg—jeg tror det var det.” Jeg sa: “Jeg vil si det til din fordel, at: ‘Jeg sier at jeg tror det var det.’ Og jeg tror du er en god kvinne, men du var ute av orden.”

³⁶⁹ Og pastoren hennes sto også der. Jeg visste at han var pastoren hennes, ser du. Og jeg sa . . . Jeg—jeg sa: “Det er bare én ting jeg kan si, at enten var du i kjødet ellers har du en pastor som har lært deg opp, som ikke vet noe om Skriften.” Jeg sa: “Han burde komme og snakke med oss en liten stund om Skriften. Det er feil, du er ute av orden. Du mistet mange sjeler, i forgårs kveld, og mange i går kveld igjen, og ville ha gjort det samme i kveld.”

³⁷⁰ Og denne mannen sa: “Broder Branham”, sa: “Vent nå litt her.”

Jeg sa: “Hva mener du?”

371 Sa: “Hun hadde rett til å komme med budskapet, du var ferdig.”

372 Jeg sa: “Jeg var på plattformen, og profetenes ånd er underordnet profeten. Jeg er fortsatt på plattformen.”

Og han sa: “Vel . . .”

373 Jeg sa: “Jeg var fremdeles i Budskapet. Jeg ga alterkallet mitt, det er å høste inn. Jeg kastet ut garnet mitt, jeg drar det inn nå. Ikke kast piggråd ut der eller noe, som vil forstyrre det, ser du.” Jeg sa: “Jeg dro fortsatt inn garnet mitt.” Og—og jeg sa: “Hun kom i veien for—for innhøstingen av sjeler. Det . . . Hva hjelper det å forkynne eller noe annet hvis du ikke kaller og får syndere til å komme opp? Skjønner?”

374 Og han sa: “Vel, budskapet hennes var ferskere enn ditt. Hennes var rett fra plattformen . . . Hennes var helt direkte fra Gud.”

375 Jeg sa: “‘Hvis noen mener om seg selv at han er åndelig eller en profet så må han erkjenne at det jeg sier, er Herrens Bud. Men hvis noen er uvitende, så får han være uvitende. Vi har ikke noen slik skikk, heller ikke Guds Menighet’”, siterte Paulus, vet du. Jeg sa: “Nei, sir, ikke noe ferskt! Han . . . Jesus sa: ‘La hvert menneskes ord være løgn og Mitt være sant.’ Paulus sa: ‘Selv om en Engel fra Himmelen kommer med noe annet enn det som er Her, la det være forbannet.’” Jeg sa: “Mister, du er helt på villspor.” Jeg sa: “Hva slags menighet er det du har? Jeg er sikker på at det er en masse forvirring. Skjønner? Hvis du lar dem gjøre det, hvordan får du noen gang gitt et alterkall? Hun har en tjeneste, de har alle en tjeneste, men det er en tid for din tjeneste, ser du, som er satt av til det.”

376 Så det er riktig. Nei, og nå hvis det skjer i *vår* menighet slik, som dette, av noen av våre brødre eller søstre her i menigheten som taler i tunger, nå, diakonene etter møtet, jeg syns at styret burde møte dem sammen, og si: “La meg referere tilbake til deg på et lydbånd, bare et lite øyeblikk, ser du.” Ser du, du er bare . . . Eller—eller, pastoren, si: “Jeg—jeg er sikker på at pastoren vil snakke med deg. Kan du bare bli med oss bort her på kontoret en liten stund, ser du, broder.” Når, gå så inn dit og snakk veldig pent til ham. Skjønner? Og si . . .

377 Men nå, hvis alle sammen kommer ut av orden og forstyrrer pastoren din, ser du, hvis—hvis de forstyrrer pastoren din, bør dere eldste gå bort til ham og si: “Bare et øyeblikk.” Og hvis pastoren gjør tegn til deg, om å stoppe dem, da har han oppfattet ånden der oppe, at det er . . . at de forstyrrer ånden i møtet, ser du.

378 Så hvis pastoren stopper og ærbødig bøyer hodet, bare ikke si noe. Skjønner? Ikke si noe; la pastoren. Men følg med på pastoren din. Hvis han gjør tegn til deg slik, at du bør stoppe det, så gå bort med kristen kjærlighet, si: “Min broder, søster”, hva det måtte

være: “Jeg tror du er ute av orden, fordi du forstyrrer profeten, ser du. Han har et budskap fra Gud. Når han er ferdig med budskapet sitt, så får vi se på det litt senere.” Ser du, hvis det forstyrrer ham.

³⁷⁹ Men hvis det er noen ute, og pastoren med respekt bare stopper og venter et øyeblikk, så . . . sannsynligvis vil han fortsette rett etterpå, ser du. Så . . . Og hvis du legger merke til det, nitti prosent av de gangene, tydingene, så er det alltid bare en sitering av et Skriftsted eller noe lignende, som sannsynligvis er kjøtt på begge ender av linjen. Dere vet hva jeg mener, slik som det. Ser du? Ja vel.

122. Har mer enn én lov til å tale et budskap i tunger uten tydning?

³⁸⁰ Nei. De burde komme en etter en. Ser du? En gir . . . En taler, og gir deretter tydingen. Skjøner? Og så hvis en annen taler, tydning; fordi hvis du ikke gjør det, så vet ikke den som tyder hva han gjør, fordi det er to eller tre budskap her som hamrer løs på ham samtidig, ser du, og det ville være forvirrende for ham. Og Gud er ikke en uordens Gud, ser du. Så la en tale, og en annen tyde. Skjøner? Og så . . . Gi tre budskap, men la hvert budskap tydes.

³⁸¹ Da vil vi få . . . Som hvis broder Ruddell taler og broder Neville gir en tydning, broder Fred bare tier stille. Ser dere, får den tydingen. For det første skal det dømmes først, for å se om det er av Gud eller ikke, i første omgang. Ser du? Og ja vel. Nå, hvis broder Ruddell taler, broder Beeler taler, broder Neville taler, så har den stakkars tyderen fått tre budskap på rad; hva—hva, hvordan kan han vite hva han skal gjøre? Ser du? La ham være i fred. Gi budskapet og vær så stille, bare vent. La noe bli åpenbart for den neste som sitter ved siden av ham; la ham tie, bare sitte stille. Skjøner? Og la så tydingen komme.

³⁸² Så, når du gjør det, skriv det ned da, se hva de som skjelner sier. Ser du? Hvis de sier: “Vel, det er—det er av Gud.” Ja vel, det er et budskap, ser du, skriv det ned. Vent så bare et øyeblikk. Og før du vet ordet av det, vel, så vil Ånden bevege Seg på ham, han vil tale. Så venter tyderen et øyeblikk, for å se hva Den Hellige Ånd kommer til å si. Så kommer Han frem for det budskapet, ser du. Og så vil han skrive det ned, ser du. Og la det være tre, etter tur.

123. Broder Branham, vi vet at du er en budbærer som er sendt fra Gud til denne menighetstiden. Nøyaktig de samme tegnene som fulgte Jesus, ser vi følge deg, og vi er . . . forstår hvorfor noen som kjenner deg godt, tror at du er Messias. Vil du forklare forskjellen mellom ditt forhold til Gud og Kristus?

³⁸³ Vel, jeg vet, brødre, det er sant. Ser du, men la oss vente, jeg skrev noe ned om det her, bare et øyeblikk. Du skjønner, mange

ganger blir det misforstått. Ser du? Men nå, i personen noen ganger . . . Og jeg vil at noen av dere skal slå opp i Lukas med meg, det tredje kapitlet og det 15. verset. Mens dere gjør det, kan jeg si til dere . . . Når dere finner det, at det er Lukas 3, det er . . . kan . . . det er i . . . La meg bare . . . Jeg skal ikke lukke døren, for det er ingen der. La—la meg bare formidle dette til dere, brødre. Dere har hørt det, det er overalt. Men la meg si dere, ser du, at det må komme på den måten. Det må komme på den måten. Hvis det ikke var slik, ville jeg tatt tilbake budskapet mitt.

³⁸⁴ Hør, brødre, jeg formaner dere innfor Kristus, at dere—dere—dere må tie om det jeg sier her, men om dere var åndelige, ville dere forstå. Skjønner? Vet dere ikke hva det aller første Han sa der nede ved elven? Husker dere ikke hva Han sa? “Som Døperen Johannes ble sendt som en forløper for Kristi første komme, vil ditt Budskap . . .” Det er Budskapet som vil være en forløper til Kristi Andre Komme. Det var det Herrens Engel sa.

³⁸⁵ Nå, legg merke til nå. Nå: “Som Døperen Johannes . . .” Nå, dere har alle sammen hørt det. Dere har lest det i bøker, og hørt fra folk som sto der og hørte Det, og alt annet, da den Engelen Selv talte det budskapet: “Som Døperen Johannes ble sendt som en forløper for Kristi første komme, er du sendt med dette Budskapet, vil være en forløper for Kristi Andre Komme.” Nå, “Budskapet”.

³⁸⁶ Nå, hvis du legger merke til det, og jeg . . . Lille Willie der ute skrev navnet mitt under den stjernen der ute, og det er grunnen til at jeg utelot det, ser du, for jeg—jeg tror ikke . . . Nå skal jeg være så ærlig som jeg kan være, jeg tror ikke jeg har noe med den budbæreren å gjøre. Det er riktig. Jeg tror at jeg kanskje er sendt for å spille en rolle i Hans Menighet, for å hjelpe til med å bygge opp Budskapet til et punkt, som vil være når denne forløperen kommer, for han vil komme.

³⁸⁷ Men jeg tror, siden jeg er den jeg er, jeg er . . . Jeg tror at jeg har Budskapet for tiden. Jeg tror at dette er Lyset for tiden, og jeg tror at det peker på den tiden som kommer, ser du, jeg tror at Budskapet som han sa der nede, “Budskapet som du har”. Nå, hvis du la merke til den Stjernen som steg opp der, var en . . .

³⁸⁸ La meg gjøre det . . . jeg vet jeg—jeg har for knapp tid her, og jeg har disse andre, så fine spørsmål. Jeg vil ikke . . . Den er—den er over ti nå, så, og jeg vet at dere vil hjem. Ser du? Men hør her. La meg vise dere noe. Vil dere gi meg bare noe—bare noen få øyeblikk ekstra? Ja vel, ja vel.

³⁸⁹ Hør nå her, la meg si noe nå. Nå, hold dette for dere selv, brødre. Skjønner? Nå, hold dette for dere selv. Jeg må oppklare dette for dere, fordi dere er pastoren min . . . dere er pastorene mine og slikt, ser dere, og jeg—jeg må gjøre dette. Og dere er brødre som arbeider med meg i dette Budskapet. Skjønner?

390 Nå, når det gjelder meg, som en mann, så er jeg som dere og verre enn dere. Jeg—jeg—jeg . . . Mange av dere kommer fra en kristen bakgrunn og slikt. “Jeg er den største av synderne”, som det ble sagt en gang, “blant dere”. Det simpleste livet, tror jeg, som kan leves, som en vantro og tviler, var jeg.

391 Men helt siden jeg var barn, har jeg alltid visst at det fantes en Gud, og visste at det var noe som hadde skjedd i livet mitt. Og det er—det er det ingen tvil om, min broder. Ser du? Men la meg si dette, at det vil komme—det vil komme et Budskap, og det vil komme en budbærer. Jeg tror at hvis det skal være en mann, vil det—vil det være noen etter meg. Ser du? Det vil bli . . . Men dette Budskapet som jeg forkynner, er det sanne Budskapet for denne tiden, og det er det siste Budskapet. Ser dere hva jeg gjør, brødre? Jeg setter dere alle på samme sted som jeg er, fordi dere er like mye delaktige i det som meg. Dere er budbærere av dette samme Budskapet.

392 Se her, jeg har en illustrasjon. Jeg—jeg tror jeg kan gjøre det klarere med en illustrasjon. La meg bare lukke denne døren delvis et øyeblikk. *Dette* er Jesus, og *det* er Jesus; vel, jeg legger *dette* her, Getsemane, og *dette her* og *der*. Nå, du kan ikke . . . Jeg sa ikke engang dette foran menigheten der ute. Husk nå, hva slags lys (en stjerne) ledet mennene som søkte visdom, “*for å lede oss til Ditt fullkomne Lys*”?

393 Nå skal jeg oppklare noe her et øyeblikk og fortelle dere noe. La oss ta den tingen bort fra . . . som Wille har gjort der oppe, og så si at det er riktig. La oss bare si at det er riktig. Jeg kan ikke si det, brødre. Det er å være hovmodig. Det, jeg ville ikke . . . Selv om jeg trodde det, ville jeg ikke sagt det. Skjønner? Hvis noen andre sier det, så er det dem.

394 Men her, akkurat som jeg nettopp ble spurt, av noen av guttene, om de ville vitne litt, om noen av tingene som har skjedd. Jeg liker ikke å gå på talerstolen og vitne om noe som har skjedd på møtet. La møtelederen eller noen andre gjøre det, noen andre gjør det. Jeg liker ikke å gjøre det.

395 [En broder sier: “De kom til og med til Johannes og sa: ‘Er du Kristus?’”—Red.] Ja, der er det, det jeg prøver å komme til. [“‘Er du den Profeten?’”] Han benektet det. [“Sa ikke noen av dem, han sier: ‘Jeg er bare en som roper i ødemarken.’”] “Røsten av en som roper i ødemarken.” Han plasserte seg selv posisjonelt.

396 [En annen broder sier: “De spurte ham om han var den Profeten, han sa ‘Jeg er ikke det.’”—Red.] Ja. Nå . . . For profeten var Den som Moses snakket om. Ser du, det er Profeten, ser du. Skjønner? Men han visste hvem han var, ser du. Men han fortalte, nå, som . . . Han fortalte dem, ser du, og han sa: “Jeg er røsten av en . . .” Det var ham. Han—han sa hva han var. Ser du? Men han var en . . .

397 Kom igjen. [En broder sier: “Da Kristus kom, etter Johannes, kom de til Ham, de sa: ‘Vi har blitt lært opp til å tro at Elia ville komme før Messias.’ Han sa: ‘Hvis dere kan ta imot det.’”—Red.] Det var ham. Det er riktig. Det er riktig. Og Johannes fortsatte med å si: “Jeg er ingenting! Jeg er ingenting! Jeg er ikke verdig til å løse sandalremmen Hans!”

398 Men hva med det Jesus sa om ham? Han sa: “Hvem gikk dere ut for å se?” Ja. Ja. “Gikk dere for å se et siv som svaier i vinden? Eller hva gikk dere for å se, en mann i fine klær og luksus og slikt?” Sa: “De er i kongers palasser. Men gikk dere for å se en profet? Jeg sier ja, og mer enn en profet.” Han var mer enn en profet, han var en paktens budbærer. Det var det han var. Han var mer enn en profet. Han sa: “Det har aldri vært en mann født av en kvinne så stor som ham, til denne tid.” Skjønner?

399 Det var det han var, ser dere, han var en paktens budbærer. Det var han som introduserte og sa: “Dette er Ham.” Alle de andre profetene talte *om* Ham, men Johannes sa “Dette *er* Ham.” Skjønner?

400 Følg med nå. Følg med nå. De vise menn fulgte en stjerne. Jeg vil presentere det på en litt enklere måte, ser dere. De vise menn fulgte en stjerne og spurte: “Hvor er Han som er født, jødernes Konge?” Dere har hørt sangen. “Vi har sett Hans stjerne i øst og har kommet for å tilbe Ham.” Dere har hørt det, lest det i Skriften. Ja vel.

401 “Vi ledes mot vest, la oss gå videre, led oss til Ditt fullkomne Lys.” Ser dere, stjernen ledet til det fullkomne Lyset, fordi stjernen bare reflekterte Lyset. Det var det vi hadde her ute her om dagen. Skjønner? Hvor mange var her søndag og så det? Ser du, var nettopp ferdig med å forkynne om det. Shekinah Glory reflektertes i stjernen, og stjernen reflekterte Det. Her sto Herrens Engel på plattformen og reflekterte Det tilbake ut der, ut fra Shekinah Glory. Helt nøyaktig det samme. Der var det helt nøyaktig. Kikket her på den virkelige, kikket ut der og Den ble reflektert rett på siden slik. Skjønner?

402 Legg merke til dette, nå, den stjernen steg opp i øst. Er det riktig? Det var en stor stjerne. Ja vel. Og hvem var i virkeligheten den jordiske stjernen i tiden for Jesu komme? Johannes, selvfølgelig. Han var den som ledet dem til det fullkomne Lyset. Er det riktig? Det var i øst, da Jesus dukket opp for første gang. Og, nå, det er er mange små stjerner som krysser over horisonten før aftenstjernen kommer.

403 Og aftenstjernen skinner om kvelden. Morgenstjernen skinner om morgenen. Og de er begge like store stjerner og samme type stjerne. Legg nå sammen to og to og du har det, ser du. Ser du, slik er det. Så det er ikke . . . Stjernen er ikke Messias, han reflekterer bare Messias.

404 Nå reflekterer ikke stjernen sitt eget lys. Stjernen reflekterer sollyset. Er det riktig? [En broder sier: “Nei.”—Red.] Hmh? [“På en måte. Månen gjør det; stjernene reflekterer sitt eget lys.”] Ja. Ja, månen, ja, re- . . . Jeg mener at månen reflekterer dette lyset. Ja, hm-hmh. Nå, hvis—hvis en stjerne reflekterer sitt lys, så må dens lys komme fra . . . fra Gud, fordi den er en slags isbre. Er den ikke? [Broderen sier: “Sol.”] Hmh? En sol for seg selv, fra solen. [“Solene er lenger unna enn vår sol.”] Ja. Og de . . . Vi blir fortalt at disse solene kommer fra den store solen. Solen sendte ut disse missilene og de er små, brennende missiler, som solen. Så de er amatør-soler for oss. Er det riktig? Amatør-lys. [“Noen er . . . de fleste av dem er større enn solen vår.”] Jeg mener for oss, for oss, ser du. Vi snakker om oss selv her. Ja vel.

405 Nå, hvis de er soler for oss, eller lysgivere, er de en del av hovedgiveren. Ser du? Den store solen gir oss det store lyset, det fullkomne lyset. De små solene, eller de små stjernene, som vi kan se i objekter, de kan være langt bortenfor solen som skinner, men det de reflekterer til oss er et mindre lys. Men de bare vitner om et lys. Er det riktig? Så når den store solen står opp, viskes de små solene ut. Er det riktig? De er ikke solen for oss, de er en reflektor som solen. Ser dere hva jeg mener?

406 Nå, den største blant dem (om morgenen) som varsler solens komme, solens nedgang og solens oppgang, er morgenstjernen og aftenstjernen. Er det riktig? To av de største stjernene, øststjernen og veststjernen.

407 Nå, nå ser du hvor det er? Elia var budbæreren som skulle hylle, proklamere øststjernens komme, og profetert å være budbringeren for veststjernen, eller den nye dagens komme etter at denne dagen er over. Ser dere hva det er nå?

408 Østen, “Det skal bli lys i . . .” Ser dere, like før Solen ble bebudet til jorden, vitnet morgenstjernen om at “Solen kommer”. Er det riktig? Ser dere, det bringer fram morgenstjernen. Vel, da er morgenstjernen og aftenstjernen samme type stjerner, og det er små stjerner overallt. Ser dere ikke hva jeg mener? Budbærerne.

409 Vel, da, Han var å se til som Alfa og Omega, Begynnelsen og Enden, Jaspis og Sarderstein. Ser dere hva jeg mener? Nå, Kristi komme nærmer seg, så Budskapet som Elia skulle forkynne i de siste dager, hvis historien gjentar seg . . . Akkurat som morgenstjernen bebuder kommet der, bebuder aftenstjernen at en ny dag kommer, en annen dag. Dette er solens komme som varsler nedgangen av—av solen som vi har hatt og en ny sols komme, ser dere, en ny tid, en ny tid som kommer inn.

410 Nå, hør her: Så, hvis Johannes brakte fram sitt budskap og bebudet Kristi første komme, og Elia kommer i den siste tid, som profeten sa: “Vil det bli Lys i kveldstiden.” Med andre ord, det ville være et Lys i kveldstiden.

411 Kveldslyset, det største kveldslyset vi har, er aftenstjernen, det største lyset vi har. Vel, da må den bebude det samme budskapet som denne andre stjernen. Den bebuder solen, taler om solen.

412 Vel, nå er vi i kveldstiden, Kveldslysene er her. Denne tidsalderen er svunnet hen. Ser dere hva jeg mener? Denne dagen er over, og det vil bli bebudet at en ny Dag kommer.

413 For, ser du, det er faktisk . . . Hvis noen var i vest og så tilbake mot den stjernen, ville det vært i øst. Og da ser du, “vi har sett Hans stjerne i øst”, men de var faktisk . . . de var—de var i øst og så vestover mot den stjernen. Er det riktig? De vise menn var over i vest . . . over i øst og så mot den vestlige stjernen. Ser dere hva jeg mener? Men det var en østlig stjerne for de som var i vest.

414 Ser dere, som vi sier . . . Jeg sier alltid: “Ned er opp.” Hvordan vet du at det ikke er riktig? Vi står i Evigheten, så Sydpolen kan være oppe og Nordpolen kan være nede. Vi vet ikke. Ser dere, veien opp er ned. Skjøner? Vi er . . . Vi reiser fra dette; etter dette, går vi inn i Evigheten. Det hyller, bebuder at en Evighet kommer, en annerledes dag, en annerledes tid og i det hele tatt.

415 Nå er vi i kveldstiden. Vi tror det. Vi tror at Herrens komme er nær. Ja vel. Nå, hvis det er slik, så må det være et Kveldslys. Og Kveldslyset, ifølge Malakias 4, skulle “vende barnas hjerter tilbake til fedrene”, tilbake til begynnelsen.

416 Men da han kom første gang, vendte han fedrenes hjerter til barna. Det var barna han hadde samlet rundt seg. Han skulle bringe barna . . . fedrenes hjerter (de gamle, eldgamle ortodokse fedrene) tilbake til dette lyset som han bebudet her.

417 Men når han kommer igjen, skal han gjøre det motsatte (la du merke til det, før verden ble ødelagt, “Herrens store og forferdelige dag”) og “vende barnas hjerter til fedrene”, aften—aftenstjernen som var morgenstjernen på den tiden. Amen.

418 Jeg håper—jeg håper jeg får det riktig, ser du. Aftenstjernen som var morgenstjernen, fordi det er den samme stjernen. Vi er i vest og ser østover. De var i øst og så vestover. Det er nøyaktig den samme stjernen. Ser du hva jeg mener? Det avhenger av hvor du er, ser du, om det er øststjernen eller veststjernen. Ser du hva jeg mener? Ja vel.

419 Nå, det bringer . . . den ene bringer fedrenes tro til barna; i denne tiden er det “barnas tro tilbake til fedrene”. Du har gått rundt, og kommer tilbake igjen. Ser du ikke hva du mener? Ser du hva jeg mener? Det er den samme stjernen hele tiden. Det samme, det samme Budskapet, det samme rett tilbake igjen. Det er ført tilbake.

420 Og hvordan vet du hvilken retning du går? Jeg tror at timen vil komme da de faktisk vil finne ut at verden ikke en gang

beveger seg. Det tror jeg av hele mitt hjerte. Jeg tror ikke . . . hvor mye de vitenskapelig beviser det eller den slags. De har presentert masse vitenskapelige bevis som de måtte ta tilbake. Gud sa at verden stoppet . . . solen. Jeg mener solen stoppet i stedet for verden. Ser dere, solen. Jeg tror faktisk ikke at solen . . . Jeg—jeg—jeg tror ikke solen gjør det de sier den gjør. Jeg vet at månen beveger seg, og jeg tror at solen beveger seg også. Skjønner?

421 Men noen av dem sier: “Han så på uvitenheten til Josva, ser du, og” sa “Han stoppet . . . sa det . . .” Vel, han sa, “Han stoppet verden.”

422 Jeg sa: “Så fortalte du meg at: ‘Hvis—hvis verden noen gang ville stoppet, ville den bare skytes ut som en komet gjennom verdensrommet.’ Ser du?” Jeg sa: “Så, hva skjedde da?”

423 Jeg snakket med Mr. Thiess her nede, bibellæreren på videregående; dere vet hvem det var, men han fortalte det. Jeg sa: “Jeg tror på det Bibelen sier, at verden stoppet . . .” Jeg sa: “Jeg mener, ‘solen stoppet’. Josva sa til solen: ‘Stå stille!’ og den sto der.”

424 Han sa: “Vel, Han stoppet bare verden, Han så Josvas uvitenhet.”

Jeg sa: “I så fall, gjør det samme med din intelligens.” Ser du?

425 [En broder sier: “Jeg tror de kan vitenskapelig bevise hvor lenge solen stoppet.”—Red.] Ja, der . . . Det har jeg også hørt. Ja, de hevder . . . Jeg hørte en astrolog her for en tid siden som snakket om det, at de kunne bevise det. Og samtidig som de . . . noe skjedde i atmosfæren, kunne de se at noe skjedde i Himmelen, og det åpnet Rødehavet på den tiden og slikt. De beviste det. Vel, du verden, jeg sier deg, stjerner som var veldig langt unna, andre steder, som forårsaket noe lignende på den tiden. Det er imidlertid for dypt for oss.

426 Så, nå, grunnen til at dette Budskapet . . . dette Budskapet vil måtte betraktes på denne måten, for å bevise at det er det. Nå, vi vet, brødre, at en mann ikke kan være Gud. Mannen, likevel er han en gud, hver enkelt av dere er en gud. Du ble skapt for å være en gud, men ikke mens du er i dette livet. Skjønner? Jesus var en mann akkurat som oss, men Gud var i Ham. Guds fylde var i Ham; vi har Ånden etter mål.

427 Men fordi dette Lyset har kommet, og hvis Det er det sanne Lyset som skal forkynne Budskapet som døperen Johannes forkynnte, som Han sa han gjorde ved elven der borte . . . Og bare se, hvordan kunne det være—hvordan kunne det være noe annet? Se på meg, ser du, ikke engang fullført grunnskolen. Da Han fortalte meg de tingene som ville skje, ikke én av dem har slått feil. Ikke noe av det har noen gang slått feil. Se hva Han har gjort. Se, Han har til og med . . .

428 Og jeg fortalte brødre, for mange år siden, jeg vet ikke hvem som er den eldste blant oss, men fortalte dem om disse tingene, om å se dette Lyset og hvilken farge Det hadde, og alt. Nå viser bildet at det er sant. Alle disse forskjellige tingene viser seg å være sannheten. Er det riktig? Vel, hvis det er sant . . . Og det er Lyset.

429 Nå, start rundt fire . . . [Tomt område på lydbåndet—Red.] . . . over det 35. verset der, eller jeg mener . . . La oss begynne med det 14. verset, broder. Hvem har funnet det? Ja vel. Begynn med det 14. verset i det tredje kapitlet av Lukas der. [En broder leser Lukas 3,14-16.]

[Likedan spurte soldatene ham: Hva skal vi gjøre? Han svarte dem: Dere skal ikke plage noen eller komme med falske anklager. Og vær tilfreds med deres lønn!]

[Siden folket var preget av forventning, og alle spekulerte i sitt hjerte på om Johannes var Kristus eller ikke,]

[svarte Johannes og sa til alle: Jeg døper dere med vann. Men Han som er sterkere enn meg, skal komme. Jeg er ikke verdig til å løse sandalremmen Hans. Han skal døpe dere med Den Hellige Ånd og ild.]

430 Ja vel. Hva var det? Folket var under slike forventninger om at Messias skulle stå fram, da de så denne store, salvede tjenesten, til en mann som kom ut av ørkenen og hadde sin kampanje og dro tilbake til ørkenen, var det mange menn, som var hans egne tilhengere som sa: "Han er Messias." De forventet det, ser dere.

431 Så hvis dette er det sanne Budskapet fra Gud, en forløper for Kommet, som Døperen Johannes, det samme . . . som det samme, Elia-Budskapet, så må det betraktes på samme måte. Skjønner? Så det svarer på det spørsmålet, tror jeg, helt nøyaktig. Ser du? Det må betraktes på samme måte. Ser du?

432 [En broder spør: "Er det noe vi har ansvar for å gjøre for å prøve å hjelpe noen som ville—ville befinne seg i en—i en slik konflikt? Eller hva kan vi gjøre?"—Red.] Det er ikke noe, det er ikke noe dere kan gjøre. ["Et fordervet sinn . . . Kan det utvikle seg til et fordervet sinn?"] Vel, det ville være et fordervet sinn hvis det utviklet seg til dette: hvis mannen, som det ble snakket om, ville vitne om at han var Messias, da vet vi at han ville være en falsk kristus. Skjønner?

433 Ser du, så lenge mannen selv holder seg på sin plass, ser du. Som de sa til Johannes, Johannes sa ikke . . . Det står ikke noe der om at han sa noe om dem. De var—de var menneskene, de—de herlige kristne som . . . eller de troende som trodde på Johannes.

434 De sa: "Denne mannen er virkelig en Guds profet, det er ingen tvil." De sa: "Er—er—er—er ikke du den Profeten?"

Han sa: “Nei.”

⁴³⁵ Han sa: “Men, er—er—er ikke du Messias?” Ser du, de—de trodde virkelig han var det. Ser du?

Han sa: “Nei.” Ser du?

“Er—er—er du ikke? Hvem—Hvem er du?”

Han sa: “Jeg er røsten av en som roper i ødemarken.”

⁴³⁶ Og Bibelen sier: “Folket var preget av forventning.” Hvem var det? Hans tilhørere, hans lyttere, hans tilhengere, hans brødre. Ser du? Nå, de ønsket ikke å såre ham, de prøvde ikke å såre ham. Men ser du, de—de trodde faktisk i sine hjerter at han var Messias.

⁴³⁷ Vel, nå, historien må gjenta seg hver gang. Vi vet det. Den må gjenta seg.

⁴³⁸ Ta for eksempel der i Matteus 3, det står: “For at det skulle bli oppfylt som var talt av Herren ved profeten: ‘Ut fra Egypt kalte Jeg Min sønn.’” Nå, det var ikke . . . Det var snakk om Jesus, Sønnen; men gå til henvisningene; det var Jakob, sønnen også. Ser du? Ser du? Alt har en sammensatt betydning.

⁴³⁹ Så nå, hvis det . . . hvis—hvis den tingen ikke oppsto, ville jeg fortsatt si at det ville oppstå i fremtiden, fordi jeg vet at dette Budskapet kommer fra Gud og det er forløperen for Kristus, og det er Elias Ånd og kraft, fordi det skal gjenopprette barnas hjerter. Absolutt alt stadfester det, så det er nødt til å utvikle seg til noe slikt under de sanne menneskene, som—som virkelig tror, og dine brødre og venner.

⁴⁴⁰ Nå har jeg hatt . . . Jeg har en lege her i byen. Jeg kan fortelle dere om en lege . . . Jeg kommer ikke til å fortelle dere hvem han er, en venn av meg som la hendene rundt meg, og sa: “Billy, det ville være lett for meg å si til deg at ‘du er Guds siste tids Messias.’” Skjønner?

Jeg sa: “Doc, ikke gjør det.”

⁴⁴¹ Han sa: “Vel, jeg ser ingen i verden som noen gang har hatt noe og sier de tingene og gjør de tingene du gjør, Billy.” Det har hjulpet ham mye, ser du. Han sa: “Jeg går til disse kirkene og ser disse predikantene og slikt”, han sa, “du er forskjellig fra dem, og jeg vet at du ikke har noen utdanning.” Ser du? “Og jeg vet at du ikke er en psykolog, for du . . . psykologi kan ikke gjøre disse tingene.” Ser du?

Og jeg sa: “Det er sant, Doc.”

⁴⁴² Det nytter ikke å snakke med ham, for han vet ikke engang, du kunne ikke komme til første nivå med ham, ser du, for han vet ikke hva han skal gjøre. Men slik er det, ser du.

⁴⁴³ Jeg kjenner en farget kvinne som bor oppover i gaten ved meg, og hun jobber for en annen mann som jeg kjenner til, og denne mannens kone ringte, og sa: “Den kvinnen ville absolutt

tilbe deg som en gud, for hun var døende av kreft, og du la hendene på den kvinnen og sa hun var . . .” Denne kvinnen som hun jobber for, mannen hennes og denne bestemte legen (ikke legen jeg snakket om, en annen lege) spiller golf og slikt sammen, og han hadde gitt henne opp. Og det var vennens hushjelp, og hadde gitt henne opp for å dø, og hun ble fullstendig helbredet. Og legen kunne ikke engang finne et spor av det, av kreften. Og, ser dere, hun ville si . . .

444 Nå, de mener det ikke på den måten vi tror de gjør, eller slik vi oppfatter det. Ser du? De mener at de—de . . . De mener at de tror at Gud er med oss, i oss, arbeider gjennom oss; ikke at et enkeltmenneske er Gud, ser du. Nå, de visste at Johannes bare var en mann.

445 Og likeledes var Jesus bare en mann. Jesus var bare en mann, Han ble bare født av en kvinne, måtte dø. Er det riktig? Han var en mann, måtte spise og drikke, og ble sulten, gråt og tørstet og alt, like menneskelig som du er, like menneskelig som jeg er. Men Guds Ånd var i Ham, i fylден, uten mål. Han var allmektig, i makt.

446 Mens Elia bare var en del av den Ånden; kanskje salvet litt over sine brødre, men han var bare en del av Ånden. Men folket ventet på Messias. Og de så denne delen over sine brødre, de sa: “Åh, du verden, dette må være Ham!”

447 Men da Han begynte å skinne, sloknet det lille lyset til Johannes. Ser du?

448 Og disse små lysene vil slukne når Han kommer, den store, salvede Himmels Kristus, som kommer fra øst til vest. Og det . . . og . . . Skjønner? Men Han vil ikke være på jorden nå, Messias vil ikke være på jorden før Tusenårsriket setter inn. Ser du? Ser du? For Menigheten, “vi blir rykket opp sammen for å møte Herren i luften.” Han kommer ikke til jorden. Han rykker Sin Brud bort.

449 Han tar en stige, vet du, som . . . Hva var det skuespillet, Leo, der mannen satte stigen opp på siden av huset? Romeo og Julie. Det stemmer, satte stigen opp og stjal bruden sin bort.

450 Nå kommer Han bare ned Jakobs stige og sier: “Psst, kjære, kom hit.” Ser du, vi går opp for å møte Ham.

451 [En broder spør: “Broder Branham, ville dette være riktig da, angående det? Disse menneskene kom til Døperen Johannes, og de ønsket å kalle ham Messias. Og jeg hørte deg si en gang at jødene tror at Messias var Gud.”—Red.] Hva sa du? [“Jeg sier, disse menneskene kom til Døperen Johannes og trodde at han var Messias, Kristus. Jeg hørte deg si en gang at Messias ville være Gud, for jødene.”] Ja, sir. Det stemmer, “rabbien.”

452 [En broder sier: “Vel, Johannes irettesatte dem og sa at det var han ‘ikke’, at Kristus skulle komme.”—Red.] Det er riktig.

[“Men er det ikke sant at disiplene kalte Jesus ‘Herre’? Og Jesus var enig i det og sa: ‘Dere kaller Meg “Herre”, og det er Jeg også.”] Ja. [“I—i Johannes 13, der Han vasket . . .? . . .”] Ja, Han erkjente det. [“Som Herre, ja, Han erkjente det.”] Han erkjente det. [“Han godtok det.”] Hm-hmh. Men, ser du, siden Jesus er *Herre*, da Han ble spurt om Han var det, sa Han: “Ja, sir. Jeg er deres Herre og Mester. Dere kaller meg det, og det med rette, for det er Jeg.” Men . . . [“Men det har aldri vært noe annet vesen som ville, det . . .”] kunne si det. Nei.

⁴⁵³ Som hvis det . . . Hvis noen ville si at jeg var en gud, vel, la meg fortelle deg i Herren Jesu Navn, at “Det er en feil!” Ser du? Jeg er en synder frelst av nåde, med et Budskap *fra* Gud. Ser du? Ser du?

124. Bør eller bør ikke en lokal menighet ta seg av sine egne, av sine—sine lokale (egne) forpliktelser før de tar seg av utenlandske behov i andre land? Imidlertid, etter at den . . . den . . . Etter at den har dekket sine behov, er det bibelsk for en lokal menighet å hjelpe til i misjonsarbeid, som hun er i stand til?

⁴⁵⁴ Ja. Riktig. Velledighet begynner hjemme, ser du. Vi—vi—vi tar hånd om våre egne behov her, for vi ville ha . . . dette er Guds menighet, eller hvor enn, din lille menighet, Guds menighet. Nå, hvis dere ikke engang kan betale pastoren deres, dere kan ikke engang kjøpe sangbøker og slikt, da burde dere ikke sende det et annet sted. Skjønner? Men så etter at dere har betalt for menigheten deres og alt, gjelden deres er nedbetalt og alt, alt er ordnet og klart og i gang, da kan dere hjelpe den andre broderen som trenger litt hjelp der ute, ser du. Få et lite . . .

⁴⁵⁵ Jeg tror, mens . . . hvis dere betaler på menighetslokalet deres, så ville jeg også ha opprettet et lite fond et sted, til misjonsoffer, hvis folket følte at de ønsket å gi til misjon. Fordi mange mennesker gir til misjon, mens de ikke gir til hjemmemenigheter og slikt. Så hvis de ikke gir det til misjon, vil de bruke det til noe annet. Så jeg vil si, bare ha en liten misjonsboks, og jeg ville . . . Det er slik vi prøver å gjøre det.

125. Lukas 1,17, vennligst forklar Johannes' komme i “Elias ånd”.

⁴⁵⁶ Vel, jeg tror vi nettopp hadde Lukas—Lukas 1,17, hm-hmh, som kommer i “Elias ånd”.

⁴⁵⁷ [En broder spør: “Er det der tilhengerne av reinkarnasjon får sin doktrine fra?”—Red.] Unnskyld? [“Er det der folk som tror på reinkarnasjon begynner sin teori?”] Må være det. [“Ser du, de tror han kommer tilbake i . . .”] Ja. [“. . . han kommer tilbake i en annen kropp] Ja, ser du, det er sant at en ånd aldri dør. Det er sant. Gud tar Sin mann, men aldri Sin Ånd. [“De sier: ‘Hvis du har vært god, kommer du tilbake i—i en fin kar.’”] Ja.

Ja. [“Hvis du har vært slem, kan du komme tilbake i en hund.”]
Ja, de har . . . Ja.

⁴⁵⁸ Vel, nå, som borte i—i—borte i India, det var i en gruppe med menn, slik vi samles som dette, og de—de moppet til og med gulvet; kunne tråkke på en liten maur eller noe, det kunne være en slektning eller noe. Ser du, de ville ikke gjøre det. Men du skjønner, det er—det er hedensk. Skjønner? Det er hedensk. Det er sant.

126. Paulus sa til . . . Paulus sa: “Søk inderlig etter de beste gavene, men likevel skal jeg vise dere en mye bedre vei.” Vennligst forklar hva den “bedre vei” er.

⁴⁵⁹ Kjærlighet, Første Korinterbrev 13, ser du. “Søk . . .” Finn først . . . Finn Første Korinterbrev 13 der, broder. Første Korinterbrev, 13. kapittel, og les nå bare de tre eller fire siste versene av det. Første Korinterbrev 13, siste . . . cirka de tre siste versene av kapitlet—av kap- . . . [En broder leser Første Korinterbrev 13,11-13—Red.]

[Da jeg var barn, talte jeg som et barn, forsto jeg som et barn og tenkte jeg som et barn. Men da jeg ble mann, la jeg av det barnslige.]

[For nå ser vi i et speil, i en gåte, men da skal vi se ansikt til ansikt. Nå kjenner jeg stykkeveis, men da skal jeg erkjenne fullt ut slik som jeg . . . også fullt ut er kjent.]

[Så blir de da stående, disse tre: tro, håp og kjærlighet. Men den største av dem er kjærligheten.]

Hm-hmh, kjærlighet, ser du?

127. Hvordan dømme en broder hvis svakhet er å ta en plass i menigheten uten å bli bedt om det?

Åh, du store! Vel, bær over med ham, antar jeg. Ser du?

Hvordan skal en broder dømmes . . . (Han bør ikke fordømmes!) . . . hvis—hvis svakhet er å ta en plass i en menighet uten å bli bedt om det?

⁴⁶⁰ For eksempel hvis han ønsket å—å være en diakon. Ser du? Og han er ikke bedt om å gjøre det, men han ønsker å være en diakon likevel, ser du. Vel, hvis en person er på den måten, så vet du at det er ett eller annet, vet du, en svakhet et sted, uansett, og derfor ville jeg bare behandlet ham med kjærlighet.

⁴⁶¹ Og du vil selvfølgelig aldri gjøre noe slikt med mindre du virkelig vet. Sett den aller beste mannen du kan i styret ditt, ser du, på den måten. Broder, ikke sett noe inn der som er . . . Test den mannen først. En diakon har mer ansvar enn pastoren har. Han skal være uklanderlig, en diakon skal være det. Ser du?

128. På et nattverdsmøte kom en mann til alteret for å be. Broder Branham sto bak nattverds-elementene mens de ble gitt ut,

han sa han “ikke kunne gå fra dem, for å be sammen med mannen ved alteret”. Vennligst forklar.

⁴⁶² Jeg sendte medarbeideren, ser du, broder Neville. Jeg husker kvelden da det skjedde. Det er meningen at jeg skal holde meg ved det nattverdbordet, ser du, selv når . . . Hør her. Nå, jeg har ikke tid til å gå inn på dette. Noen som sitter her som spurte, selvfølgelig. Her er hva det er, broder. Når—når du har nattverd, så representerer det Jesu Kristi legeme. Det kunne være . . . Det skal overvåkes hele tiden.

⁴⁶³ Hør her, da Elia sa til—til Gehasi: “Ta staven min” (han hadde velsignet den staven), han sa, “gå av sted. Og hvis noen snakker, ikke snakk tilbake. Hvis noen hilser på deg, ikke hils tilbake. Gå videre og legg staven på babyen.” Er det riktig? “Hold deg til staven!” Skjønner? Og det var det jeg gjorde.

⁴⁶⁴ Nå, hvis det ikke hadde vært en medpastor her, som sto der . . . Jeg var ferdig med forkynnelsen. Jeg husker når det var. Og jeg . . . hvis de . . . hvis broder Neville ikke hadde stått her, eller noen til å hjelpe den mannen ved alteret . . . Jeg var akkurat ferdig med å forkynne, så jeg sto ved nattverdbordet. Og de var i ferd med å ta nattverd, og jeg var allerede i—i gang med å gi ut nattverden. Broder Neville sto bare ved siden av, og jeg delte ut nattverd. Nå, broder Neville sto der.

⁴⁶⁵ Hva om de hadde kommet til alteret og broder Neville fortsatt var i sin preken, og han forkynte? Jeg ville ha gått til alteret med mannen, hvis han hadde reist seg opp under møtet, mens han forkynte, gått opp til alteret. Jeg ville sett at broderen min var . . . at han hadde Åndens salvelse. Han forkynte. Han var en forkynner i . . . han var i tjenesten, en forkynner i sin tjeneste.

⁴⁶⁶ Og du bør aldri la dem tale i tunger, avbryte, eller noe annet, en forkynner i sin tjeneste. Men, hvis Den Hellige Ånd taler til noen, og de løper til alteret for å bli frelst, la forkynneren fortsette i sin tjeneste; la en pastor, diakon, medarbeider, hvis det er en medarbeider eller en annen forkynner, la ham gå umiddelbart til den personen. Og ikke forstyrr forkynneren i sin tjeneste. Skjønner?

⁴⁶⁷ Og jeg sto bak talerstolen i tjeneste og ga ut nattverd. Og min kollega, broder Neville, sto ved siden av meg. Og en mann løp opp til alteret, jeg sa: “Gå ned til ham, broder Neville.” Og broder Neville gikk ned til ham. Det er grunnen til at jeg ikke gikk.

⁴⁶⁸ Nå, hvis det ikke hadde vært noen kollega her, eller noe annet som kunne ha gått til mannen, ville jeg ha gått ned og stoppet nattverden, og gått ned og—og sørget for at den sjelen ble frelst. Ser du? Men siden det var noen å sende, det ville ha trukket meg ut av tjenesten, ser du, der jeg delte ut nattverd.

129. Hva kan en person gjøre . . . Hva kan en person gjøre, som en personlig veileder, når han møter en person som søker Den Hellige Ånd, og holde seg til Skriften?

469 Ja vel. Bare fortsett å sitere Ordet for ham, det er den beste tingen å gjøre. Ordet har Lyset. Bare si: “Broder, Jesus lovet Det. Husk, det er Hans løfte.”

470 Ikke rist i ham, dytt ham, eller flytt ham rundt eller noe. Bare ikke prøv å—å . . . nei, ikke prøv å gi Den til ham, for du kan ikke gjøre det. Ser du? Ser du? Du . . . Gud må gi Den til ham. Du bare fortsetter å sitere løftene. Ser du? Fortsett å stå der og siter løftet. “Gud i Himmelen, jeg ber for broderen min. Ditt løfte er at Du vil gi ham Den Hellige Ånd.”

471 Så hvis du prøver å oppmuntre ham . . . Han sier: “Åh, broder, pastor, broder”, uansett hvem som er rundt ham: “Jeg—jeg vil ha Den Hellige Ånd.”

472 “Broder, Det er et løfte. Gud ga løftet. Tror du Han har lovet? Nå, ikke tvil på Det. Hvis du tror på løftet, vil Den Hellige Ånd komme til deg når som helst nå. Forvent Den. Overgi alt du har til Ham, og si: ‘Herre, jeg står på Ditt løfte.’”

473 Fortsett å sitere. Nå, la ditt—ditt—ditt samtalemønne, ser du, få ham til å slutte . . . Fortsett å sitere. Si nå: “Fortell Gud. Nå, har du omvendt deg?”

“Ja.”

474 “Si nå: ‘Herre, Du sa at hvis jeg ville omvende meg, så er Du rettferdig og tilgir meg. Du sier at hvis jeg omvender meg og blir døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, så ville jeg motta Den Hellige Ånd. Nå, Herre, jeg har gjort det. Jeg har gjort det, Herre. Jeg har gjort det. Jeg venter, Herre. Du lovet det.’”

475 Ser du, det er måten, bare fortsett å oppmuntre ham. Hold ham rett på Ordet. Hvis Den noen gang skal komme, så kommer Den da.

130. Er det riktig av en predikant eller en kristen å ikke tro på . . . Nei: Er det riktig av en predikant eller en kristen å ikke tro på Evig sikkerhet?

476 Nå, la oss se. Jeg kan tenke meg “. . . gjør . . .” Se om du leser det samme som meg. Les det. [En broder leser spørsmålet: “Er det riktig av en predikant eller en kristen å ikke tro på Evig sikkerhet?”—Red.]

Trodde kanskje jeg hadde forstått det riktig. Nå, vel, jeg . . .

Er det riktig av en predikant eller en kristen å ikke tro på Evig sikkerhet?

477 Jeg vil tro at predikanten gjorde det . . . hvis han ikke visste noe om Evig sikkerhet. Men hvis han visste om det og visste at det var Sannheten, og så ikke forkynte Det, så bør han skamme seg; det stemmer, eller en hvilken som helst kristen. Nå, den kristne, nå, jeg ville si til—til den kristne som ikke forstår det så godt . . .

478 [En broder spør: “Det er ikke en offentlig lære, er det, broder Branham, som bør forkynnes for mennesker som aldri har

. . .?”—Red.] Nei, nei, nei. Nå, det var det jeg skulle komme til. Ja. Ser du? Ser du?

479 Nå, husker du hva jeg sa forrige søndag? Hvis du er en predikant, skaff deg en prekestol. Hvis du ikke er det, lev din preken. Ser du, det er den beste måten å gjøre det på, lev din preken. Hvis du er en predikant, skaff deg en prekestol og begynn å forkynne. Hvis du ikke er det, bare lev din preken, la livet ditt være prekestolen din. Ser du? Jeg tror det tar hånd om en hel del, gjør ikke du? Ser du? Ser du? For mange ganger finner vi ut . . . Og dere brødre gjør det i deres menigheter.

480 Husk, lekfolket deres prøver noen ganger å forklare ting og gjøre ting, det er best at dere ber dem om å ikke gjøre det. Og hvis noen vil vite noe, la dem komme til en av . . . den som er opplært til å gjøre det. Ser du?

481 Si, vel, nå, som hvis noen ville sagt: “Hei, jeg forteller . . . De forteller meg at menigheten din tror på Evig sikkerhet.”

482 Nå, du bør være forsiktig. Du vil sannsynligvis komme i et større rot enn du noen gang har vært i, ser du, og bare gjøre det enda verre for ham. Si: “Jeg skal si deg noe, hvis du vil komme over og spørre pastoren vår, ser du. Gå og snakk med ham, ser du. Vi . . . Det er sant, jeg vet at pastoren vår tror på det. Jeg tror på det også, men jeg er ikke i stand til å utføre . . . Jeg er ingen predikant. Jeg bare tror på det, det er alt jeg vet. Jeg tror på det, fordi jeg har hørt ham forklare det ut fra Bibelen, så det fjernet enhver skygge av tvil for meg.” Ser du?

483 Men bør la—bør la lekfolket snakke med pastoren om det. Og pastoren, vær sikker på at han vet hvordan han skal svare på det også. Så studer det veldig nøye, for mange ganger vil de sette deg fast i det, ser du. Hva . . .

484 [En broder sier: “Broder Branham?”—Red.] Unnskyld meg. [“Jeg føler meg litt skyldig nå, men jeg—jeg kjenner mitt kall, og jeg har gjort valget mitt sikkert.”] Hm-hm. [“Du sa nettopp at ‘Hvis du er en predikant, bør du ha en prekestol.’”] Ja, sir. Det er riktig. [“Jeg er ikke en predikant, jeg er en evangelist.”] Ja sir. [“Men alles prekestol er min.”] Det er riktig. [“Men akkurat nå jobber jeg, fysisk arbeid. Det er ikke hardt arbeid, men jeg jobber, og jeg har ingen prekestol. Og jeg tror at denne arbeidsperioden jeg er i, er i Herrens vilje. Han har bedt meg om å gjøre det, gjennom Ordet og Åndens vitnesbyrd. Og jeg tror, senere, at prekestolene vil være åpne.”] Ja visst, det stemmer. [“Er det riktig?”] Det er riktig, broder.

485 Broder, nå, hvis du vil gå bak her og hente den gamle kirkeboken, vil du finne ut at jeg var pastor i denne kirken i sytten år, og forkynte hver dag, forkynte hver dag og jobbet hver dag. Ser du? [En broder sier: “Hvis du jobber, er det et godt tegn på at du er kalt.”—Red.] Ja. Paulus gjorde det, gjorde han ikke? Paulus lagde telt. [“Jeg ble nesten litt motløs fordi, akkurat som

du sa, hvis jeg er en predikant, burde jeg ha en prekestol. Jeg er . . . Jeg ble nesten litt motløs, men jeg vet at Gud kalte meg til å få meg en jobb, for en periode.”] Ja visst. Paulus gikk og lagde telt, gjorde han ikke? Jobbet med sine egne hender, slik at han ikke måtte . . . Det er helt riktig. Ja visst. [“Ja, åh, vel, det var der jeg fikk det, fra Paulus.”] Hmm. Det er riktig. Ser du? John Wesley sa: “Verden er mitt sogn.” Så prekestolen din er fortsatt åpen, broder. Evangelistene går til hele verden. Er ikke det riktig? “Gå ut i hele verden.” Så prekestolen din er hele verden. Ja, sir.

Spørsmål:

131. Er det regelen, r-e-g-e-l- . . . Er det regelen at en diakon eller en tillitsmann må følge læren til sin menighet? Ja. Det er riktig. **Har de lov til å legge til eller ta bort fra læren på grunn av deres egen personlige mening eller åpenbaring?** Nei, sir. Nei.

⁴⁸⁶ En diakon eller en tillitsmann bør være perfekt i harmoni med—med læren til deres menighet. De bør holde seg hundre prosent til deres menighets tolkning av Skriften, fordi, hvis de ikke gjør det, kjemper de imot selve tingen. De er—de skader seg selv. Skjønner? Du strider . . .

⁴⁸⁷ Det er med andre ord, som om—om—om jeg sier at jeg elsker familien min og prøver å forgifte dem. Ser du, det samme. Ser du, du kan ikke gjøre det, du . . .

⁴⁸⁸ En—en tillitsmann eller en diakon som påtar seg sitt embete, eller hvem som helst som har en tjeneste i en menighet, som representerer et bestemt menighetslegeme, ser du, som representerer en menighet.

⁴⁸⁹ Det er grunnen til at jeg gikk ut av baptistkirken, ser dere, for aller første gang. Jeg hadde bare vært der en liten stund, og de—de ba meg om å ordinere noen kvinnelige predikanter. Vel, jeg kunne faktisk ikke bli i det. Jeg sa: “Jeg—jeg nekter å gjøre det.”

⁴⁹⁰ Og pastoren dyttet meg opp. “Hva er dette? Du er en eldstebror!”

⁴⁹¹ Jeg sa: “Doktor Davis, med all respekt for baptisttroen, og alt jeg har blitt ordinert til, jeg visste ikke at det lå i baptistmenighetens lære å ordinere kvinner. Det var en ting som var utelatt.”

Og han sa: “Det er læren til denne menigheten.”

⁴⁹² Jeg sa: “Sir, kan jeg få fritak for i kveld, eller vil du svare på noen spørsmål for meg?” Ser du?

⁴⁹³ Han sa: “Jeg vil svare på spørsmålene dine.” Sa: “Det er din plikt å være der.”

⁴⁹⁴ Jeg sa: “Det er det, sir. Det er riktig. Det er meningen at jeg skal ta del i alt denne menigheten gjør. Jeg utfører min plikt,

en av de lokale eldstebrødrene.” Og han sa . . . Jeg sa: “Kan du forklare meg hvorfor det i Første Korinterbrev 14 eller 15 der, hvor Paulus sa: ‘Kvinnene deres skal tie i menighetene, det er ikke tillatt for dem å tale.’”

⁴⁹⁵ Og han sa: “Ja, absolutt!” Han sa: “Hvis . . . Det kan jeg svare på.” Han sa: “Du skjønner, hva det var”, sa, “sa Paulus . . . Alle—alle kvinnene satt bak i hjørnene, og skravlet som de gjør mange ganger. Han sa: ‘Ikke la dem gjøre det.’ Skjønner?”

⁴⁹⁶ Og jeg sa: “Forklar så Andre Timoteus for meg, hvor Paulus også sa, den samme skriftlærde, den samme apostelen sa: ‘Jeg tillater ikke en kvinne å lære eller å ha noen myndighet, ser du, men å—å være i lydighet. For Adam ble formet først, så Eva, og Adam ble ikke forført, men kvinnen ble forført.’ Hun er forført. Nå, jeg sier ikke at hun ønsker å gjøre noe galt, men hun er faktisk forført i det. Hun skulle ikke være en lærer.”

Han sa: “Er det din personlige mening?”

⁴⁹⁷ Jeg sa: “Det er Skriftens mening slik jeg ser det. Det er det Bibelen sier.”

⁴⁹⁸ Han sa: “Unge mann, lisensen din kan bli tatt fra deg for det.”

⁴⁹⁹ Jeg sa: “Jeg vil bare spare dem for bryet. Jeg bare gir den fra meg, doktor Davis.” Jeg sa: “Ikke for å være respektløs mot deg . . .” Og han ville imidlertid ikke gjøre det. Han lot det gå, lot saken ligge.

⁵⁰⁰ Så fortalte han meg at han ville holde en offentlig debatt med meg om det. Og jeg sa: “Ja vel, når som helst.” Men han—han gjorde det ikke.

⁵⁰¹ Så da, litt senere, da Herren talte til meg, og da Herrens Engel kom, så—så gjorde han bare narr av Det, ser du. Og da bare sa jeg—jeg til ham, jeg sa: “Vel, doktor Davis, det er best at jeg kvitter meg med denne her og nå, ser du”, jeg sa, “for den kommer til å bli en belastning. Jeg har bare vært ordinert en liten stund, uansett, så den kommer til å bli en byrde for meg, så jeg kan like godt kvitte meg med den her og nå.”

⁵⁰² Så derfor, om jeg ikke kunne bli i baptistmenigheten og undervise i baptistenes lære og forsvare baptistenes tro. Hvis jeg gjorde det—hvis jeg gjorde det bare fordi det var en menighet, så gjør jeg feil, ser du, jeg skjuler noe. Og hvis jeg—hvis jeg—hvis jeg er ærlig med meg selv, går jeg til baptistfolket (pastoren min eller en som kan forklare det for meg) og ber dem om et—et Livets ord; hvis han kan vise meg hvor det står i Skriften på en riktig måte, og overbeviser meg, da vil jeg si det akkurat slik de sier det, ser du, og jeg vil være en baptist.

⁵⁰³ Det er grunnen til at jeg er uavhengig. Det er grunnen til at jeg ikke tilhører organisasjonene, fordi jeg ikke tror på organisasjoner. Og jeg tror det er ubibelsk, for en organisasjon.

504 Derfor kunne jeg ikke tilhøre noen organisasjon og føle meg rettferdiggjort ved å gjøre det. Ser du? Derfor tar jeg ikke folk inn og gjør dem til medlemmer, og så videre, fordi jeg tror vi er *født* til å være medlemmer, vi er født inn i den levende Guds Menighet. Ser du?

505 Vi fjerner ikke folks navn fra boken og stenger dem ute og så videre, for jeg tror ikke det er i vår—vår plikt å gjøre det. Jeg tror det er Gud som utestenger. Ser du? Men jeg tror at menigheten, hvis det var en broder som gjorde noe galt . . .

506 For eksempel, hvis—hvis de oppdaget at broder Neville, eller broder Junior, eller broder . . . en broder her, en av diakonene eller tillitsmennene, eller noe annet, gjorde noe galt, så tror jeg at det rette å gjøre, er at menigheten kommer sammen og ber for denne broderen. Hvis han fortsatt ikke lar seg korrigere, så la et par gå sammen med ham, gå til broderen for å bli forsonet. Og hvis han ikke godtar det, så fortell det foran menigheten. Så hvis de ikke godtar det da, da er tiden inne for hele menigheten da, ser du, det er for pastor, eldstebrodrere og alt annet å gjøre det. Jeg tror ikke at noe diakonråd har rett til å bortvise noen fra menigheten eller et tillitsstyre eller noen pastor har rett til å gjøre det.

507 Jeg tror at hvis noen skulle bli ekskludert, ville det være fordi han lever umoralsk eller noe slikt, så han ikke var en skikket person, som hvis en mann kom inn her og skitnet til våre jenter eller—eller fornærmet våre kvinner, og slike ting, og fortsatt bekjente seg til å være en av oss her. Skjøenner? Nå, hvis han er utenfra og kommer inn, ja, så må vi gjøre noe med det, men når det kommer til en slik person, en umoralsk person som prøver å legge an på våre koner eller—eller fornærme døtrene våre eller, du vet, noe annet sånt, eller gjøre noe umoralsk rundt henne, eller ta de små guttene våre ut og gjøre dem til frafalne, eller noe.

508 Disse tingene bør tas opp, og så skulle den karen bli utestengt fra fellesskapet og ikke tillates å ta nattverd sammen med det, for det skal vi ikke gjøre. Vi skal ikke. “Hvis noen spiser uverdlig, er han skyldig i Herrens legeme og Blod”, den personen.

509 Men jeg tror at hvis noen for eksempel sier: “Vel, nå, han—han er *dette, det.*” Be for ham. Riktig.

510 Jeg vil aldri glemme, i Stockholm, Sverige, broder Lewi Pethrus, en stor Guds mann. Vi satt ved bordet, bare noen timer før vi kom tilbake til Amerika. Vi hadde flotte møter der. Og han sa, Gordon Lindsay sa: “Hvem er tilsynsmannen for dette store legemet?” Du store, det er mye større enn Assemblies of God, ser dere. Sa: “Hvem er tilsynsmannen?”

Og Lewi Pethrus er som en gentleman, og han sa: “Jesus.”

Han sa: “Hvem er eldstebrodrerne deres?”

Han sa: “Jesus.”

511 Han sa: “Jeg vet det er riktig”, sa, “vi tror det samme om våre Guds forsamlinger”. Han sa: “Det er riktig.” “Men”, sa, “si for eksempel at en—en broder kommer ut av orden”, sa, “hvem har myndigheten til å ekskludere ham?”

Sa: “Vi ekskluderer ham ikke.”

“Vel”, sa, “hva gjør dere?”

512 Sa: “Vi ber for ham.” Jeg syntes det var så søtt! Det hørtes kristent ut for meg: “Vi ber for ham.” Ingen ekskluderer ham, de ber for ham.

513 Sa: “Vel, hva nå om noen av brødrene er enige”, sa han, “og noen av dem ikke ønsker å ha fellesskap med ham lenger? Tar ham inn, som for eksempel en pastor, ser du, som begynner å legge an på damene blant . . . Dere vet hva jeg mener, og slike ting, og noen av pastorene ikke vil ha ham i menighetene sine. Hva gjør dere, kaster ham ut av organisasjonen deres?”

514 “Nei.” Sa: “Vi lar ham bare være i fred og ber for ham.” Sa: “Vi har ikke mistet noen enda. De kommer alltid tilbake, på en eller annen måte.”

515 Han sa: “Vel”, sa, “nå, hva om . . .” Sa: “Hva om noen av dem sier at de vil ha ham og andre ikke vil ha ham? Nå, hva med det?”

516 Sa: “Vel, de som vil ha ham, tar ham; de som ikke vil ha ham, trenger ikke.”

517 Så—så jeg tror det er en god måte å ha det på, ikke sant, brødre? Og på den måten er vi “brødre”.

518 Nå, brødre, jeg håper at disse tingene har gitt dere noen flere pekepinn mot et svar eller noe, at møtet vårt her i kveld har—har vært litt til nytte for oss. Jeg skal snart reise bort en stund nå, drar til møtene ute i vest. Jeg ber ydmykt om deres bønner.

519 Noen av svarene mine her, kanskje mange av dem, kanskje ingen av dem, var riktige. Jeg vet ikke. Men det var det beste jeg kunne oppdrive i min egen måte å tenke på, ser dere, for å prøve å forklare Det. Kanskje disse siste, spesielt, som kom inn der på slutten, jeg hadde ikke tid til å studere dem. Og jeg gjorde det bare ikke, de var . . . Hva jeg mener, de var Skriftsteder som vi går gjennom her hver gang, dag etter dag i menigheten. Jeg trodde kanskje det ville være noe veldig vanskelig noe, som ville ha ført til at vi virkelig måtte ha gått inn i noe stort, men det var mer menighets-spørsmål.

520 Jeg er glad for å se at dere tar imot det slik, det er ingen forstyrrelse, ingen misnøye, ingen forvirring. Ikke et spørsmål som betvilte Det og sa “Det er feil, Dette er feil, vi vil ikke ha Det”. Det var bare brødre som ønsket å vite noe, for å styrke sitt grep, det er alt. For . . . styrke opp, spenne—spenne opp rustningen litt strammere, stramme den et hakk til. Jeg håper at vi får møtes mange flere ganger som dette, stramme opp rustningen.

521 Og husk, brødre, at min rustning trenger også å strammes opp. Så be til Gud for meg, om at Gud vil hjelpe meg og stramme rustningen min litt mer, så jeg vil . . . ikke tar så lett på ting. Og livet jeg lever og de tingene jeg gjør, må jeg gjøre det med mer ydmykhet, mer iver etter å gjøre det. Og Gud gi meg et hjerte til å gjøre det, mer enn jeg noen gang har hatt før. Jeg ber det samme for dere alle. Gud velsigne dere.

522 Jeg har holdt dere her lenge, og den er akkurat nå fem minutter på elleve.

523 Og nå, broder Neville, jeg—jeg kan . . . Nå fant jeg ut at det bare er rundt ni hundre og noe miles over dit, jeg drar ikke før mandag morgen. Men jeg ønsker å være her søndag for søndagsskolen, jeg kommer som din gjest for å høre på deg forkynne, ser du, søndag. Ser du? Men . . . Vel, broder, ja, broder. Broder Neville, her er grunnen, broder. Jeg er . . . Jeg elsker deg, og du har alltid vært så hensynsfull ved å tilby prekestolen akkurat som om . . . som om jeg var eldstebror over deg, eller noe. Men jeg har aldri følt det slik, broder Neville. Jeg har følt at vi er brødre.

524 Broder Ruddell og broder Junie, og åh, alle dere brødre og alle dere, vi er—vi er bare brødre sammen, ser du.

525 Men hva . . . Grunnen til det, jeg er bare litt hes nå, ser du, og jeg har seks uker på rad med kontinuerlig kamp, ser du. Og jeg—jeg ønsker bare å kanskje begynne, hvis jeg kan, tenkte, etter dette møtet i kveld, det vil gi meg fredag og lørdag og søndag til å hvile på, før jeg begynner på møtene der ute.

526 Og broder Junie, så snart jeg kommer tilbake, en gang etter at jeg har kommet hjem, må jeg komme ned og besøke deg igjen, ønsker å komme ut. Jeg passerte forbi den lille kirken din der ute i går, tror jeg. Min kone sa: "Jeg tror det . . ." Er det der ute ved jernbanesporet rett ved Glenellen Park? Jeg vil gjerne komme ut dit og snakke med de Sellersburg-folkene. Fint.

527 Broder Ruddell, velsigne deg. Jeg vil gjerne komme ut, du har en fin gjeng med folk. Du satt der i kveld og lyttet akkurat som om du var en gammel eldstebror som tok det til deg.

528 Broder Beeler der borte, er en av våre evangelistbrødre. Jeg håper en gang at jeg kan være på ett av møtene dine et sted, broder, og bruke min innflytelse, ha noe å si som kan hjelpe deg frem på veien. Jeg har alltid et godt ord å si om deg til andre, deg og til broder Stricker her, og evangelister.

529 Broder Collins her, som jeg tror en dag vil bli en heltidsforkynner i arbeidet.

530 Menn som er modige menn, modige menn, sanne trosmenn, Gud være med dere alle, og dere diakoner, dere tillitsmenn, dere brødre.

⁵³¹ Jeg tror du er . . . Broderen her, jeg kan ikke komme på navnet hans. Du er . . . [Broder Caldwell sier: “Broder Caldwell.”—Red.] Caldwell. Du er bare en . . . Du er en av de eldste eller noe, ikke sant, eller bare en . . . [“Forkynner.”] Forkynner. [“Jeg er forkynner. Jeg tilhørte Church of God, jeg kunne ikke forkynne hele Evangeliet og bli hos dem. Jeg kunne ikke forkynne dåpen i Herren Jesu Navn og bli hos dem. Jeg hadde den mest fremstående forkynner-lisensen som de ga ut, men jeg bare leverte dem inn. Etter at jeg hørte deg forkynne disse store Budskapene, leverte jeg dem inn, kom ut av organisasjonen. Nå vil jeg være en av dine.”]

⁵³² Takk broder. Vi ønsker deg velkommen til fellesskapet vårt. Og våre—våre legitimasjonspapirer er ovenfra. Livet vårt danner legitimasjonspapirene våre, ser du. Det er legitimasjonspapirene våre. “Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke.” Ser du? Det er riktig. Det er legitimasjonspapirene våre. Og som gammel . . . Som Howard Cadle pleide å si: “Vi har ingen annen lov enn Kjærlighet, ingen annen Bok enn Bibelen, og—og ingen—ingen annen trosbekjennelse enn Kristus.” Det er riktig. “Ingen annen lov, enn Kjærlighet, trosbekjennelse, enn Kristus, Bok, enn Bibelen.”

⁵³³ Og vi er—vi er, broder Caldwell, vi er glade for å ha deg. Du kommer fra en stor organisasjon. Anderson Church of God, antar jeg. [Broder Caldwell sier: “Cleveland.”—Red.] Eller Cleveland church, Pentecostal Church of God. [“Og jeg pleide å være pastor her ute i . . . ? . . .”] Åh, ja. Åh, ja, jeg har vært der ute. Jeg tror jeg var der ute med broder Neville . . . eller broder Wood, en gang, vi fikk en hund eller jakthund fra noen som gikk i kirken din der ute. Og jeg ble stående på trappen der ute å snakke, og de snakket om deg. Vel, jeg er sikker . . . [“I kirken min.”] Åh? [“Burns.”] Det stemmer, broder Burns. Det stemmer [broder Caldwell forteller om en hendelse.] Åh? Ja. Åh, Bertha, det stemmer. Åh, det er fantastisk.

⁵³⁴ Broder Rook der borte, han har blitt en pastor nå, eller evangelist, tror jeg. Er det riktig? Eller er du pastor? [Broder Rook sier: “Bare evangelist.”—Red.] Evangelist. Jeg ønsker å rose deg, broder Rook. Jeg har hørt at du gjør et stort arbeid for Herren. Du . . . Jeg hørte at du dro til Indianapolis eller skulle til Indianapolis, og hadde møter og vant sjeler for Kristus. Gud være med deg, broder Rook. Jeg er virkelig glad for å se deg. Jeg har sett deg her ute på denne gamle traktoren her ute, kjører rundt her ute og gjødsler hagen din der ute. Vel, ser at du er ute og prøver å gjøre noe for Herren. Glad for at Han kalte deg til tjenesten, hold Ham alltid foran deg, broder. Gud velsigne deg. Ikke gå på akkord med noe; men gjør det med den mildeste ånden som mulig. La ditt—la ditt budskap alltid være krydret med Den Hellige Ånds sødme.

⁵³⁵ Og broder Stricker . . . [En broder sier: “Vi ønsker bønnene

til dere alle. Vi—vi prøver å få i gang en menighet i North Vernon.”—Red.] Åh, jeg håper dere lykkes. Vi vil be for dere. [“Går veldig bra så langt.”] Det er riktig.

Billy, når skal du begynne som pastor?

⁵³⁶ Doktor Goad og doktor Mercier her, jeg—jeg—jeg håper . . . som vi kaller hverandre det. Og broder Goad har kommet til et punkt at jeg . . . han fortjener virkelig en tittel, han kan lade patroner nå. Ja. Og, broder Leo, jeg tror vi bare kan la det gå videre til ham, og kalle ham . . . la ham beholde sin tittel av—av “Doktor”.

⁵³⁷ Vel, “Doktor” Branham, bak der, du pleier henne godt, og lysene brenner virkelig godt. Og—og jeg skal si deg hva vi gjør, når vi har et spesielt møte, vil jeg snakke med styret og se om de ikke kan gi deg litt ekstra for det [broder Branham ler—Red.], for spesial arbeid, siden det er så mye å gjøre rent, og rydde inn og ut, og det vil gjøre deg glad.

⁵³⁸ Doktor Wood. Jeg kalte ham “Doktor”, jeg antar at dere lurere på hvorfor. Jeg gir ham ikke feil navn, han bare kutter trær helt i stykker, vet du. Herren lar det vokse opp et vakkert tre, og han kutter det ned og lager et hus av det. Jeg har aldri sett på maken, så jeg må kalle ham “Doktor”.

⁵³⁹ Broder Taylor, du er fortsatt trofast ved døren, for å gi noen en sitteplass. Jeg tenker på deg slik: “Jeg vil heller være en dørmatte i Herrens hus enn å bo i de ugudeliges telt.” Det er riktig, sir.

⁵⁴⁰ Broder Hickerson, du begynte akkurat på Veien, og opp, og kom med. Jeg ønsket din . . . Jeg . . . Du begynte på Veien, og kom med, jeg beundrer virkelig din oppriktighet og alt du gjør for Herren Jesus. Må Gud alltid velsigne deg og gjøre deg til en sann diakon, broder, som jeg tror du er, ditt hus i lydighet og alle ting som du har vært.

⁵⁴¹ Broder Fred, du har ikke vært sammen med oss så lenge, du kom ned fra Canada. Vi føler ikke at du er en kanadier lenger, vi føler at du er en pilegrim og en fremmed med oss, vår broder, som en tillitsmann. Du og broder Wood, og du som tjener ditt embede godt sammen med broder Roberson, og resten av det; Broder Egan, han er ikke her i kveld.

⁵⁴² Og broder Roberson, du har vært en—en virkelig hjelp for meg, Broder Roberson sammen med andre, i denne skattesaken som pågikk under denne etterforskningen.

SPØRSMÅL OG SVAR NOR61-0112
(Questions and Answers)

MENIGHETENS LÆRE, ORDEN OG FREMFERD SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på torsdag kveld, 12. januar, 1961, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, USA, er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org